

മലയാളരാജ്യം

29th KANNI
1110

ചിത്രവാരിക

15th OCTOBER |
1934.

ഉദയനകർ.

കാമദേവനാട്ടം.

VOL. VII.

No. 6

മലയാളരാജ്യം

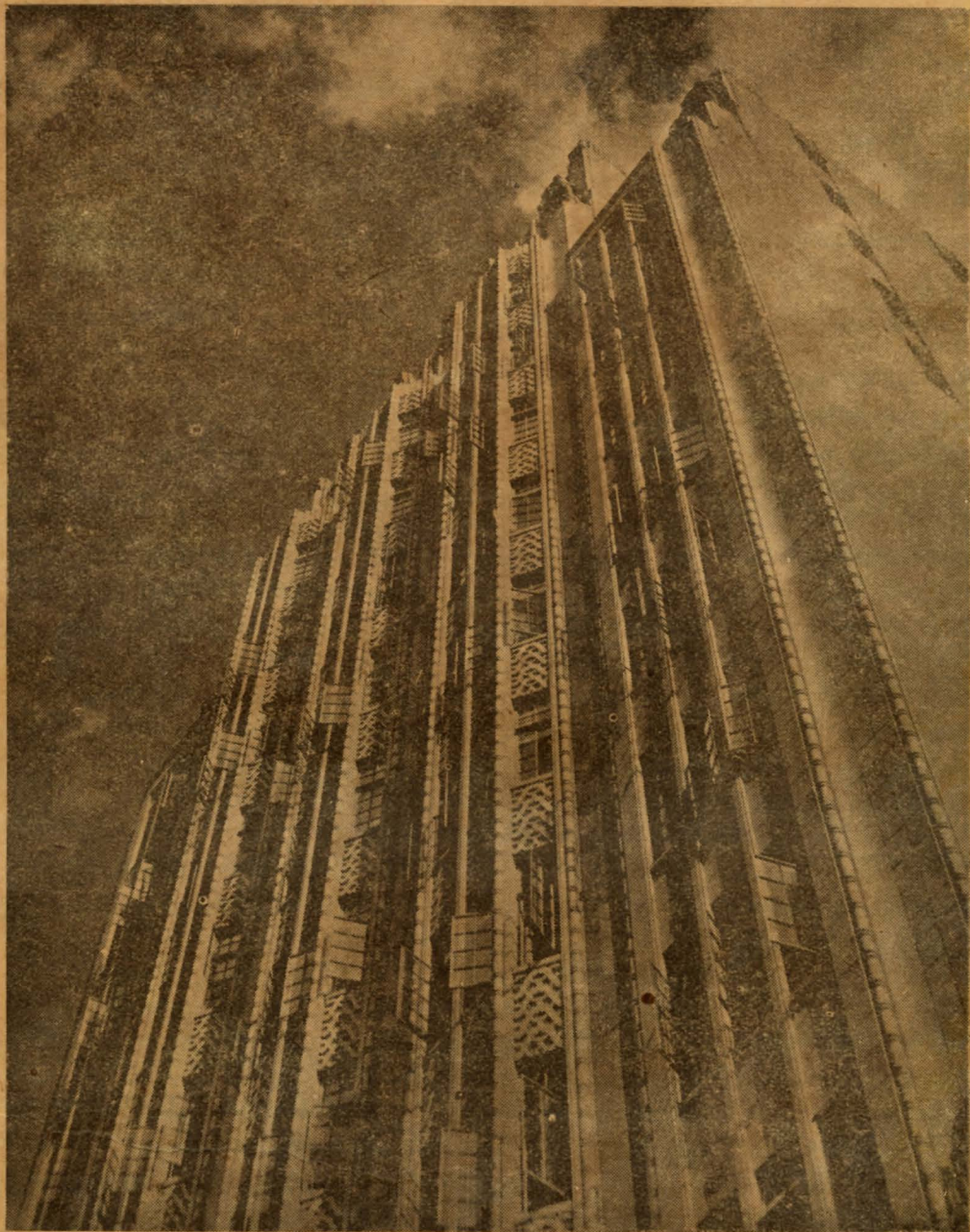
ചിത്രവാരിക .

പുസ്തകം ൭

ഗുഗുന കന്നി ൨൯-൦൯-൧൯൩൭.

ലക്കം ൩.

ആസ്രേലിയായിലും 'അംബരചുമ്പി'കൾ

ഒരു നൂറ്റാണ്ട് മുമ്പ് തകരപ്പാളങ്ങൾ മേഞ്ഞ ചെറുകെട്ടിടങ്ങൾ നിന്നിരുന്നയിടങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ അംബര ചുമ്പികളായ ഗംഭീരസൗധങ്ങൾ ധാരാളമാണ്. സിഡ്നിയിലെ ഇന്നത്തെ അംബര ചുമ്പികളിലൊന്നാണ് ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നത്.

N. I. A.

പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന.

(സ്വാമി ശ്രീനാരായണതീർത്ഥർ.)

വരഹംസമഹോദയസ്ഫുര

ഭദ്രസൽഗന്ധസുമങ്ങളെന്നപോൽ,
കരണങ്ങൾവിടൻ, വാസനാ-
ഭരമേന്തുണ, വിഭോ ജഗൽപതേ!

1

ഇരുനീങ്ങിവിളങ്ങുമീജഗൽ-
പൊരുളാം, ശമ്ഭു കർമ്മസാക്ഷിയും,
നിരവദ്യസുഹൃദ്യമന്ദസം-

ചരണാനന്ദസമീരനംഭവാൻ.

2

വികിരാളി, വരാളിപാളികാ-
സുകൃതാളികവിഹിനകീർത്തനം;
മകരന്ദഗുണം നമിപ്പമാ-

റകളുംകും; നിശമിപ്പ, താവകം.

3

അറിവെന്നിയെ നിദ്രയാമിരു-

ട്ടറയിൽപെട്ട ജഗത്തശേഷവും;

നിറയുന്ന ഭവൽപ്രകാശമേ-

ററിയുന്നീശപര! നിന്റെവൈഭവം.

4

പുലർവായുവിൽ മന്ദമന്ദമാ-

യുലയുമോഹന പുഷ്പവല്ലികൾ;

നലമായ് മധുപാരവാൽ, വിഭോ

പലതുംനിൻസ്തുതി ചൊല്ലിയാടുവോൾ.

5

പരമാത്മഭൂതലീലയാ ജഗൽ-

പരിരക്ഷാലയ സൃഷ്ടിച്ചെയ്യുവോൻ:

സരസം രസഭാവവേദിയാ-

മൊരുസൽസമ്മതനീശ,നിനടൻ.

6

ഇനിയുംതുനിയുന്നിടങ്ങുവാൻ

തനിയേജീവിതയുദ്ധഭൂമിയിൽഞാൻ;

അനപായമിനിക്കതിൽചാരം-

തന്നനാമീശ! ജയംതരേണമേ.

7

ഹ! ഹ!! രാപ്പകൽവേലചെയ്തിടാ-

തിഹവൃത്തിക്കു നിവൃത്തിയില്ലമോ;

സ്ഫുലഭനീയചരിത്ര, കൈതൊഴാം

സഹസാ മൽഭരിതങ്ങൾനീക്കേണ.

8

അറിവില്ല ഭവൽഗുണങ്ങളെ

മുറപോൽവാഴ്ത്തുവതിന്നനിത്യവും

നിറയും ഭരിതങ്ങൾ നീക്കെയെൻ-

പരിരക്ഷാവിധി ചെയ്തുമെവമേ.

9

പരം, ധൃതശപരോപകാരതൽ-

പരമായീടണമെൻപ്രവൃത്തിയും;

കരളോ പരിശുദ്ധമായ്ഭവൽ

സ്മരണത്തിൻശരണതപമേറക്കണം.

10

ഭവനേശ ജയിക്കുമെവമേ!

ശിവമേകീടണമേ സദൈവമേ

തവചിന്തനമൊന്നമാത്ര,മെ-

ന്നവശതപംകുറവാക്കിടേണമേ.

11

* പ്രകൃതിമാതാവ്.

(പങ്കത്തു രാമൻ.)

1

പ്രകൃതി മാതാവു ബാലരേ! ഞാനതി-
പ്രണയമോടിതാ നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്നു.
കളിരിളംകാറിലാടിക്കളിച്ചു, ചെ-
ന്തളിർ തലോടുന്ന ചേലൊഴും പൂക്കളെ.

2

അഴകൊഴുകുന്ന ചേമന്തി ചമ്പകം
മഴി കളർന്ന പൂമുല്ല, പിച്ഛകം
കനക കാന്തി കലരുന്ന കേതകം
കമല, മാമ്പലിപ്പക്കളേ കൈതുകം!

3

നറുമലരിതാ പുഞ്ചിരി തൂകുന്നു
ചെറു ശിശുക്കളേ! നിങ്ങളെപ്പോലവേ
മണവുമുണ്ടു, മരയുമുണ്ടുള്ളിൽ
ഗുണമിണങ്ങളേ മാവിധം നിങ്ങളിൽ.

4

തലയുയർത്തി സ്വതന്ത്രരായ് നിൽക്കുന്നു
മലർനിര സൂര്യശ്ശി കടിച്ചിതാ!
പകലവൻ പണി തീൻ ഗമിക്കവേ
പകരമേകുന്നു ചന്ദ്രതാരങ്ങളെ.

5

കിളികളെക്കൊണ്ടു പാട്ടു പാടിപ്പു ഞാൻ;
കളികളാടിപ്പു കാറ്റിനെക്കൊണ്ടു ഞാൻ;
ഒളി ചിതറും പുലരിയെ ഞാനല്ലോ
തെളിമ ചേർക്കുവാൻ കല്പിച്ചുപറ്റും.

6

ദിനകരൻ വെള്ള മോലക്കടലാസ്സിൽ
കനക സിന്ധൂര വണ്ണങ്ങൾ കേറുന്നു;
അതിനെ മായ്ച്ചു തുവെള്ളി പൂശീടുന്നു
പുതിയ വെണ്മതി, യെന്റെ നിയോഗത്താൽ.

7

സുലഭമായുള്ള മാധുര്യ സാരത്തെ
പ്പല ഫലങ്ങളിൽ സംഭരിച്ചെപ്പൊഴും;
മധുര നാരങ്ങ, മുന്തിരി, മാമ്പഴം
മധുമയ മിവ ഞാൻ തരുന്നില്ലയോ?

വിജ്ഞാനശകലങ്ങൾ.

പാമ്പിന്റെ വിഷം.

പാമ്പിന്റെ വിഷപ്പല്ലകൾ എന്നു പറയുന്നത് അതിന്റെ കോൺപല്ലകൾതന്നെയാണ്. നമ്മുടെ കോൺപല്ലകളെപ്പോലെ ഈ വിഷപല്ലകളും വായ്മ്പോടെ സമീപിച്ച് അണുപല്ലകളുടെയും മുൻപല്ലകളുടെയും ഇടയ്ക്കായി നില്ക്കുന്നു. വിഷമുള്ള പാമ്പുകളുടെ കോൺപല്ലകളിലൂടെ ഒരു പ്രത്യേക നാളമുണ്ട്. പാമ്പുകൾക്കുമേൽ ഈ നാളത്തിലൂടെ വിഷം പാഞ്ഞുവന്നു മുറിവിൽ പുറപ്പെടുന്നു. നമ്മിൽ ഉമിനീരുണ്ടാക്കുന്ന അധിമാംസങ്ങൾ പോലെ പാമ്പിലും ഒരുമാതിരി അധിമാംസമുണ്ട്. മനുഷ്യനിലുള്ള ഈ അധിമാംസങ്ങൾ ഉമിനീരുണ്ടാക്കുകയും അതിന്റെ പ്രവൃത്തിമൂലം ആഹാരം ജീർണ്ണിപ്പിച്ച് ഓഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാമ്പുകളിലുള്ള അധിമാംസങ്ങൾ മേൽ പറഞ്ഞതിൽവെണ്ണം ഭവനം മാത്രമല്ല നടത്തുന്നതും. അതിനു വേറെ ഒരു ജോലികൂടിയുണ്ട്. വിശേഷിച്ചും കണ്ണുകളുടെ മുൻഭാഗത്തുള്ള അധിമാംസത്തിന്റെ ജോലി പാമ്പുകളിൽ വ്യത്യസ്തമാണ്. കണ്ണോപാത്തത്തിലുള്ള അധിമാംസം പാമ്പുകളിൽ വിഷത്തെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ചെവിയിലുള്ള ആ അധിമാംസത്തിൽനിന്നു മുഖത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള രണ്ടു ചെറുകഴലുകൾ വഴിയായിട്ടാണ് വിഷം വിഷപ്പല്ലകളിൽ വന്നുചേരുന്നത്. കടിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അണുക്കളുടെ മാംസപേശികൾ പല്ലുകളെ തമ്മിൽ അടുപ്പിക്കുന്നു. പാമ്പിലും അതു കാണാത്തതല്ല. പാമ്പു ഭംഗിക്കുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ മാംസപേശികൾ മുഖപാർശങ്ങളിലെ കഴലുകളിലുള്ള അധിമാംസങ്ങളെ അമുഴുത്തുകയും ഉടനേ കേറ വിഷം വിഷപ്പല്ലകളിലുള്ള നാളത്തിലൂടെ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷമാണ് പാമ്പുകടിച്ചവന്റെ മുറിവിലുള്ള രക്തത്തിൽ കലർന്ന് ശരീരത്തിലാകെ വ്യാപിക്കുന്നത്. പാമ്പിന്റെ വിഷപ്പല്ലകൾക്കു കാളി, കരാളി, യമദൂതി എന്നെല്ലാമുള്ള ഭയങ്കരങ്ങളായ പേരുകൾ പെരുമ്പുരുളുടെ വിഷശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അന്തഃപ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന വിഷത്തിന്റെ അളവ് തുലോം അല്പമാകുന്നു. എന്നാൽ ചിലജാതി പാമ്പുകളുടെ വിഷം വിഷങ്ങളിലെല്ലാറ്റിലും വെച്ച് അത്യന്തം അപായകരമാണ്. മരിക്കുന്നതിനു അതിന്റെ ഒരു ചെറുകണത്തിന്റെ ശതമാനം രക്തത്തിൽ കലർന്നാൽ മതിയാകും. വിശാലമായി വിഷം ചെയ്യുന്നതായാൽ ഈ വിഷപ്പല്ലിന്റെ വസ്തുത വളരെ ആലോചനയ്ക്കു ഇടയാക്കുകയുണ്ടാകുമായിരിക്കുമല്ല. എല്ലാ ജീവികളിലുമുള്ള അവയവങ്ങൾ ആവശ്യമനുസരിച്ചു വികസിച്ചു പരിണമിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ

ഒരേ ഒരു അവയവം എല്ലാ പ്രാണികൾക്കും തുല്യമായ ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി പരിണമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അതു ചില ജന്തുക്കളിൽ പ്രത്യേകമായ ഒരു ഉപയോഗവും നിവ്വഹിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. പാമ്പിന്റെ വിഷപ്പല്ലിന്റെ കഥയും ഇതുതന്നെ. എല്ലാ ജീവികളിലും പല്ലുകൾ ആഹാരത്തെ ചവച്ചു തിന്നുന്നതിനായിട്ടാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഭംഗങ്ങളിൽ ഭക്ഷിക്കുപുറമേ വിഷമേല്പിച്ചു അന്യജീവികളെ ഹിംസിക്കുവാനും പല്ലുകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിവരുന്നു. വിഷമില്ലാത്ത പാമ്പുകളുടെ അധിമാംസങ്ങൾ വിഷമുള്ള പാമ്പുകളുടെ അധിമാംസങ്ങളെപ്പോലെതന്നെയിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അന്യജീവികൾക്കു ഹാനികരമായ യാതൊരു പദാർത്ഥത്തെയും ആ അധിമാംസങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നില്ല.

സ്വപ്നം

മസ്തിഷ്കത്തിനു പല വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ചില വിഭാഗങ്ങൾ നാദ്രവയു കയും ചിലവ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വപ്നം കാണുമ്പോൾ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതാണ്.

മസ്തിഷ്കത്തിൽ അഥവാ തലച്ചോറിൽ അധികഭാഗവും വിശേഷിച്ചു അതിന്റെ ഏറ്റവും കാതലായ അംശം, നാം കിന്നാവു കാണുമ്പോൾ ഗാഢനിദ്രയിൽ പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉറക്കത്തെയിരിക്കുന്നു. മസ്തിന്റെ ശരിയായ ശക്തികളുടെ നിയന്ത്രണം വിട്ടിട്ട് ഈ ഭാഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ അനുഭവങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വളരെ അടുത്തു കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് സ്വപ്നം സാധാരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടി എന്നു പറയുന്ന ആ ഗാഢനിദ്ര മാത്രമാണ് സ്വപ്നാഹിതമായ ഉറക്കം നമ്മിൽ അധികംപേർക്കും ഉറക്കത്തിൽ സ്വപ്നമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഉണരുന്നപോൾ അവയെ നാം ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു.

സ്വപ്നം വളരെ അവ്യക്തവും വെറുമാ യപോലെയുള്ളതും എളുപ്പം വിസ്തൃതമാകുന്നതുമായതാണെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ വളരെ കുറച്ചുഭാഗം മാത്രമേ ഉണർന്നിരുന്നുള്ളുവെന്നാണ്. നേരേമരിച്ച നമ്മുടെ സ്വപ്നം സ്വപ്നത്തിലേക്കും കൂടി വളരെനേരത്തേക്കു നീണ്ടുനില്ക്കുകയും ഉണരുന്നപോൾ അതിനെ വളരെ തെളിവോടെ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽനിന്നും അനുമതിക്കുണ്ടാകുന്ന തലച്ചോറിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഉണർന്നിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. സ്വപ്നം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വളരെ നല്ലതാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം നമ്മു

ടെ നിദ്ര ഗാഢമായിരുന്നുവെന്നതാണ്. പരിപൂർണ്ണവും പരിതൃപ്തവുമായ ഉറക്കം ആയുഷ്കരമാകുന്നു. അഥവാ സ്വപ്നം കാണുന്നുവെങ്കിൽതന്നെ ഉണരുന്നപോൾ അവ സ്തബ്ധതയിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു നല്ലതുതന്നെ. ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വപ്നത്തിനു യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ലെന്നു പാശ്ചാത്യർ പറയുന്നു. സ്വപ്നം ചിലപ്പോൾ ഭാവിയെ സൂചിപ്പിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് പൌരസ്ത്യമതം. 'സ്വപ്നം ചിലർക്കു ചിലകാലമൊത്താടും' എന്നും മറ്റുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ നമുക്കുതന്നെ നിത്യപരിചയമുള്ളതാണല്ലോ.

സ്വപ്നത്തിൽ ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായുള്ളതു കസ്വപ്നമാകുന്നു. കസ്വപ്നം, നടന്നതുപോലെതന്നെ തോന്നും അതു് അത്യന്തം ഭീഷണവും ഭയപ്രദവുമാണ്. കസ്വപ്നമുണ്ടാകുമ്പോൾ ചിലരെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. ഹൃദ്രോഗമുലമാണ് ചിലർക്കു കസ്വപ്നമുണ്ടാകുന്നത്. ഹൃദയത്തിനു ശക്തിയില്ലായ്മയാൽ മസ്തിഷ്കത്തെ സമതയോടെ നിന്ദ്രുന്നതിനു വേണ്ടിടത്തോളം രക്തം തലയിൽ ചെല്ലുന്നില്ല. നിയമേന കസ്വപ്നത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഉദാത്തത്തിൽനിന്നായിരിക്കും. കസ്വപ്നം മനസ്സിനു വളരെ വിമോഹത്തെച്ചെയ്യുന്നു.

ഭവനക്കുറവാണ് കസ്വപ്നത്തിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായുള്ളതു്. ആകയാൽ കസ്വപ്നക്കാർ ഉറങ്ങാൻപോകുന്നതിനു മുൻപായി അവരുടെ ഭക്ഷണസംഗതിയിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കണം. കസ്വപ്നം അപ്രീതിജനകങ്ങളായ പല വിചാരങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിദ്രയെ ഭഞ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മയക്കത്തിൽ ഉറങ്ങും പിരണ്ടും അസ്വസ്ഥനായി കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്ന കസ്വപ്നക്കാർക്ക് ഒടുവിൽ ഉണർന്നാണിക്കാൻ വളരെ താമസിക്കും.

സ്വപ്നത്തിൽ ചിലപ്പോൾ അസാധ്യമായ കർമ്മങ്ങൾ നിവ്വഹിച്ചതായി തോന്നുന്നു. എന്നാൽ സ്വപ്നത്തിൽ ആ അസാധ്യ കർമ്മം നിവ്വഹിച്ചതിനെപ്പറ്റി നമുക്കു യാതൊരു വിസ്മയവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. അപകാരം ചെയ്യുന്നതു സ്വാഭാവികമെന്നുതന്നെയാണ് നമ്മുടെ വിചാരം. ഇതിന്റെ കാരണം യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവുമായ സംഗതികളെ തമ്മിൽ തരംതിരിക്കുന്ന മസ്തിഷ്കത്തിലെ നമ്മുടെ ബോധാശം നിദ്രാധിനമാകുന്നതാണ്. അതിന് അതിന്റെ പ്രവൃത്തി നിവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ പലപ്പോൾ സ്വപ്നബോധത്തിനു സാധ്യവും അസാധ്യവുമെല്ലാം ഒരുപോലെയാകുന്നതാണു്. ജാഗ്രദവസ്ഥയിൽ നാം 'ആകാശക്കോട്ടകൾ കെട്ടുകയും' സങ്കല്പംകൊണ്ടു മറ്റു പല അതുല്യപ്രവൃത്തികൾ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ തലച്ചോറിന്റെ പ്രധാനാശം ഉണർന്നിരിക്കാതെ ആ അവസരത്തിലെല്ലാം ഇവ നമ്മുടെ സങ്കല്പം മാത്രമാണെന്നും പരമാർത്ഥമാണെന്നുമുള്ള ഉള്ളിൽ ദൃഢബോധവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

വൈഷ്ണവമതം.

കെ. എൻ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ.

ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നതു ഭാരതീയരുടെ ചിന്തയാകുന്നു. മതത്തിലും തത്വശാസ്ത്രത്തിലും അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ചിന്തനങ്ങൾ ലോകാതിശയങ്ങളത്രെ. എന്നാൽ ചരിത്രകാരന്മാരാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വശം ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിലുണ്ടോ എന്നു സംശയമായിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കളെ സ്നാതന്മാർ, ശൈവന്മാർ, വൈഷ്ണവർ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നിനമായി വേർതിരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. ശങ്കരാചാര്യനായാകട്ടെ സ്നാതന്മാർ. ഇന്നു വൈഷ്ണവമതത്തോളം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു മതം ഭാരതത്തിലുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഗുപ്തന്മാരുടെയും കബീറിന്റെയും രാമാനുജചൈതന്യന്മാരുടെയും മതമിതായിരുന്നു. മഹാഭാരതം, ഭഗവദ്ഗീത, ആർവാരന്മാരുടെ ഗാനങ്ങൾ, രാമചരിതമാൻസം, അഷ്ടപദി മുതലായ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ വൈഷ്ണവമത സംബന്ധികളാണ്. സർവ്വോപരി വൈഷ്ണവമതം ഭക്തിപ്രധാനവുമാണ്. ഏതൽക്കാരണങ്ങളാൽ വൈഷ്ണവമതത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയും വളർച്ചയും ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു അസമീചനമായി വരുന്നതല്ലല്ലോ. വൈഷ്ണവമതക്കാർ വിഷ്ണുവിനെ ഏകദൈവമായി വിചാരിച്ചുവരിച്ചുവരുന്നു. “പിതാ മാതാ ച സർവ്വ ജഗതിഃ ശാശ്വതോത്ഥുഃ” എന്ന മഹാഭാരതശ്ലോകം തന്നെ ഇതിനു പ്രമാണം. അധർമ്മം വലിക്കുകയും ധർമ്മത്തിനു ലോപം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ വിഷ്ണു ധർമ്മസ്ഥാപനത്തിനായ്ക്കുണ്ടു ഭൂമിയിൽ അവതാരം ചെയ്യുന്നു. ഈ അവതാരങ്ങളിൽ പൂർണ്ണതപകൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു രാമാവതാരത്തിനും കൃഷ്ണാവതാരത്തിനുമാണ്.

പ്രകൃത്യാരാധനക്കാരായ ആയുന്മാരുടെ ദേവതകളിൽ നിന്നും മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവിധമുള്ള ഏകദൈവം ഉത്ഭവിച്ചതെങ്ങിനെ എന്നു ഇതിനുപരി ചിന്തിക്കാം. ഋഗ്വേദത്തോളംതന്നെ “വിഷ്ണു”വിന്നു പഴക്കമുണ്ടെന്നുള്ളതു ന്യായമെന്നു വെച്ചു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ “വിയൽ” ശബ്ദം ആണെന്നു വിഷ്ണുവിനെ ഓർത്തിട്ടുണ്ടാണെന്നു വേദങ്ങളിൽ വിവരിച്ചുകാണുന്നതു. വേദങ്ങളിൽ വിഷ്ണു ദേവന്മാരുടെ സേനാനായകനായും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. “ഇന്ദ്രസ്യയുജ്യാഃ സഖാ” എന്ന വേദപദപ്രകാരം വിഷ്ണു ഇന്ദ്രസഖാവായെന്നും തെളിയുന്നു. വിഷ്ണുവിന്റെ സ്വഭാവം ബ്രാഹ്മണകാലത്തു സ്വല്പം മാറിയിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. “ശതപഥ”ത്തിൽ വിഷ്ണുവിനെ യജ്ഞത്തിനായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. “നാരായണൻ” എന്ന നാമം വിഷ്ണുവിനു ആദ്യമായി നൽകാന്നതും “ശതപഥ”ത്തിലാണ്. എന്നാൽ ഈ ബ്രാഹ്മണങ്ങളിലൊന്നിലുംതന്നെ

ഒന്നു വിഷ്ണുവിന്നും ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിന്നും തമ്മിൽ പിൽക്കാലങ്ങളിൽ കാണുന്ന അഭേദ്യമായ ബന്ധം, നമുക്ക് ഒട്ടേറെന്നു കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. ചില പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ ഇതിൽനിന്നും അനുമാനിക്കുന്നതു ഭക്തിമാർഗ്ഗം ക്രിസ്തുമതത്തിൽനിന്നും ഇങ്ങോട്ടു സംക്രമിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനു വളരെ മുൻപുതന്നെ ഭക്തിമാർഗ്ഗം വൈഷ്ണവമതത്തിൽ കാണാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള ഏകവസ്തുത കൊണ്ടു മാത്രം തന്നെ മുൻപറഞ്ഞ വാദം ശിഥിലീകൃതമാവുന്നതാണ്. “ബെസു”നഗർ എന്ന സ്ഥലത്തു കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നും “ആൻറാൽക്കിഡാസ്” എന്ന ഗ്രീക്കുരാജാവിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം Helisdorus എന്ന സ്ഥാനപതി ഒരു തൂണും അതിന്റെ മകൾഭൂഷണമായി ഒരു ഗന്ധധവിഗ്രഹവും ഉണ്ടാക്കി “വാസുദേവ”നു സമർപ്പിച്ചതായി പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ കാലം ബി. സി. 140-നും 150-നും മദ്ധ്യേയാണെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. Ghasundi എന്ന സ്ഥലത്തെ ശിലാഭിത്തി കരേക്കൂടി പ്രാചീനമാണ്. “വാസുദേവൻ” “സംകർഷണൻ”മാണ് അതു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഈ രേഖകളെല്ലാംതന്നെ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ ഭാഗവതന്മാരെന്ന ഒരു വർഗ്ഗക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നും അവർ വാസുദേവഭക്തന്മാരായിരുന്നവെന്നും വെളിവാക്കുന്നു. “വാസുദേവക”ന്മാരെപ്പറ്റി പാണിനിയും പറയുന്നുണ്ട്. വാസുദേവനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഭക്തിയോടുകൂടിയവർ വാസുദേവകന്മാരെന്നു പാണിനി തെളിച്ചുപറയുന്നു. പാണിനിയുടെ കാലം പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ബി. സി. നാലാംശതകത്തിലാണ്. ബണ്ഡാർക്കറുടെ അഭിപ്രായം പാണിനിയുടെ കാലം ബി. സി. 7-ാംശതകത്തിലെന്നുമാണ്. ബി. സി. ഏഴാംശതകംമുതൽ വാസുദേവാരാധന തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി മേൽ വിവരിച്ച സംഗതികളിൽനിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. തൈത്തരീയാർണ്യകത്തിൽ വാസുദേവശബ്ദം വിഷ്ണുപര്യായമായി പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നു. വൃഷ്ണിനാം വാസുദേവോസ്തി പാണ്ഡവാനാം ധനഞ്ജയഃ എന്ന ഗീതാവക്യപ്രകാരം വാസുദേവൻ വൃഷ്ണിവംശജനാണെന്നുംപ്രത്യക്ഷമാണ് മഹാഭാരതത്തെ പരസ്പരംകൊണ്ടു ഒരു വ്യാജവാസുദേവനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. യഥാർത്ഥവാസുദേവൻ സംകർഷണസോദരനായ വാസുദേവനാണെന്നു മേൽ വിവരിച്ച ശിലാലിഖിതങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പതഞ്ജലിയുടെ മഹാഭാഷ്യ

ത്തിൽ വാസുദേവൻ പൂരാതനകാലത്തു് കംസവധം ചെയ്തതായി പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു് കൃഷ്ണവാസുദേവന്മാരുടെ ഐക്യം സാധിക്കുന്നു. മനോഹോപനിഷത്തിൽ കൃഷ്ണൻ ദേവകീപുത്രനായും, ഘോര അംഗിരസ്സെന്ന മഹർഷിയുടെ ശിഷ്യനായും വർണ്ണിതനായിരിക്കുന്നു. കൃഷ്ണനെ ഗോപാലകനായിക്കാണുന്നതിനു കാരണം വിഷ്ണുവിനെ വേദത്തിൽ “ഗോപ”നെന്നു പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് പണ്ഡിതമതം. വിഷ്ണു, വാസുദേവനായും കൃഷ്ണനായും തിന്നതിനെ പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി നമുക്കു നേക്കുവാൻമുട്ടു് കൃഷ്ണൻ ഒരു യഥാർത്ഥപുരുഷനാണോയെന്നും ആണെങ്കിൽ കൃഷ്ണന്റെ കാലമെന്തെന്നുമാകുന്നു. പരീക്ഷിത്തിന്റെ ജനനത്തിന്നും നന്ദവംശസ്ഥാപനത്തിന്നും മദ്ധ്യേയുള്ള കാലം 1015 സംവത്സരമാണെന്നു മിക്കപുരാണങ്ങളും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ജൈനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൃഷ്ണൻ 22-ാമത്തെ തീർത്ഥങ്കരന്റെസമകാലീനനായി പരാമർശിതനായിരിക്കുന്നു. നന്ദവംശസ്ഥാപനം ബി-സി 413-നോടടുപ്പിച്ചാണ്. അപ്പോൾ കൃഷ്ണന്റെ കാലം ബി-സി 1428-നിയ്ക്കുണെന്നുവരും. കൃഷ്ണൻ ഘോരഅംഗിരസ്സിന്റെ ശിഷ്യനായി ബാല്യദശ കഴിച്ചുകൂട്ടി പ്രായപൂർത്തി വന്നതിനുശേഷം മധുരയിലെത്തിച്ചേർന്നിരിക്കണം. വേദങ്ങളിൽ വിഷ്ണു “ഗോപ”നെന്നു വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ അതിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതായിരിക്കണം, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ കൃഷ്ണനേയും ഗോപഗോപികളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരവധി പദകൾ. ഭഗവൽഗീതയുൾക്കൊണ്ടു ബി-സി. 4-ാം ശതവർഷത്തോളം പഴക്കമുണ്ടെന്നാണ് പണ്ഡിതമതം. വിഷ്ണുവാന്റെ ആയുധങ്ങളായ താമരയും ചക്രവും, സൂര്യസംബന്ധികളാണ്. ഈ വസ്തുതയും വിഷ്ണു ആദിത്യദേവതയായിരുന്നെന്നുള്ള ഉത്തമത്തിനു താങ്ങായിനിൽക്കുന്നു. കൃഷ്ണൻ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഈ പുതിയ മതം തന്റെ വംശക്കാരായ യാദവന്മാർതന്നെ ആദ്യമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കാം നാലാംശതകത്തിൽ മെഗസ്തനീസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകമഴുതിയപ്പോൾ വാസുദേവനായികളുടെ പ്രധാനകേന്ദ്രം മധുരയായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. Ghasundi, Besnagar, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ രേഖകളിൽനിന്നും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. അതു് ബി. സി. രണ്ടാംശതകത്തിൽ ഭാഗവതമതം ഉത്തരേന്ത്യ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്. ശാന്തിപർവ്വത്തിൽ വാസുദേവൻ പരമാത്മാവായും സംകർഷണൻ ജീവാത്മ വായും രൂപണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു കൃസ്തുമതത്തോടുകൂടി വിഷ്ണുമതം ഇന്ത്യ മുഴുവൻ പടന്നു പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഭാഗവതമതം വിഷ്ണുമതമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വൈഷ്ണവമതത്തിൽ ലക്ഷ്യാരാധനയും പ്രധാനമാണ്. ഗ്രീക്കുക്കരുടെ “പാപ്പസ്” അത്തിനി” ലക്ഷ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടതാണെന്നൊരു പക്ഷമുണ്ട്. രജുവേല

(Rajavelas coins) ന്റെ നാണയങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗത്തു ലക്ഷ്മീരൂപവും മറുവശത്തു “അത്തിനി”യുടെ രൂപവും കൊത്തിയിരിക്കുന്നതു ഈ അഭിപ്രായത്തിന് ഉപോൽ ബലകമായി നിൽക്കുന്നു.

ഗുപ്തരാജാക്കന്മാരുടെ കാലം വൈഷ്ണവമതത്തിന്റെ സുവർണ്ണദശയായിരുന്നു. വൈഷ്ണവപുരാണങ്ങൾ പലതും ഇക്കാലത്തു എഴുതപ്പെട്ടു. രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരുംതന്നെ വിഷ്ണുഭക്തന്മാരായിരുന്നു. ഗുപ്തവംശത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനുശേഷം ഉത്തരേന്ത്യയിലെ പ്രബലരാജാക്കന്മാരായ “മിഥിരാഗുപ്തൻ” “യശോധർമ്മൻ” “ഹർഷൻ” എന്നിവർ ഭഗവതമതക്കാരായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം വൈഷ്ണവമതത്തിനു തെല്ലു കോട്ടം സംഭവിച്ചതായി തോന്നുന്നു. ഇക്കാലത്തു വൈഷ്ണവമതത്തിന്റെ പ്രബലകേന്ദ്രം തമിഴ്നാടായു. ആരംഭാരന്മാരുടെ കാലവും ഇതായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരാൾ ഒരു തിരുവിതാംകൂർ രാജാവാണെന്നുള്ളതു തിരുവിതാംകൂർകാർക്കും ഒന്നിലധികംപേർ നായന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതു നായന്മാർക്കും അഭിമാനജനകമാണ്.

ആരംഭാരന്മാരിൽ അവസാനത്തെ ആരം ഏ. ഡി. ഏഴാംശതകത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരുന്നതു്.

ആരംഭാരന്മാരെ പിൻതുടന്നു ആചാര്യന്മാർ വൈഷ്ണവമതത്തെ പോഷിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ വകുപ്പിൽ ആദ്യത്തെ ആചാര്യൻ നാഥമുനി എന്ന തെലുങ്കുപണ്ഡിതനായിരുന്നു. നാഥമുനിയെ തുടർന്നു പുണ്ഡരീകൻ, രാമമിത്രൻ എന്നീ ആചാര്യന്മാർ വൈഷ്ണവമതത്തെ പരത്തി. യമുനാചാര്യൻ വിസ്തരിക്കാൻ വാചിയാത്ത ഒരു നാമധേയമാണ് സിദ്ധിത്രയം, ഗീതാരത്നം ഗ്രന്ഥം, സ്തോത്രരത്നം മുതലായി അനവധി വൈഷ്ണവഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ ഈ മാനാർക്കടിബ്രാഹ്മണനാണ് രാമാനുജാചാര്യർക്കുള്ള വഴിതെളിച്ചുകൊടുത്തതു്. മീമാംസകന്മാരുടെ കർമ്മമാഗ്ഗത്തെ ഇവർ പാടേ നിഷേധിച്ചു. ജ്ഞാനമാഗ്ഗത്തിൽ അടിയുറപ്പിച്ച ശങ്കരപ്രഭുതികളെയും അവർ ധിക്കരിച്ചു; എന്തെന്നാൽ ശങ്കരന്റെ “ഏകമേവാദിതീയ” സിദ്ധാന്തത്തിൽ ഭക്തിക്കു തീരെ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ പ്രചരണങ്ങൾ 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മധ്വാചാര്യർ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയി. ആചാര്യന്മാരെല്ലാവരുംതന്നെ വർണ്ണാശ്രമനഷ്ടന്മാരായിരുന്നു. ജാതിയേയും ശാസ്ത്രങ്ങളേയും പ്രബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നവരായിരുന്നു അവർ. ഈ ആചാര്യന്മാരുടെ വംശാവലിയിൽപെട്ട “രാമാനുജൻ” അഭിജാത്യം അല്പം കുറഞ്ഞവനായിരുന്നതിനാൽ കൂട്ടുകാരാൽ പുച്ഛിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും തന്മൂലം കപിതനായി ഉത്തരേന്ത്യയിലേക്കു തിരിച്ച് ജാതിനിഷ്ഠമല്ലാത്ത വൈഷ്ണവമതത്തെ പ്രചരിപ്പിച്ചുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. കബീർ, തുളു റീടാസ്, ചൈതന്യൻ മുതലായവർ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പ്രശിഷ്ടന്മാരുമാകുന്നു. അനന്തരമുള്ള വൈഷ്ണവമതത്തിന്റെ കഥ സുവിദിതവുമാണല്ലോ.

കുറിപ്പ്.

തൈക്കാട്ടു ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ.

I

അവളെക്കുറുപ്പി കുറുപ്പിയെന്നാണിവിടെപ്പലരും വിളിച്ചുകേൾപ്പു.

കുവലയമൊട്ടവളെന്റെറട്ടത്താം നവമലർപ്പൊയ്ക്കുകൊതിച്ചുപുഷ്പാ! ശകലം നിറപ്പകിട്ടില്ല, പക്ഷേ യകമക്കുമനിക്കു പാട്ടിലായി!!

വയലിൻനടുക്കു ഞാനാദ മന്നാൾ പ്രിയയെസ്സമീക്ഷിച്ചുനന്നേരം പുലർച്ചെട്ടം നീരടഞ്ഞാങ്ങൽവിട്ടീയുലകത്തെ പ്പൊൻപൂശാണെത്തിനോക്കി.

പുരികഴൽ കട്ടഴിഞ്ഞൊമലാളിൻ പുറകിൽ ചിതറിപ്പറന്നിരുന്നു, തരിവളയിട്ടു പഴകിടാത്ത കറുപ്പി പുൽക്കുട്ടയാണിരുന്നു, പകുതിവെളുപ്പിലേ മഞ്ഞത്തിഞ്ഞ തുകിലൊട്ടിപ്പുത്തു കണ്ടിരുന്നു.

അരുവയർമുത്തു കുറുപ്പിയാവാം ശരി,യെന്നാൽ കരുതുകമക്കരിക്കൻ!

II

തരളഹൃദയ യമസ്ക്കുമാരി വിരവിൽകൊടുങ്കാറ്റിൻമുളയണത്തി;

അമിതം തൻപുളിപ്പുശുക്കിടാവന്നമുന്നതുകേട്ടു വെമ്പലോടെ ചടുലാക്ഷി യോടിവരമ്പുകേറി കടലിന്റെ മുറമണഞ്ഞുവേഗം വിടരും നയനങ്ങൾപൊക്കി, മാരി തുടരും പകിട്ടുകുറുപാത്തു്വാനിൽ!

അരികത്തുഞാറടിയിൽക്കരയിലറിയാത്തമട്ടു ഗമിയ്ക്കുയായ്ഞാൻ; അവളെന്നെന്നോക്കിയോ, നോക്കിയെങ്കിലാവരമാത്രം—ഞാനും അറഞ്ഞിരിക്കും

വരളുന്ന കന്നിവെറിയമത്താ നിരുകൊണ്ടുകൊണ്ടൽപരന്നുപോലെ, അലരിട്ടുകാണുന്നമുച്ചവെയ്ലിൽക്കലരും തളിർത്തണലെന്നപോലെ, പരിചിന്തചിത്തംവന്നുത്തരാവിലാപരിചിന്താൻ രാഗാശ്ചപോലെ, നിരപിത്ഥിലേഴഴകുംചൊൽത്തു തരുണിയ്ക്കു കായകായാമ്പുകാന്തി!

ശകലം നിറപ്പകിട്ടില്ല,പക്ഷേ യകമക്കുമനിയ്ക്കുഞാൻകൊടുത്തു!!

പ്രചാരത്തിനായി മത്സരവാല.

വളരെ ബലമുള്ള വെള്ളവല കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതോ മനോഹര വണ്ണങ്ങളിലുള്ളതോ ആയതും വളരെ

ഈടുള്ളതുമായ സ്വദേശി കൊതുകുവലകൾ, ഒരേവിലയ്ക്കു വിൽക്കപ്പെടുന്നു. ഇഷ്ടമുള്ള ഏതു വലിപ്പത്തിലും ആർക്കു ചിട്ടിയ 4 മണിക്കുറിനകം ചെയ്തുതന്നതാണ്.

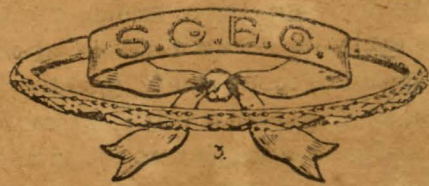
നീളം.	വീതി.	ഉയരം.	വില.		
6	3½	2½	1	14	0
6	4	4	2	0	0
6½	4½	4½	2	8	0
7	5	5	3	0	0
7½	6	6	4	0	0

ഏതെങ്കിലും നാലുവലകൾ ഒരുമിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്കു തപാൽചിലവും 6 എണ്ണം വാങ്ങുന്നവർക്കു ഇക്കാരണമെന്ന മനോഹരമായതും ൪ വർഷത്തെ ഗാറന്റിയുള്ളതുമായ നിക്കൾ റിസർവ് വാച്ചും ഇനാം. മാതൃക കട്ടിംഗ്സിന് അപേക്ഷിക്കുക.

Bijaya Shambhu & Co
Baralazar, Calcutta.

സൈൻറഫിക് സ്വർണ്ണഭരണങ്ങൾ

(തനി സ്വർണ്ണത്തിനു പകരമുള്ളതു്) ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിമാർ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ മന്ത്രിമാർ തുടങ്ങി പ്രശസ്തരായ പല മാനുന്മാരും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടതു്.

പുതിയ ക്യാറ്റലോഗ് ഇനാം.
The Scientific Gold Bangles Co., Ltd.
Head Office:- 43, Byragimattam Street,
Post Box No. 203. MADRAS

അമരസിംഹൻ.

രജപുത്രരാജാക്കന്മാരുടേയും, രാജ്ഞികളുടേയും വിരക്തത്വങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിബിഡമായ ഒരു നോവൽ. വില അണ 12. മാന്റേജർ, ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ്—കൊല്ലം

പ്രപഞ്ചം .

കെ. രാമകൃഷ്ണൻ നായർ ബി. എ.

ഈ പ്രപഞ്ചം ജലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശൂന്യതയിൽ നിന്നും ഏതൊ കാരണവശാൽ ഘനീഭവിച്ചു വസ്തുരൂപത്തിൽ പരിണമിച്ചതാണെന്നാണ് വിചാരിക്കപ്പെടുന്നത്. സൗരയൂഥത്തിൽപെട്ട ഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ ഒരു ഭീമഗോളമായിരുന്നു എന്നും മറ്റു ഗ്രഹസമൂഹങ്ങളുമായുണ്ടായ സംഘർഷണഫലമായിട്ടാണ് ഇന്ന് കാണുന്നവിധത്തിൽ സ്വകാര്യവത്രികളായി ഭിന്നരൂപത്തിൽ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും ശാസ്ത്രം അനുമാനിച്ചിരുന്നു ചന്ദ്രഗ്രഹം ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നതായും അതു പൊട്ടിത്തെറിച്ചുപോയപ്പോഴാണ് പെസഫിക് മഹാസമുദ്രം ആവിഭവിച്ചതെന്നും സങ്കല്പമായി ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരുന്നു. 'ഒന്നായിനിന്ന' ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കുതന്നെ വിഭജനഭാവങ്ങളും വിഭജനശക്തികളും ഉണ്ടായതെങ്ങിനെ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനുള്ളതരം ആധുനികശാസ്ത്രം കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല. ശൂന്യതയിൽനിന്നു ഉണ്ടായതാണെങ്കിൽ വസ്തുരൂപത്തിൽ ഈ പ്രപഞ്ചം ആവിർഭവിക്കുന്നതിനു കാരണമായി പിന്നിൽനിന്ന ശക്തിയെന്തെന്നുപോലും ശാസ്ത്രം തീർത്തുപറയുന്നില്ല. മതശാസ്ത്രങ്ങളാകട്ടെ വിശ്വപാൽപത്തി പ്രപഞ്ചശില്പിയുടെ അപ്രമേയപ്രഭാവത്തിലാണെന്നു പറഞ്ഞ് മനുഷ്യന്റെ ജിജ്ഞാസയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. സയൻസിന്റെ സാമഗ്രികൾക്കുള്ളിൽ വെളിപ്പെടുത്തുകൊണ്ട് അതൊന്നും ശാസ്ത്രലോകം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

മനുഷ്യദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമായ പരിധിക്കപ്പുറം യാതൊന്നുമില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസംകുറച്ചു മുൻപുവരെ പ്രബലമായിരുന്നു. ദൂരദർശിനിയന്ത്രത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം വേറേയും അനവധിഗ്രഹസമൂഹങ്ങളുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ പിന്നീടാണ് ഈ അനന്തവിസ്തൃതിക്കുള്ളിൽ ഭൂമി ഒരു അണു മാത്രമെ ആകുന്നുള്ളൂ എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. എങ്കിലും പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ ഈശ്വരകല്പിതങ്ങളെന്നും മനുഷ്യമോഹങ്ങളെന്നും വിചാരിച്ചിരുന്നു. ന്യൂട്ടൺശേഷം കേന്ദ്രാകൃഷ്ടി (gravitation) ഈശ്വരതത്വം ശാസ്ത്രലോകത്താൽ ആരാധിക്കപ്പെട്ട ആ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ശാസ്ത്രം പലസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും വഴിതെളിച്ചു. സർവ്വപ്രതിബന്ധങ്ങളേയും കടന്നു ശൂന്യതയിൽ കൂടിയും ആകർഷണശക്തിപ്രകടമാകുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളാണു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചത്. ഓരോ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും സ്വതഃസിദ്ധമായ ഒരു ആകർഷണശക്തിയുണ്ടെന്നും അതു മൂലമാണു സ്വസ്ഥപഥത്തിൽനിന്നു അവ വ്യതിചലിക്കാത്തതെന്നും തെളിയിച്ചു. പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു അത്ര വേഗം വഴങ്ങി

ക്കൊടുക്കാത്ത പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാസ്തവങ്ങളും സത്യങ്ങളും ക്രമേണ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ 'സൗകര്യങ്ങൾ' മാത്രമായിത്തീർന്നു.

ന്യൂട്ടന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞു. പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രായോഗികപരീക്ഷണങ്ങളും നിലച്ചു. ഇപ്പോൾ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ച മാനസികമാണെന്നുതന്നെ പറയാം. മനസ്സുതന്നെ വസ്തുവിൽനിന്നു ഭിന്നമല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യുച്ഛക്തിതന്നെ അപചയം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത കേവലവസ്തുക്കളുടെ (Irreducible elements) കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. Electron-ന്റെ ഭാരം മുഴുവൻ വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടുള്ളതാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

എയിൻസ്റ്റീൻ (Einstein) എന്ന ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പുതിയ രൂപവും സ്വഭാവവും കല്പിച്ചത്. ഏറ്റവും സ്വതന്ത്രമായി അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ച വിശ്വസ്ഥിതിനിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹമായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചില മൂലതത്വങ്ങളെക്കൂടി സ്തംഭിപ്പിച്ചു. കേന്ദ്രാകൃഷ്ടി എന്നൊന്നില്ലെന്നു അദ്ദേഹം തീർത്തുപറഞ്ഞു: സ്ഥലകാലങ്ങൾ ഏകം (space time continuum) എന്ന ഒരു മാനദണ്ഡത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ വളവാണു പ്രപഞ്ചത്തെ ഗോളരൂപത്തിൽ നിവർത്തിപ്പിച്ചത് ഇതുതന്നെയാണു ആകർഷണഭാവത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ സംക്രമണമാർഗ്ഗം അവയെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലകാലങ്ങൾഏകത്തിൽ കൂടിയുള്ള എളുപ്പപഴികൾ മാത്രമാണു്. അവ അതിൽകൂടി സ്വാഭാവികമായുള്ള നേർമാർഗ്ഗങ്ങളാണു് സാധാരണ സ്വീകരിക്കുന്നത്.

ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിൽ സ്ഥലത്തിനും കാലത്തിനും യാതൊരു തർക്കമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ പ്രപഞ്ചം മഹത്തും ഭീമവുമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനു പരിചിതമായ സ്ഥലകാലവ്യവസ്ഥകളാണു ഇന്നു ശാസ്ത്രാഭിവൃദ്ധിക്കു പ്രപഞ്ചസ്ഥിതിയുടെ ഗ്രഹണത്തിനും ബാധകമായി നിൽക്കുന്നത്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ യാതൊന്നും യാതൊരു നേരത്തേക്കും നിശ്ചലമായി നില്ക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ സമയവും സ്ഥലവും പൂർണ്ണമായി അളക്കുന്നതിനു സാദ്ധ്യമല്ല. ഏതൊരു വസ്തുവും സ്ഥലകാലങ്ങളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമല്ലെന്നു വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. നമുക്കു പരിചിതമായ വിധത്തിൽ വസ്തുവിനു സ്ഥിരമായ ഭാരം എവിടേയും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃ

ത്തിയില്ല. അതിന്റെ സ്ഥൂലസ്വരൂപംതന്നെ അക്ഷയമല്ലെന്നാണു ശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

സൗരയൂഥത്തിൽ സൂര്യനാണല്ലോ നായകസ്ഥാനീയനായി നിൽക്കുന്നത്. സൂര്യനേക്കാൾ ഉഷ്ണാവർത്തം വലിപ്പമുള്ളതുമായ നക്ഷത്രങ്ങൾ അനവധിയുണ്ടു അവയ്ക്കും അന്തേവാസികളായി അന്യോന്യാലംബികളായ ഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ ഗ്രഹസമൂഹങ്ങൾക്കു് വിശ്വദീപങ്ങൾ (Island Universes or galaxies or spiral nebulae) എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എഡിങ്ടന്റെ (Edington) ഗണനയനുസരിച്ചു ഏകദേശം ആയിരക്കോടി വിശ്വദീപങ്ങളുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഓരോന്നിലും ശരാശരി അത്രയുംതന്നെ നക്ഷത്രങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു ഉൾക്കൊള്ളപ്പെടുന്നു. ഇന്നുള്ള അതിശക്തമായ ദൂരദർശിനികളാണാവുന്നതിൽ ഏറ്റവും ദൂരെയുള്ളതു 150 തേജോവത്സരങ്ങൾ അകലെയാണു്. (നിമിഷമാണിതു 186 മൈൽ വീതം പായുന്ന രശ്മി ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടു പോകുന്ന ദൂരത്തിനു തേജോവത്സരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു.) ആ ഗ്രഹംതന്നെ 'സെക്കന്റേറിയറിനു' 15000 മൈൽ വേഗത്തിൽ അകന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്ലിപ്തമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഗ്രഹസമൂഹങ്ങളും ഇങ്ങിനെ അതിവേഗത്തിൽ അകന്നുകൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു. അവയുടെ അകൽച്ചാക്രമം പ്രപഞ്ചവികാസത്തിന്റേയും മാനദണ്ഡമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ വിശ്വത്തിനു യാതൊരു പരിധിയും കല്പിക്കാൻ നിവാഹമില്ലാത്തവിധത്തിലാണു് ശാസ്ത്രജ്ഞാനം നിൽക്കുന്നത്. അവയെ ആകാശസംബന്ധിയായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതും അസാദ്ധ്യമെന്നു വന്നുകഴിഞ്ഞു സൗരയൂഥംതന്നെ വിഗ്രഹം (Vign) എന്ന നക്ഷത്രത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ നക്ഷത്രവും പ്രപഞ്ചദീപങ്ങളുടെ സാമാന്യ ഭ്രമണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപിടിക്കുന്നു. അങ്ങനെ എത്ര പോയാലും ആ ലക്ഷികസ്ഥാനമല്ലാതെ സ്വതന്ത്രമായ ഗതി കാണുകയില്ല. സമയം, സ്ഥലം, വസ്തു, ഗതി എന്നു പറയുന്നതല്ലാത്തതൊന്നു സ്വസ്ഥിതമായും സ്വഗ്രാഹിയായുമുള്ള സ്ഥലകാലങ്ങൾഏകം എന്ന സംപൂർണ്ണയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവങ്ങൾ മാത്രമെ ആകുന്നുള്ളൂ. സ്ഥലത്തിന്റെ മൂന്നളവുകൾ (നീളം, വീതി, ഘനം) സമയത്തിന്റെ ഒരുവിനോദ ചേർത്തുള്ള മാനദണ്ഡമാണു് സ്ഥലകാലങ്ങൾഏകം. ഇതു് ഒരു ഭൂമിതിക്കു് (geometry) വിധേയമാകുന്നു. ഈ ഭൂമിതിയാണു പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെന്നു നാം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. ആകൃഷ്ടിയും ഇതിന്റെ ഒരു സ്വഭാവം മാത്രമാണെന്നാണു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പരിധികൾ മാനുഷികമായ കാലത്തിന്റേയും സ്ഥലത്തിന്റേയും ബോധത്തിൽനിന്നു് അകന്നു് അതിലെ വസ്തുസമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ വെറും സമയത്തിന്റേയും കാലത്തിന്റേയും അളവുകളിൽ ഒരുങ്ങാത്തതായും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നു പ്രപഞ്ചത്തിൽ വസ്തുരൂപത്തിൽ കാണുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാംതന്നെ സർവ്വ

ഗ്രാമിയായും സജ്ജമായുള്ള ജഗൽപ്രാണമുഴലിയുടെ അസ്ഫുടസ്ഫുലിംഗങ്ങളായിരുന്നു എന്നാണ് ശാസ്ത്രം ആദ്യം ഉൾക്കൊള്ളിയത്. യാതൊന്നും ഈശ്വരന്റെ പ്രത്യേകസൃഷ്ടിയല്ലെന്നും പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കിടയ്ക്കുള്ള യാദൃച്ഛികസംഭവങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ വസ്തുവും ജീവനും ഉണ്ടാകുന്നതിന് കാരണമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വസ്തുവിൽനിന്നും ജീവനുള്ളതായതെങ്ങിനെ എന്നുള്ള വിഷമപ്രശ്നത്തിന് രണ്ടും സമകാലികമാണെന്നതന്നെയാണ് സമാധാനം ചില തെളിവുകളിൽനിന്നു ഭൂമിക്കു് ഇരുപതിനായിരംകോടി വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. പ്രകൃതിസ്ഥലകാലപരിധിക്കുള്ളിലുള്ള വസ്തുസമൂഹമാണെന്നായിരുന്നുവല്ലോ ആദ്യം വിചാരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ യൂക്ലിഡിന്റെ (Euclid) ഭൂമിതിയിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു ജ്യാമിതി (Geomety) യിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഗണിതശാസ്ത്രമാണ് മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിപരിത്രത്തിൽ നവ്യപ്രകാശം പ്രസരിപ്പിച്ചത്. അതിനുശേഷം പ്രകൃതിയുടെ പ്രാഥമികസാധനങ്ങൾ സ്ഥലകാലങ്ങളിൽ സ്ഥൂലരൂപത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ രൂപം അർത്ഥമില്ലാത്ത കാലത്തിന്റെ പോക്കനുസരിച്ച് സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നമില്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയെല്ലാം സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കുമപ്പുറത്തുള്ള സർവ്വഭാവങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ആധുനികശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിൽ വസ്തുക്കൾക്കല്ല സംഭവങ്ങൾക്കാണ് പ്രതിഷ്ഠയും രൂപവും ഉള്ളതു്. അതിൽ (സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കുമപ്പുറത്തുള്ള) ഭൂതകാലസംഭവങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ഭാവീസംഭവങ്ങൾക്കും സ്ഥാനവും നിശ്ചിതത്വവും ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്നതല്ല വാസ്തവമെന്നുള്ള ശാസ്ത്രലോഷം 'മായ' എന്ന തത്വചിന്തയുടെ ഭാഗങ്ങളേയും പോഷിപ്പിച്ചു എന്നു വരാം. ഭാവിയുടെ നിശ്ചിതത്വം വാധിവിശ്വാസികളേയും ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഏതെങ്കിലും ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗതി തത്വചിന്താബന്ധിയായ മാറ്റത്തിലും പരീക്ഷണപരിധിയെ കടന്നുള്ള മണ്ഡലത്തിലും ആണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല എന്നാലും ശാസ്ത്രത്തിന് ഇന്നു മുൻപുണ്ടായിരുന്നതിൽകൂടുതൽ സംശയങ്ങളും അനിശ്ചിതത്വവും ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനിയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശക്തിസമുച്ചയത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രാഭിപ്രായമെന്തെന്നോക്കാം. സൂര്യൻതന്നെ മിന്നിട്ടൊന്നിനു അതിന്റെ വസ്തുസമൂഹത്തിൽനിന്നും 250 ടൺ വീതം വസ്തുശക്തിരൂപത്തിൽ ഉൽസർജ്ജിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അതിന്റെ ഉഷ്ണാവ്യക്തമേണകുറഞ്ഞും ശൂന്യസ്ഥലത്തിന്റെ ചൂടു് വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. മറ്റു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ ചില നക്ഷത്രങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്ന ചൂടും വെളിച്ചവും സൂര്യനേക്കാൾ സാമസ്യഗുണം കൂടുതലാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശക്തി സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നു എങ്കിലും ഗ്രാഹ്യാശം കുറഞ്ഞുതന്നെയാണു വരുന്നത്. പലരൂപത്തിൽ വർദ്ധിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്ന ശക്തി പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ സമാഹരിക്കുന്നതിനു (സാന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനു) (concentrated form) യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും നടക്കുന്നില്ലെന്നതന്നെ വിചാരിക്കാം അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ

പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കളും ശക്തിരൂപത്തിൽ അലിഞ്ഞുപോവുകയോ എല്ലാം ഒരു നിജജീവപരിമാണത്തിൽ പരിണമിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം. അപ്പോൾ നാം നാശോന്മുഖമായ ഒരു പ്രപഞ്ചത്തിൽ ജീവിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ തെളിവുകളിൽനിന്നാണ് വിശ്വപ്രതിനിധിതമായ ആദിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നത്. അതോ പൂർണ്ണതയിലേക്കു പരിണാമഫലമായി വളർന്നുവന്നതാണോ. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പൂർണ്ണതയിൽനിന്നുള്ള ക്ഷണികമായ ക്ഷയകാലം എന്നു തുടങ്ങി. ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡം പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ പെട്ടെന്ന് ആവിർഭവിച്ചു എന്നോ അനന്തനാശത്തിലേക്കു ജപിച്ചു പോയെന്നതിനാലും സമഗ്രസനാഭമായി ശൂന്യതയിൽനിന്നു ഇങ്ങുപൊങ്ങുവന്നതാണെന്നോ വിചാരിക്കുന്നതു സാഹസമാണ്. ഒരുപക്ഷേ ശാസ്ത്രത്തിൽ കാണുന്ന സമയംതന്നെ ഒരു വെറും മായയാണെന്നു വന്നേക്കാം ഏതെങ്കിലും ശാസ്ത്രാഭിപ്രായം പൂർണ്ണമായ വാസ്തവമാണെന്നു ഗണിക്കാൻ തരമില്ല.

ജീവൻ പദാർത്ഥപരിത്രത്തിൽ എവിടെയോ ഉണ്ടായ നിരർത്ഥകവും യാദൃച്ഛികവുമായ ഒരു കഥ മാത്രമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾ ഉണ്ടു്. ആ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുതന്നെ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ബർട്ടൻഡ് റസ്സൽ (Bertrand Russel) "പദാർത്ഥവും സ്പന്ദനവുമാണ് ഏകയാഥാർത്ഥ്യം"മെന്നു് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. (The sole reality is matter and motion) ജീവൻ യാദൃച്ഛികമായുണ്ടായതാണെങ്കിൽ വേറെ ബഹുചക്ഷു ഗ്രഹങ്ങളിലും ജീവികളുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഭൂമി ഏറ്റവും ബാല്യശയലാണെന്നു വിചരിക്കാനും ന്യായങ്ങളുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതേവരെ 'പൊച്ചു'യിൽമാത്രമേ ജീവികളുള്ളതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നുള്ളു. ചന്ദ്രനിലും ജീവസാല്യമായ തണുപ്പുമാത്രമേ ഉള്ളു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയോടടുത്തുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെയെങ്കിലും പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ പ്രായോഗികമായിതിന്നിട്ടില്ല. എത്രക്കു ദൂർവ്വയമാണു പ്രകൃതി സ്വകാമസിദ്ധിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നത് എത്രകോടി നക്ഷത്രങ്ങളാണ് കോടാനുകോടിവർഷങ്ങളായി ക്ഷണഭംഗവും അപ്രത്യക്ഷവുമായ കുറച്ചു ജീവനുള്ളതാകുന്നതിനുവേണ്ടി ദമിച്ചു പോകുന്നത്. ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അജ്ഞയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു കമ്പിൾ മണ്ണിന്റെ ക്ഷയംകൊണ്ടു് ഒരു വലിയ കപ്പൽ അറ്റാൻഡൻറിക്കുസമുദ്രത്തെ തരണംചെയ്യുന്നതനുവേണ്ടു ശക്തി ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഓരോവിധത്തിൽ അതിക്രമമായി നടക്കുന്ന പദാർത്ഥനാശംകൊണ്ടാണ് (Annihilation of matter) ജീവനുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ മഹത്വം പ്രപഞ്ചത്തേയും അതിക്രമിക്കുന്നുണ്ടു്. പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ശിശുക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ അതോ വസ്തുരൂപത്തിൽ പരിണമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ എന്നു തീർച്ചയില്ല. അതോ രണ്ടും ഒരേസമയം നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. ജീവോല്പത്തിക്കുള്ള കാരണം എന്തായിരുന്നു എന്നു ഇപ്പോഴും തീ

ർച്ചപ്പെട്ടിട്ടില്ല. "ആധുനികശാസ്ത്രോപപത്തിയുടെ ആദാനങ്ങളിൽ മിക്കവയും പൂർവ്വശതകങ്ങളിലെ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ചർച്ചചെയ്തിട്ടുള്ളവയാണെന്നു ബ്രാഡ്ലി (Bradly) എന്ന ചിന്തകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഭൂതാത്മികമായിരുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ അപേതനവസ്തുക്കളിൽനിന്നു് ചേതനയുണ്ടായി എന്നുള്ള ലോകായത്ഥമായ (Materialistic) വാദങ്ങൾക്കു കോട്ടംതട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഉല്പത്തിവാദത്തെ (Theory of natural selection) ഈശ്വരനെ കളഞ്ഞു കളിക്കുന്നതിനുള്ള എളുപ്പപഴി മാത്രമായിരുന്നു. ഭൗതികപദാർത്ഥങ്ങൾക്കു സജീവവസ്തുക്കൾക്കുതമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ക്ഷയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. ഒന്നിൽനിന്നു മറ്റൊന്നുണ്ടായതെങ്ങനെയെന്നുള്ള സംശയങ്ങൾ പ്രബലമായിത്തീരുകയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്തതു്. രണ്ടും സർവ്വാപകമായ ഒരു ചൈതന്യത്തിന്റെ ഭാവഭേദങ്ങളും രൂപവിഭേദങ്ങളും മാത്രമാണെന്നു വിചാരിക്കാനു ഇപ്പോൾതരമുള്ളു. വസ്തു, സ്ഥലം, കാലം ഇവ മൂന്നിനെയുംപ്രത്യേകിച്ചല്ലാതെ ഏകാവസ്ഥയിൽ മാത്രമേ ജീവൻ വാസ്തവമായി അറിയുന്നുള്ളു. ഈ ഗ്രഹത്തിൽനിന്നുള്ള മാറ്റം അവയവങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയേയും പ്രയോജനത്തേയും മാത്രമല്ല ചിന്തവൃത്തിയുടെ മൂലഭാവങ്ങളെക്കൂടി സാരമായി സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. അനന്താകാശത്തിൽ സ്ഥൂലസ്വരൂപം വിട്ടു് ജഡംതന്നെ അലിഞ്ഞുവർത്തിക്കുകയില്ലേ എന്ന സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയെ ചുറ്റിയുള്ള സമയബോധമോ ജയഭേരികളോ യാതൊരുവിധത്തിലും പ്രയോജകീഭവിക്കുന്നതല്ല. ഭൂമിയുടെ അണുസ്വരൂപവും അതിൽ ഒരൊറ്റമനുഷ്യൻ എത്രകൂടി ചെറുതാണെന്നുള്ള ബോധവും അതുതപ്പെടുത്തുകയേ ഉള്ളു. നമുക്കു ചുറ്റും ആശ്വേഷോത്സുകമായി ആവരണംചെയ്യുന്ന അനന്തവിസ്തൃതിമാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കും. ലയമില്ലാത്ത ആ സത്തയാണ് പ്രപഞ്ചോത്ഭവത്തിനു മുൻപുണ്ടായിരുന്നതും അതിന്റെ നാശത്തിനുശേഷം വിജയിക്കുന്നതും. ആബ്രഹ്മാണ്ഡചൈതന്യത്തിൽ മനുഷ്യജീവനും സർവ്വപാശങ്ങളും ക്ഷണപ്രഭാവബലങ്ങളായിമാത്രം ശേഷിക്കുന്നു. നിശ്ശബ്ദതയുമായി നിസ്സീമനശ്ചലമായുള്ള ആകാശതമസ്സിൽ എല്ലാംതന്നെ ലയിച്ചുവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. വസ്തു സ്ഥലരഹിതമായിട്ടിരിക്കുന്നില്ലെന്നു നൂട്ടൻ വിധിച്ചു. ഇപ്പോൾ വസ്തുവില്ലാതെ സ്ഥലമില്ലെന്നു എയിൻ സ്റ്റീൻ പോഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മുൻപിൽനിന്നു തമസ്സിനെ ഹൃദയത്തിലേക്കുക്കൊണ്ടു സൂര്യശ്ശിതന്നെ വസ്തുവിന്റെ കുറച്ചുകൂടി യാഥാർത്ഥ്യത്തോടടുത്ത ഒരു രൂപമാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിത്തവും വസ്തുവും ഭിന്നമല്ലെന്നു പറയുന്നതിനും കാരണം ഇതുതന്നെ. എല്ലാംകൊണ്ടും "പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻതന്നെ അതിശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു ഗണിതജ്ഞന്റെ ചിന്തത്തിലുള്ള ഒരു വിചാരമാത്രമാണ്." "The universe is a thought in the mind of a supreme mathematican."

ഉദയശങ്കർ.

ഒരു ആത്മകഥ.

വട്ടപ്പറമ്പിൽ എം. കെ. കേശവൻനായർ.

നന്തകലയിൽ സാവലകികമായ പ്രശസ്തി സമാജിച്ച ഉദയശങ്കരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ രാജേന്ദ്രശങ്കരും രാജധാനിയിൽ നടക്കുന്ന കലോത്സവപ്രകടനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച അതിലെ വിവിധ

ന്റെ കലാപ്രകടനവൈഭവവും ഗുണനിലവാരവും കണ്ടു അനന്ദിക്കുന്നതിനു തിരുവിതാംകൂറിലെ കലാപ്രിയന്മാർക്കു ഒരു വസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത തിരുമനസ്സിനോടു അവർക്കുതോന്നിയിരിക്കുന്ന കൃതകേതരമായ കൃതജ്ഞതയും ആധമ്യവും വാക്കുക

ഗുണകലാവിഭവനായ ശ്രീ. ഉദയശങ്കർ.

ചടങ്ങുകളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനായി ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തു എത്തിയിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഉദയശങ്കറിന്റെ കാര്യപരിപാടി നിബിഡമായിരുന്നതിനാൽ കലോത്സവക്കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ ക്ഷണംസ്വീകരിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമില്ലായിരുന്നു എങ്കിലും കലോത്സവകനായ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രത്യേകക്ഷണത്തെ ആദരിച്ചാണു് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിൽ ആഗതനായി തന്റെ കലാപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഉദയശങ്കറി

ളാൽ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. വളരെ ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ സുയശസ്സിനു പാത്രീഭൂതനായ ഉദയശങ്കർ ഒരുവംഗദേശിയാണ്. ജലവാർ എന്ന രാജപട്ടാണയിലെ ഏതദ്ദേശീയസംസ്ഥാനത്തിലെ മന്ത്രിപീഠത്തെ സർവപ്രകാരേണയും തന്റെ ഭരണകശലതയാൽ ഭാസ്വത്താക്കിയ ഉദയശങ്കറിന്റെ സീമന്തപുത്രനാണു് ഉദയശങ്കർ കൌമാരകാലങ്ങളിൽതന്നെ വ്യക്തമായി പ്രകാശിച്ചു കണ്ട കലാവാസനയും ചിത്രരചനാപാടവവും കാലക്രമേണ

ഉൽഫുല്ലമാകുകയാൽ കലകളിൽ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനു ഉദയശങ്കർ ആഗ്രഹിച്ചു. ഉദയശങ്കറിന്റെ ഈ അഭിലാഷം മഹാരാജാവായ റാണാ സർ ഭവാനിസിംഗ് ബഹദൂർ അറിയുന്നതിനിടയാകുകയും ഉത്തീഷ്ടമാനനായ ഉദയശങ്കറിന്റെ ഭാവൈശ്വര്യശൃംഖലിലും പരണതവൈഭവത്തിലും അതിതല്പരനായ അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു കലാഭ്യസനം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. മുക്തഹസ്തമായ ഈ സംഭാവന ഉദയശങ്കറിനെ അത്യന്തം തൃപ്തനാക്കി. ലണ്ടനിൽഎത്തി അവിടത്തെ രാജകീയകലാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച അദ്ദേഹം കുറച്ചുകാലം അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുകയും പരിമിതമായകാലത്തിനുള്ളിൽ കലാവിശാരദന്മാരായ ഗുരുജനങ്ങളുടെ നിസ്തലമായ പ്രശംസക്കും അഭിനന്ദനത്തിനും പാത്രമാകുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ താമസകാലത്തു അവരുടെ ഗുണരീതി കൾകണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയതു കൂടാതെ അതു പുകടിപ്പിക്കുന്നതിനും സമർത്ഥനായിഭവിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കലാഭ്യസനം അദ്ദേഹത്തിനു തൃപ്തിയുളവാക്കിയില്ല. അതിനാൽ അവിടംവിട്ടു ഫ്രാൻസിൽഎത്തി പാരീസിലെ കലാസങ്കേതങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു അഭ്യസനം നടത്തി. പാരീസിലുള്ള താമസവേളയിൽ ലോകപ്രസിദ്ധി സിദ്ധിച്ച ഗുണനിലവാരമായ അന്ന പാവ്ളോവായുമായി പരിചയം സമ്പാദിക്കുകയും പരസ്പരം ആകൃഷ്ടരാവുകയുംചെയ്തു ഉദയശങ്കറിന്റെ രൂപസൗഭാഗ്യവും ജന്മസിദ്ധമായികണ്ട ഗുണകലാകശലതയും മെയ് സ്വാധീനവും നിമിത്തം പാവ്ളോവായുടെ ഗുണപരിപാടിയിൽ ഉദയശങ്കറിനെ ഒരു പ്രധാനഭാഗഭാക്കായി അവർ സ്വീകരിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉദയശങ്കറിന്റെ പ്രശസ്തിയും പ്രാധാന്യവും ഈ കാരണത്താൽ ലോകമാകെ പരന്നു. എന്തെന്നാൽ ഗുണകലയിൽ ആർക്കും ഭിതിയയല്ലാതിരുന്ന പാവ്ളോവായുടെ സമ്മതി അത്രമേൽ അനർഹമായിരുന്നു അന്ന പാവ്ളോവ രാജ്യാക്കാരിയായിരുന്നെങ്കിലും അവരെ സാർവാജ്ഛീയസ്വത്തായി കരുതിയിരുന്നു. ഗുണകലയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സാമർത്ഥ്യം ഇതരസാധാരണമല്ലായിരുന്നു.

അന്നപാവ്ളോവായുടെ ഗുണസഹചരനായി രംഗിപ്പിച്ച ഉദയശങ്കറിന്റെ അഭിനയംകാണുന്നതിനു പാശ്ചാത്യലോകം വല്ലാത്തതൃപ്തിയും പ്രകടിപ്പിച്ചു. പാരീസിലെ സുഭീർഘമായ താമസത്തിനിടയിൽ ഗുണത്തിൽ അനുഗ്രഹിതയായ സിങ്കി എന്നഹുബു വനിതയെ തന്റെ ഗുണഭാഗഭാക്കായി ഉദയശങ്കർക്കെക്കൊണ്ടു. സിങ്കിയുടെ ശൃംഗലാപ്രകടനവും നിതരാം ആസ്വാദ്യവും ഗുരുകലയുടെമാനദണ്ഡത്തിൽ മികച്ചതുമാണു് ഇവർ രണ്ടുപേരും യൂറോപ്പിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു അനവധി ഗുണപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി. ഇവരുടെ ഈ ഉദ്യമങ്ങളിൽ പ്രതീക്ഷാതീതമായ വിജയസിദ്ധി ഉണ്ടായി. യൂറോപ്പിൽ ഇവർക്കു ലഭിച്ച സ്വീകരണങ്ങളും സൽക്കാരങ്ങളും രാജോചിതമായിരുന്നു. ദേശാന്തരങ്ങളിലെ വിജയവാത്സര്യ കേട്ടറിഞ്ഞ ഭാരതീ

യർ ഇവരെ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നുചേരുന്നതിന് ക്ഷണിച്ചു. കലാഭിലാഷികളായ സുഹൃത്തുക്കളുടെയും മറ്റും സംഘം മാനുന്മാരുടെയും ആഗ്രഹനിയുത്തിവരുത്തുന്നതിനായി 1930-ൽ ഉദയശങ്കർ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങി. ഹർഷപരവശരായ ഭാരതീയർ ധന്യവാദം ചെയ്തു അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു.

ഇൻഡ്യയിൽ ഉദയശങ്കർ നടത്തിയ ഗുണങ്ങളും വലിയ വിജയത്തിൽത്തന്നെ കലാശിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ ഭാരതത്തിലെ വിവിധവർഗ്ഗങ്ങളുടെയിൽ നടത്തിപ്പോന്ന ഗുണരീതികളും അഭിനവമായ ഭാരതീയഗുണഗതികളും ഉദയശങ്കർ മനസ്സിലാക്കി. കൃതവിദ്യയും കലാകൃതികൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു നടനകലാസമിതി രൂപീകരിക്കുന്നതിനും അതു സംഘടനയോടുകൂടി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനുമായിട്ടുള്ള ഉദയശങ്കറിന്റെ ഉദ്യമങ്ങൾ ഫലപ്പെട്ടു. ഈ സംഘത്തിൽ നടനകലയിൽ വൈശിഷ്ട്യം നേടിയിട്ടുള്ള പല നടന്മാരും നടകളും ഉണ്ടു്. ഉദയശങ്കറിന്റെ സഹോദരനായ രാജേന്ദ്രശങ്കർ ഈ സംഘത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനനടനാണെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണു്. സുശിക്ഷിതമായ ഈ ഗുണസംഘത്തെ ഉദയശങ്കർ പാർസി ലേക്കു നയിച്ചു. ഇവരുടെ പ്രകടനങ്ങൾ പാശ്ചാത്യരുടെയിടയിൽ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസകൾക്കും ഉച്ചൈസ്സരമായ ഉൽഘോഷണങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കി. യൂറോപ്പിൽ ലഭിച്ച അനുസ്മൃതമായ വിജയം അവർക്കു് അമേരിക്കയിലേക്കു് പോകുന്നതിനു പ്രചോദനമായിത്തീർന്നു. അവിടെയും അവരുടെ നേട്ടങ്ങൾ ഗണ്യമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇവർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വന്നുചേർന്നു ചില പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി. ഉദയശങ്കർ ന്റെയും കൂട്ടരുടെയും അഭിനയചതുര്യം ഇംഗ്ലീഷുകാർ വളരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു.

സുഗ്രാമീതനാമായ ഉദയശങ്കറിനു ഇപ്പോൾ കഷ്ട ചുമപ്പുത്തിനാലുവയസ്സു പ്രായമുണ്ടു്. തന്റെ ഗുണഭാഗഭാക്കായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഹൃദയവനിതക്കു് ഇരുപത്തി രണ്ടുവയസ്സിൽ കൂടുതലില്ല. ഇവർ രണ്ടുപേരുടെയും ഗുണസമന്വയം (Harmony) വിശേഷാൽ ആകർഷകമാകുന്നു. ഗുണകലാനഭോമണ്ഡലത്തിനു ദീപ്തദീപമായ ഒരു ജ്യോതിസ്സാണ് സിങ്കി പാശ്ചാത്യദൃഷ്ടി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ സിങ്കിയുടെ ബാഹ്യ സൗന്ദര്യം അഭിനന്ദനാർഹമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഭാരതീയവസ്ത്രധാരണരീതിയാണ് സിങ്കി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു വരികിലും എല്ലാപദാർത്ഥങ്ങളും 'നല്ലാക്കാര' മതിനാലുരുണമായി തീരുന്നതുപോലെ അതും സിങ്കിയുടെ സമോഹനമായ നൂറുവർണ്ണവിലാസത്തിന്റെ ലാവണ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതേയുള്ളു.

അഞ്ചുവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് അന്നപാവ്ജോവ കൽക്കത്താനഗരം സന്ദർശിക്കയും അവരുടെ പ്രഖ്യാതമായ "ഹംസഗുണം" അഭിനയിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഈ ഗുണം കാണുന്നതിനായി നാടകശാലയിൽ കൂടിയ പ്രേക്ഷകരുടെ സംഖ്യ റിക്കാർഡു ആയിരുന്നു എന്നാണു് പറയപ്പെട്ടതു. പാവ്ജോവയുടെ ഈ പ്രകടനം കാണുന്നതിനായി മഹാകവി വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ അവർക്കുമൊന്നിച്ചു ഇതു എഴുതുന്നതും അവുടെ സന്നിഹിതനായിരുന്നു പാവ്ജോവയുടെ നടനം ഒരു പ്രത്യേകകല

യെ അധഃപാനമാക്കിയുള്ള തത്വത്തിന്മേൽ ആയിരുന്നു എന്നുവരികിലും അതിലുള്ള ഔചിത്യമായ ആനന്ദം ആസ്വാദ്യതയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ പാവ്ജോവയുടെ അന്നത്തെ കലാ പ്രകടനത്തിനു ഉദയശങ്കർക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആ സംഭാവന കൂടുതൽ ആനന്ദഹേതുക്തമായിരിക്കുമായിരുന്നു. ഉദയശങ്കറിനെപ്പറ്റി മാധംപാവ്ജോവയ്ക്കു് പ്രശംസാരുപമായിട്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുവാനില്ലായിരുന്നു. രണ്ടുമൂന്നുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായ പാവ്ജോവയുടെ അകാലപരമായ ഉദയശങ്കറിനെ പ്രണിത ഹൃദയനാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

കലാസമ്പന്നമായ ഭാരതവർഷത്തിലെ പുരാതനകലകളെ പുനരുദ്ധരിച്ചു അതിന്റെ അനവദ്യമായ മഹിമാതിശയത്തെ പാശ്ചാത്യർക്കു് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിനമുടുകൾക്കു് ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനം അവരുടെമദ്ധ്യേ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഉദയശങ്കർ പരിശ്രമിച്ചതും ഇപ്പോൾ പരിശ്രമിക്കുന്നതും. ഹൈന്ദവകലയുടെ മർമ്മത്തെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യർക്കു് ഉദയശങ്കർ സമൃദ്ധമായ വിധത്തിൽ ഉൽബോധനം നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ഹൈന്ദവജനസാമാന്യത്തിന്റെയും ഹൈന്ദവരുടെ ഈശ്വരന്മാരുടെയും ജീവിതത്തിലുള്ള ആന്തരാത്മത്തെ പ്രത്യേകം പ്രജ്ഞാതിപ്പിക്കുന്നരീതികളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് ഉദയശങ്കറിന്റെ നാട്ടുങ്ങൾ. ഹൈന്ദവഗുണം അന്തരാത്മാവിനെ നമുക്കു ദൃഷ്ടിഗോചരമാക്കി തരുന്നു എന്നാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ഗുണകലയിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുണ്ടെന്നുവരികിൽ ഹൈന്ദവദൃഷ്ടിപ്പെറ്ററി അത്ര ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഗുണപ്രകടനത്തിനു ഹൃദയാവർജ്ജതപവും ആസ്വാദ്യതയും തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വപ്നാമണീയമാണെന്നും ഉദയശങ്കറിനു പക്ഷമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഭാരതത്തിൽ പ്രചാരത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഗുണരീതികളിലെ ആസ്വാദ്യാശങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു അവയെ സാത്മീകരണംചെയ്തു് ആധുനിക ഭാരതത്തിലെ ജീവിതഗതിയെ ഗുണത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു അവയുടെ നിഗൂഢാത്മം ലോകത്തെ അറിയിക്കുന്നതിനു ഉദയശങ്കർ അവിശ്രമശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്.

ഉദയശങ്കറിന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ രാധാകൃഷ്ണന്മാരുടെ "വൃന്ദാവനലിലാവിലാസഗുണം"വും മഹേശ്വരന്റെ "താണ്ഡവഗുണം"വും പ്രാധാന്യത്തെ അർഹിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകർത്താക്കളായ ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാരുടെ അനുഷ്ഠാനയത്നങ്ങളിൽ സംഹാരകർമ്മബദ്ധനാണു് മഹേശ്വരൻ. കിൽബിഷകലുഷിതവും ജാൽമജഡിലവുമായ സ്വാധീനശക്തിക്കു ഈ പ്രപഞ്ചം വിധേയമായി നിഷിദ്ധകൃത്യങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവോൾ ലോകോലാരണത്തിനായി ശക്തിസ്വരൂപിണിയായ പാർവതി മഹേശ്വരനൊന്നിച്ചു താണ്ഡവഗുണം ചെയ്യുന്നു. ഈ താണ്ഡവഗുണത്തിൽ അന്തഃസ്ഥിതമായസാരം ഉദയശങ്കർ പാശ്ചാത്യലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കി. രാധാകൃഷ്ണഗുണം ഒരു ആത്മാവിനു മറ്റൊരാത്മാവിനോടുള്ള അദ്ദേഹമായബന്ധം ആനന്ദാനുഭൂതി എന്നിവയെസ്ഫുടമാക്കുന്നു. ഹൈന്ദവമനോഭാവവിക്ഷണത്തിൽ അ

മധുരപ്രതീക്ഷ.

[വി. വി കെ നമ്പ്യാർ.]

ശീതളശാന്തിതൻ കാന്തിപൂര-

മാദരാൽത്തുകിടം കാലുതാരം
കൂരിരുൾക്കുന്നിനു പൊൻകിരീടം
നേരിലുള്ളം നിയതി നിത്യം.
ആനന്ദമോഹനലോലലോലം
ഗാനങ്ങൾപാടും പാവജാലം.
ഭാസുമാകുമപ്പൊന്നൊളിയിൽ,
വാസരസസ്മേരമാധുരിയിൽ;
പൂക്കമ്പിളേന്തിപ്പലരിനിൽക്കും
പൂതപ്രണയകണികയേപ്പാൻ.
ഞാനുമെൻകൈക്കമ്പിൾ കാട്ടുമപ്പോ.
ജാനന്ദത്തിൻപുറവാതിലിങ്കൽ!
ഇങ്ങിനെമൺജൂളവേളയെത്ര
മങ്ങിമറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞെന്നാലും
മാമകജീവിതയാമിനിശ്ശോ-
ഭാമനവെള്ളിയുടിക്കിപ്പെണോ?
ആകട്ടെ!യാകട്ടെ!യെങ്കിലുംഞാ-
നേകാന്തമാന്നിനായ്ക്കാത്തിരിപ്പു;
പാവനമപ്രേമഗാനമെൻ
ജീവനിൽത്തുമ്പകൻകൊള്ളും.

ന്തർലീനമായ കലാപ്രതീതി പാശ്ചാത്യരുടെ അമിതമായ സ്തുതിഗീതങ്ങൾക്കു പാത്രമായി.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽവെച്ചു് ഉദയശങ്കറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അഭിനയിക്കപ്പെട്ട "കർമ്മ" എന്ന ഭാരതീയനാടകത്തിൽ ഉദയശങ്കർ പ്രദർശിപ്പിച്ച അഭിനയപാടവം പൂർവ്വതൽ സ്തുത്യർഹമായിരുന്നു. ആ നാടകത്തിൽ ഒരു പ്രധാനഭാഗംവഹിച്ചു പ്രേക്ഷകലോകത്തെ പ്രഹൃഷ്ടമാക്കിയ സരൂപദാണിയും നടനകലയുടെ അനുഗ്രാഹിതമുത്തിയാകുന്നു. ഉദയശങ്കറിന്റെ നടനസംഘത്തിൽപെട്ട കനകലത എന്ന സ്ത്രീയും നാട്ടുകലയിൽ അതിചതുരയാണ്. ഭാരതീയനാടകത്തെ കാലാനുസൃതമായി പരിഷ്കരിച്ചു പരിപോഷിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദയശങ്കറിന്റെ മഹത്തായ അഭിലാഷം സാക്ഷ്യേന സഫലമായിരിക്കുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ വ.ദേശീയമാതൃകകളെ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഉദയശങ്കർ വിമുഖനാണു്. പ്രത്യേക വിദേശീയകലകളിലെ സ്വീകാര്യയോഗ്യമായ വശങ്ങളെ സ്വാഗതംചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എട്ടാമത്തെ കലോത്സവപ്രകടനങ്ങൾ ഉദ്ഘാടനംചെയ്ത സന്ദർഭത്തിൽ കാർത്തികതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ "നമ്മുടെ ബഹുമുഖമായ കലകളെ പരിരക്ഷിക്കുവാനും വിദേശീയകലകളിൽ സമീചിനമായിട്ടുള്ളതിനെ സ്വീകരിച്ചു സാത്മീകരിക്കുവാനു്"മുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഉദയശങ്കറിന്റെനേട്ടം ഇൻഡ്യയുടെ നേട്ടമാകുന്നു.

ഭാരതവർഷത്തിന്റെ അഭിമാനപുഞ്ചവും വിശേഷാൽരവിചന്ദ്രാതിസമ്പന്നനും ഹൈന്ദവകലയുടെ സമുദ്ധാരകനുമായ ശ്രീജിത് ഉദയശങ്കർ ആരാഗ്യശ്രീമാനായി വളരുന്നോ ജീവിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

അങ്ങ് എവിടെ?

3

ആയാർക്കി പി. ആർ. ശങ്കരപ്പിള്ള.

ഹാ! ഞാൻ അന്തർഭാഗംകൊണ്ടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതല്ല. അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എനിക്ക് അന്തർഭാഗം അത്രയേറെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അല്പം അല്പം ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വീക്ഷിക്കുന്ന വീക്ഷണികൾ മീട്ടി സംഗീതാലാപത്തോടുകൂടി പ്രേമപുരസ്സരം ഭർതൃസവിധത്തിലേക്ക് പാഞ്ഞുവന്നു. വാഹനികളോട് ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ ആ കാമിനികൾ, അപമാനസൂചകമായ ഫേനപ്പഞ്ചിരി പൊഴിച്ചു കൊണ്ട്, യാതൊന്നും സംസാരിക്കാതെ, എന്നെ വിട്ടുകൊണ്ടു. ഞാൻ വിവശനായി.

ശ്യാമമുഖരായോട് മഞ്ജുളമർമ്മരാമന്ത്രണത്തിന് പാഞ്ഞുപോകുന്ന മന്ദപവനനെ ഞാൻ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. ആ വാതപേതവും എനിക്ക് വഴികേണിച്ചെന്നില്ല. അവനും ധന്യശ്യാതകമായ ഒരു നെടുവീപ്പോടുകൂടി എന്നെ വിട്ടുകൊണ്ടു. ഞാൻ വിഷണ്ണനായി.

സാനുരാഗം സെതുമ്പോ ചിതുന്ന കോമളപ്പൂവല്ലികളും മഞ്ജുളകൾ മഞ്ജുളകൾ കാട്ടി മന്ദമന്ദസിച്ചതല്ലാതെ എനിക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ചെയ്തില്ല. ഞാൻ കണ്ണിതപ്പെട്ടു.

സന്ദർശനങ്ങളും തുടർച്ച തുടർച്ചയായ നന്ദമലരുകൾ കണ്ട് അന്തർഭാഗം പൂർണ്ണമായി പാഞ്ഞു. നിശ്ചയമായും ആ ദിവ്യനിർദ്ധാരം അവിടെ കാണപ്പെടുമെന്ന വിശ്വാസിച്ചു. വിശ്വാസം വ്യർത്ഥമായി അവയൊക്കെ, മഞ്ജുളശിരസ്സുകളാട്ടി എന്നെ അപമാനിച്ചതല്ലാതെ സന്ദേഹനിവൃത്തിവാർത്തിയില്ല. ഹാ! ഇനി ഞാൻ അങ്ങനെയെ എവിടെ തേടുന്നു? ഭാഗം കൊണ്ട് എന്റെ കൈകൾകൾ തളൻ.

ഉഷ്ണാശ്മയിൽ കേകമംചാത്തുന്ന ദിങ് നാരിയോട് ഞാൻ ആ ഉറവ എവിടെ എന്ന് ചോദിച്ചു. നാരികൾ സ്വതേ കാര്യബുദ്ധികളാണെന്നുള്ള ധാരണ അബദ്ധമായി. അവർ സന്ദർശനം കാര്യം പ്രാപിക്കാൻ വട്ടംകൂട്ടുകയായിരുന്നു. മുഖം ചുവപ്പിച്ചതല്ലാതെ അവർ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയോ ചെയ്തില്ല എന്റെ ഹൃദയം തകൻ. ഭാഗംകൊണ്ട് ഞാൻ തളൻ.

പുലരിയുടെ പുകഴ്ചയെ പുലർത്തുന്ന പറവകളോട് ഞാൻ ആ പാപനസങ്കേതം എവിടെ എന്നു തിരക്കി. അവ കളകളാലും കൊണ്ടു അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ ചിന്തനായി.

പഞ്ചിരിപ്പാത്രംപോഴെയെന്നു പിഞ്ചുപൈ

തങ്ങളുടെ ചെഞ്ചുണ്ടുകളിൽ പലവുരു ഞാൻ ചുംബിച്ചു. അവരുടെ ഇളംകവിളുകളിൽ ഞാൻ ഉമ്മവച്ചു. അവിടെയും അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ അവരും കൈകൾകൾ കടന്നു നോക്കുകയും കാട്ടി അപ്പുറത്തു വന്നുപോകാൻ എന്നെ മടക്കിയയയ്ക്കുകയോ ചെയ്തു. ഞാൻ ഇമ്മാർഗ്ഗമെടുത്തു.

ലാവണ്യപീയൂഷമണികൾക്കുള്ളെന്നിരുന്ന ലളിതാംഗികളോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു അവർക്കു അങ്ങ് എവിടെയാണെന്ന് ഏതും അറിവില്ല. കടക്കണ്ണിനിന്നു അവരും എന്നെ ആട്ടിയോടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലു ഹാ! ഇനി ഞാൻ ആരോട് ചോദിക്കേണ്ട?

വസന്തംവന്ന് വനരാജികളെ പുഷ്പഭൂഷകൾ ചാർത്തിച്ചപ്പോൾ അവിടെയും ഞാൻ ആ പാപനസങ്കേതം തിരക്കി. കണ്ടില്ല. പക്ഷെ അങ്ങനെയൊന്നും പ്രാപിക്കാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ എവിടെയാണെന്ന് ആ പവിത്രമന്ദിരമെന്ന് അവയ്ക്കും നിശ്ചയമില്ല എന്റെ ഹൃദയം തളിച്ചു പിടിച്ചു.

നന്ദനോലിക്കുന്ന ചെറുമലരുകൾ തോരം പാറപ്പറന്നു കളിയാടുന്ന പുനാറകളോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവയും ചെറുതായൊന്നു മുറുണ്ടുകൊണ്ട് എന്നെ വിട്ടുകൊണ്ടു. ഞാൻ ഏകനായി. അവിടെയും എനിക്ക് നിരാശതന്നെ.

പച്ച വല്ലഭസുണിത്തു ഹിമമുക്കതിരുകൾ ചാർത്തുന്ന കേരളങ്ങളിൽ ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അവ കളമശിരസ്സുകളാട്ടി കനിഞ്ഞു നിന്നതല്ലാതെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. പച്ച നെല്ലോലകൾക്കിടയിൽ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എനിക്ക് അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എന്റെ പ്രതീതി കേവലം മുഗ്ദ്ധമാത്രമായിരുന്നു. കഷ്ടം! എന്റെ ദുർദ്ദശ!

മാങ്കുനിച്ചെന്തെങ്കിലും ആകുലം അശിച്ഛ കളകളെന്തെന്നു കേകിലങ്ങളും ഉറവിന്റെ മഹിമയെ വാഴ്ത്തുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ആ “പാലുടൽ” എവിടെഎന്ന് അവയ്ക്കും നിശ്ചയമില്ല. തന്മൂലം കളവാത്താൽ അവയും എന്റെ അപേക്ഷയെ നിരസിച്ചു കളഞ്ഞു. അഹോ! ആശാഭംഗം കൊണ്ട് ഞാൻ അന്യനായി.

പനിനീർത്തളികൾതളിച്ച വാർകുന്തലമേന്തി താരപ്പക്കൾകൂടി സുരഭിലസാധനങ്ങൾ പൂശി കാമുകാഗമത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നടന്നുചെയ്യുന്ന രജനിയുടെ സന്നിധിയിലും ഞാൻ എന്റെ അപേക്ഷയെ സമർപ്പിച്ചു. അവളും നക്ഷത്രക്കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു കൊണ്ടുനിന്നതല്ലാതെ മറുപടിപറവാൻ ശക്തയായില്ല. ദുഃഖിയുടെ കടുംശാപം അവിടെയും എന്റെ ആശാവല്ലഭി പൂജിച്ചില്ല.

വെളിത്താലത്തിൽ താരതാരമേന്ത പ്രേമപുരസ്സരം പ്രാണനാഥനെ പുകുന്ന അംബരലക്ഷ്മിയുടെ അടുക്കലും ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അവിടെയും അന്യരും ഹാ! മുമ്പാലൊന്നെ അവളും കണ്ണടച്ചു പൂപ്പഞ്ചിരി പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നതേയുള്ളൂ. അന്തർഭാഗംകൊണ്ടു ശരീരം വിറച്ചു.

നാഴിപ്പാലാകാണ്ടു നാഴികക്കൈ കല്യാണമരുണ അമ്പിളിയോടും ഞാൻ ആ രമസുസങ്കേതം അന്വേഷിച്ചു പാലുതിർക്കുകയുള്ളതാൽ പ്രാണവല്ലഭയെ തഴുകി താലോലിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നതല്ലാതെ ആ അത്യാദരം എന്റെ ജിജ്ഞാസയ്ക്കു പൂർത്തിയാക്കിയില്ല. മുർച്ഛ എന്റെ പൂമേനിയെ പുകുവാൻ തുടങ്ങി.

പളകുമണികളും പേരിമേനപ്പുതപ്പുഞ്ചിരിയുമായി പ്രാണവല്ലഭനെ പുകുവാൻ പാഞ്ഞുവന്ന വാഹനികൾക്കിടയിൽ തഴുകിപ്പിടിക്കുന്ന ഗംഭീരശയനായ അംബുധിയും ആ ദിവ്യസങ്കേതപ്രാണവല്ലഭനെ എനിക്ക് കാണിച്ചു തന്നില്ല. അവിടെയും എനിക്ക് പരാജയം തന്നെ പററി. തൃഷ്ണ എന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

കനകകാന്തി കളിയാടുന്ന സുഭാമിനിയോടും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അവളും പല്ലിളിച്ചു കാട്ടിക്കൊണ്ടു മേഘമാലകൾക്കിടയിൽ മറയുകയോ ചെയ്തു. ഞാൻ വലഞ്ഞു.

വാനത്തെ വാർമഴവില്ലൊളകുണ്ട് വിവശനായി ഞാൻ അവിടെയും അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അതും വ്യർത്ഥമായി.

ഹാ! ഹാ!! ഇനി ഞാൻ എവിടെത്തേക്കുണ്ടു? അന്തർഭാഗം എന്നെ അത്യാധികം വിവശനാക്കി. ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വലഞ്ഞു. എന്റെ മനഃശരീരങ്ങൾ മങ്ങി. ബുദ്ധിമുട്ടിത്തു. ക്ഷീണാധിക്യത്താൽ ഞാൻ പ്രകൃത്യാലയ ധ്യാനിച്ചു നിദ്രാഭേവി എന്നെ പുകുക്കി അങ്കുരത്തിൽ ശയിപ്പിച്ചു. ഹാ! അപ്പോൾ അംബ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷയായി. വാത്സല്യപൂർവ്വം എന്നോടൊന്നെ അരുളിച്ചെയ്തു. “മറയോ! നീ എവിടെയല്ലാം ആ ദിവ്യനിർദ്ധാരത്തെ തിരക്കി. നിന്റെ അന്വേഷണം എന്തുകൊണ്ടു വിഫലമായി. നിന്റെ കൈയ്യിലുള്ളതെല്ലാം മങ്ങിയിരിക്കുന്നതു നീ കാണുന്നില്ലേ? അത് അല്പമൊന്നു തെളിക്കുക. അപ്പോൾ നീ അന്വേഷിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വിശിഷ്ട നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ—നിന്നിൽ—തന്നെയും ആ ചാരുകാര്യനിർദ്ധാരയെ നിനക്കു കാണാൻ കഴിയും. അതിലെ പീയൂഷത്തെ നിൻ ആകുലം പാനം ചെയ്തു നിന്റെ അന്തർഭാഗത്തെ നശിപ്പിച്ചാലും. വസോ! നീ ഒരിക്കലും ഇനി നിന്റെ കൈയ്യിലുള്ള കെടുത്തരുത്. നിനക്കു മംഗളം. ഞാൻ പോകുന്നു.”

അംബ അപ്രത്യക്ഷയായി. നിദ്രാഭേവി എന്നെ ഇരുളിൽനിന്നു വെളിച്ചത്താക്കി. ഞാൻ എന്റെ കൈയ്യിലുള്ളതെല്ലാം ഹാ! എവിടെയും ആ ഉറവതന്നെ. നോക്കുന്നിടത്തെല്ലാം അങ്ങനെയൊന്നും കരതലാമലകൾ തിരക്കി കാട്ടുകയറിയാൻ എന്തു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. കഷ്ടം! കഷ്ടം! എന്റെ മെഴുവൃത്തത്തോളം ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു. എന്റെ അന്തർഭാഗംതീർത്തു ഞാൻ സന്തുഷ്ടനായി!

ഇന്നത്തെ കോട്ടാവ്യവസ്ഥകളുപേക്ഷിച്ച് പകരം ഇറക്കുമതിത്തൊഴിലുറക്കുവർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഫ്റഞ്ചുവാണിജ്യമന്ത്രി തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതത്രെ.

* * *

സെപ്റ്റംബർ 24-ാംനാ- അഫ്ഗാൻരാജാവനു ജനിച്ച പുത്രനു ഷാസഭാ അമ്മമ്മ ട്ഷാഖാൻ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തതായി അറിയുന്നു.

* * *

ഇന്ഡോചൈനയുടെ തീരത്തിൽ തുടരെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചുഴലിക്കാറ്റിൽ അറുപതു മരണങ്ങളും മറ്റു പല അപായങ്ങളും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *

സ്റ്റേറ്റിന്റെ വകയായി ഭാഗ്യക്കുറി നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ബ്രിസ്റ്റലിലെ യാഥാസ്ഥിതികകാങ്ഫറൻസ് വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്നു.

* * *

ഫാപ്സ് ബർഗ് രാജകുടുംബത്തിനു ആസ്ത്രിയയിലുള്ള സ്വകാര്യസ്വത്തുകൾ തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച ഗവർണ്മെൻറുമായി ആലോചന നടന്നുവരുന്നതായിരുന്നു. ഫാപ്സ് ബർഗ് അംഗങ്ങളോടുകൂടി ആസ്ത്രിയയിൽവന്നു താമസിക്കുന്നതിനു അനുവാദത്തിനായുള്ള ആലോചനകൾക്കു ഇതുമായി വളരെ ബന്ധമുണ്ടു്.

* * *

ലണ്ടൻ ഗൗരവീയമരത്തിലെ സ്വാമി ബോണിനെ ഹിറ്റ് ലർ സംസ്ഥാനാതിഥിയായി ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. നവംബർ രണ്ടാംതീയതി ഹിറ്റ് ലർ സ്വാമിക്കു ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച അനുവദിക്കുമത്രെ. ഹിറ്റ് ലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമധാരികളിൽ പ്രമാണികളും നവംബർ 6-ാംതീയതി സ്വാമി ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നതാണു്. ഡൂർണിൽ താമസിക്കുന്ന എക്സ് കൈസറും സ്വാമിയെ അഭിസംസാദിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു.

* * *

ഗ്രീസ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം സൂർണാ ഉൾക്കടലിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടു ഫ്റഞ്ചുപടക്കപ്പലുകളുടെ നേരെ തുക്കികൾ വെടിവെയ്ക്കുകയുണ്ടായി. പടക്കപ്പലുകളും തിരിച്ചു വെടിവെച്ചു. ജീവനാശം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. നിരോധിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി കപ്പൽ സഞ്ചരിച്ചതിനെ തുക്കിഗവർണ്മെൻറു പ്രതിഷേധിക്കുന്നു എങ്കിലും രമ്യമായ ഒരു തീ

രുമാനത്തെ അവർ കാംക്ഷിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ജൂലായി 14-ാംതീയതി ഇംഗ്ലീഷ് കപ്പലുകളുടെ നേരെ ഇതുപോലെ വെടിവെച്ചതും ഒരാൾക്കു ജീവാപായവും ചിലർക്കു മുറിവുകളും നേരിട്ടതും പ്രസ്താവ്യമാണു്.

* * *

കണ്ണിനു കാഴ്ചയില്ലാതാക്കുന്ന ഒരു പ്രകാശം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പിസ്റ്റൽ ഫ്രഞ്ചു സൈനികാധികൃതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ പരീക്ഷിച്ചുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അൻപതുലക്ഷം മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചാലുള്ള പ്രകാശം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള തോക്കുപയോഗിച്ചു വൈമാനികന്മാരും അന്ധന്മാരും മെന്നും സൈന്യനിരകളുടെ കണ്ണു മഞ്ചിക്കാമെന്നും ഈ പിസ്റ്റൽ കണ്ടുപിടിച്ചയാൾ അഭിമാനിക്കുന്നു. ഏതു മുടൽമഞ്ഞിനെയും ഭേദിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള ഈ പിസ്റ്റൽ പ്രകാശം വൈമാനികയാത്രയിൽ ഒരനുഗ്രഹമാണു്.

* * *

ചൈനീസ് ഈസ്റ്റേൺ റെയിൽവേ സംബന്ധിച്ച ജപ്പാനും സോവിയറ്റുണിയനും തമ്മിൽ വീണ്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന രമ്യതക്കുറവു പല ഒഴുക്കുകൾക്കും കാരണമായിരിക്കുന്നു എങ്കിലും ഇതിനുമുമ്പു പല അവസരങ്ങളിലും ഇതു സംബന്ധിച്ചതന്നെയുണ്ടായിട്ടുള്ള അസുഖംപോലെതന്നെ ഇതും അവസാനിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടു വിചിത്രകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ റെയിൽവേകാര്യമാണു ഈ രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള രമ്യതക്കുറവുള്ള പ്രധാനകാരണമായിരുന്നിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനു ശരിയായ പരിഹാരം നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ താനേതന്നെ ശരിപ്പെടുമെന്നൊരു വിശ്വാസമുണ്ടു്.

* * *

യൂഗോസ്ലാവിയായിലെ അലക്സാണ്ടർ രാജാവു് മാഴ്സെയിൽസിൽ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ ആറു വെടിവെച്ചു രാജാവിനു സാരമായ പരുക്കു പറ്റി. ഘാതകൻ ഉടൻതന്നെ കൊല്ലപ്പെട്ടു. മറ്റു പലരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. രാജകീയസംഘം ഡിലാബുഴ്സിൽ എത്തിയപ്പോൾ അനേകം ആളുകൾ രാജാവിനെ വെടിവെക്കയും പരുക്കിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം അനന്തരം മരിക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ പോയിരുന്ന ഫ്രഞ്ചുവിദേശമന്ത്രി എം. ബാർത്തോയ്യും വെടിയേറ്റു അദ്ദേഹവും മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *

വെടിയേറ്റു മുതിയടഞ്ഞ യൂഗോസ്ലേവിയായിലെ അലക്സാണ്ടർ രാജാവു്.

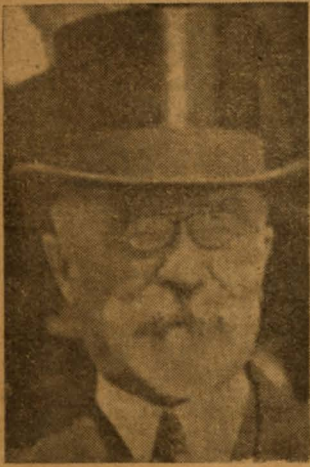
* * *

“വൈസ്രായി ആഫ് ഇന്ത്യാ” എന്ന മെയിൽബോട്ടിൽ മി. സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസ് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നു. ആറാഴ്ചക്കാലം താൻ ലണ്ടനിൽ താമസിക്കുന്നതാണെന്നും തദ്വസരത്തിൽ സാൻസിബാറിലേയും കിഴക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെയും ഇന്ത്യാക്കാരെ കാഴ്ചത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നും അദ്ദേഹം ഒരു അഭിമുഖസന്ദർശനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. പടിഞ്ഞാറേ ആഫ്രിക്ക സന്ദർശിക്കണമെന്നു മി. ആൻഡ്രൂസ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു ലണ്ടനിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതും, അതിനുശേഷം ഫെബ്രുവരി അവസാനത്തോടെ ഇന്ത്യയിലേക്കു മടങ്ങുന്നതാകുന്നു. മി. ആൻഡ്രൂസ് ഇപ്പോൾ ബീമാർഭൂകമ്പത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്.

* * *

സമാധാനസംരംഭത്തിന്റെ സിറാസർ ലണ്ടിലെ ഒരു പ്രധാന പ്രവർത്തകനായ മി. പിയറി ഡിസോൾ ഇദ്ദേഹവരുടെ ജീവിതവായിൽ വെച്ചു്, മനുഷ്യസേവനത്തിനായി പ്രയത്നിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുണ്ടെങ്കിൽ സർവ്വജനമെതിയും, പാസ്സംസായത്തങ്ങളും സാധിതപ്രായമാക്കിത്തീർക്കാനുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നതാണു്. ഇദ്ദേഹം ഇയിടെ ഇൻഗ്ലാൻഡിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും, ഭൂകമ്പമൂലം പലവിധ നാശങ്ങൾക്കു അനുഭവിച്ച ബീമാറിൽ പോയതും, താൻ അവിടെക്കുണ്ടാക്കിയ സംഗതികളെ തന്റെ “സർവ്വീസ് സിവിൽ” എന്ന സംഘത്തോടു പറഞ്ഞതും എല്ലാവരും കാക്കുന്നതായിരിക്കുമല്ലോ. സാർവ്വജനിക പാദികളായ ഒരു വലിയ സമൂഹത്തിന്റെ അനുകമ്പാപൂർണ്ണമായ സഹായം നേടിക്കൊണ്ടു് മി. ഡിസോൾ ഇയിടെ ഇന്ത്യയിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നു എന്നും, ഇവിടെ വന്നുചേർന്നാൽ ഉടൻതന്നെ ബീമാർഭൂകമ്പങ്ങളുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനായി ഇൻഗ്ലാൻഡുടെ സഹായത്തോടുകൂടി വേണ്ട പ്രയത്നങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതാണെന്നും അറിയുന്നു.

* * *

വെടിയേറ്റ മൃതിയടഞ്ഞ ഹൃദയ വിദേശന്ത്രി ധൂതിബാർതോ

തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്പെഷ്യലായ ഏകമാർഗ്ഗം മൂപ്പതമണിക്കൂർ ജോലിസമയം വ്യവസ്ഥയെന്ന അഞ്ചുദിവസത്തോളം കൂടിയ വാരം എപ്പോഴും കയറുന്ന ഒരു പ്രമേയം അമേരിക്കൻ ലേബർകൺവൻഷൻ പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീനിമിത്തം വിപ്ലവം ഇപ്പോൾ അവസാനിച്ചതായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. ബാഴ്സിലോണായിൽ അങ്ങിങ്ങായി നടന്ന ലഹളകൾ ഒഴിച്ചാൽ, എല്ലായിടത്തും ശാന്തത കാണപ്പെടുന്നു. പട്ടാളങ്ങൾ എങ്ങും വിശ്വസ്തതയോടെ പെരുമാറി. ക്യാററിലോണിയൻപ്രസിഡൻറു റിപ്പബ്ലിക്കൻ പട്ടാളങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങി. ഗവണ്മെൻറു പഴയപോലെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വന്തമായി വിതത്തിനുള്ള നടപടികൾ നടത്തുന്നു. പക്ഷെ പട്ടാളങ്ങൾ തയാറിലിരിക്കുന്നു. പൗരന്മാരും രാത്രി വെളിയിൽ അങ്ങിങ്ങു നടക്കരുതെന്ന ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സംഗ്രാമജനിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം തെരുവുകളിൽ ഉള്ളവർ കൈപൊക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കണമത്രേ. ഫ്രാൻസിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ കയറാൻ ശ്രമിച്ച പഴയ സ്പാനിഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായ ഡോൺ അസാനായെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. ക്യാററിലൻഗവണ്മെന്റിലെ എല്ലാ മെമ്പറന്മാരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരിൽ ഹോമിനിസ്റ്റ് റായ ഡോൺഡെങ്കാസിനെ മാത്രമേ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാതെയുള്ളൂ.

മിക്ക പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലും ശിശുക്കൾക്കു സ്വാഭാവികമായി ചില അവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസിന്റെ ഇന്ത്യൻബ്യൂറോ ജനീവാപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ശിശുക്കളുടെ അവകാശങ്ങളെ പറ്റിയായി പ്രചരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു: ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം “ഭി എഡ്യൂക്കേഷനൽറവ്യ” എന്ന മാസികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പരിഭാഷയാണു താഴെ ചെക്കുന്നത്: 1. ലൗകികമായും ആത്മികമായും വളരുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ശിശുവിനു നൽകണം. 2. വിശക്കുന്ന കുട്ടിക്കു ആഹാരം കൊടുക്കണം, രോഗാതുരനായ കുട്ടിയെ ശുശ്രൂഷിക്കണം, പിന്നോക്കനല്ലെന്ന ശിശുവിനെ സഹായിക്കണം, ദുർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു വ്യതിചലിച്ച കുട്ടിയെ വീ

ണ്ടും നന്നാക്കുവാനുള്ള തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരണം, അശരണരും മാതാപിതാക്കന്മാരില്ലാത്തവരും ആയ കുട്ടികൾക്കും സംരക്ഷണം നൽകണം. 3. ആപൽക്കാലങ്ങളിൽ ആദ്യമായി രക്ഷനൽകേണ്ടതു് ശിശുവിനാകുന്നു. 4. ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നേടുന്നതിനു പറ്റിയ മാർഗ്ഗത്തിൽ ശിശുവിനെക്കൊണ്ടുവിടണം. സകലവിധമായ മൂഷണത്തിൽനിന്നും ശിശുവിനെ സംരക്ഷിക്കണം. 5. തന്റെ സാമത്വത്തെ മറുജനങ്ങളുടെ സേവനത്തിനായി വിനിയോഗിക്കണമെന്ന ബോധത്തോടെവേണം ശിശുക്കളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ടതു്.

അയർലണ്ടിൽ ഉരുളക്കിഴങ്ങിൽനിന്നു മോട്ടോർ എണ്ണയെടുക്കാൻ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തിവരുന്നു. ഇരിപ്പവന്നിട്ടുള്ള ഉരുളക്കിഴങ്ങ് മുഴുവൻ വാങ്ങി ഗവണ്മെൻറു ഡിസ്റ്റിലർ കളിൽ വാറ്റി എടുക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചുവരുന്നതു്. ഇങ്ങനെ കിട്ടുന്ന സ്പിരിറ്റിനെ പെട്രോളമായി കലർത്തി മോട്ടോർയന്ത്രങ്ങൾക്കു പയോഗിക്കാ വുന്നതാണ്. അടുത്ത ഒരുവർഷത്തിൽ ആറുലക്ഷം ഗ്യാലൻപെട്ടറോ സ്പിരിട്ടു വാറ്റിയെടുക്കുമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ ഈ സ്പിരിറ്റിനു ഗ്യാലൻ രണ്ടു ഷില്ലിങ്ങ് വിലവരുമെന്നുള്ളതു് അതിന്റെ പ്രചാരത്തിനു ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു.

മാലദ്വീപിൽ രക്തംചിന്താത്ത ഒരു വിപ്ലവം നടന്നിരിക്കുന്നു സൂക്ഷ്മമായി സിംഹാസനഭാഷ്യനാക്കി ഭരണവ്യവസ്ഥ അനുസരിക്കാതെ മനുഷ്യവംശീതിന്യായത്തിനു കൈകടത്തിയതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു്. ഭരണകൂടത്തിനെതിരായ ഗ്രന്ഥലോപനചെയ്ത 24 പേരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. സിലോൺഗവണ്മെന്റിനെ സൂക്ഷ്മമായി സഹനഭാഷ്യനായതിനെപ്പറ്റി ഒരുഭാഗികമായി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. മുമ്പാകെ വസരത്തിൽ കഴുപ്പുള്ള തടസ്സം മി. ടി. ദിയുമായി ആലോചിക്കാതെ അടുത്ത സിംഹാസനാവകാശം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ ശരിക്കും.

വിഷയവിവരം.

Table with 2 columns: Item Number and Description. Includes items like 1. പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന, 2. പ്രകൃതിമാതാവ് (കവിത), 3. വിജ്ഞാനശകലങ്ങൾ, etc.

ഒരേറ്റിനു രണ്ടു പക്ഷിയെക്കൊല്ലാൻ

സുവർണ്ണാവസരം.

International Trading Co., Post-Box No. 6714 (Sect. No 11, M. Q.) Calcutta.

മലയാളരാജ്യം

1110 കനി 22-00-00- തിങ്കളാഴ്ച

നീതികളുടെ ഉയർച്ച, ഹിറാൾയുടെ അധികാരപ്രാപ്തി എന്നിവയെത്തുടർന്ന് ഭൂതഗതിയെ അവലംബിച്ചുതുടങ്ങിയ യൂറോപ്യൻരാഷ്ട്രീയസംഭവങ്ങൾ ഇന്നു വരുത്തിക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്നപരതനത്തിൽ, ഏറ്റവും സമീപമായ ഭാവിയെപ്പറ്റിപ്പോലും യാതൊന്നും ഭീർഘദർശനം ചെയ്യാൻവയ്യാത്തവണ്ണം, ആപൽക്കരമായ ഒരു അനിശ്ചിതത്വമാണുള്ളത്. നാസികളാണതത്വത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചെന്ന വസ്തിയെപ്പറ്റിയും തദനുസരണം അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ടവയെന്ന സാഹചര്യപരിപാടികളും പ്രത്യേകിച്ചു ആസ്ട്രിയയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നാസികളുടെ വിഭേദനയവും, ആസ്ട്രിയയിലെ ആഭ്യന്തരകലാപങ്ങളും, തുടർന്നുതന്നെ സംഭവിച്ച ചാൻസലർ ഡോർഫ്ഫിന്റെ വധവും, പ്രബലതയെ പ്രാപിച്ചവരുന്ന ഹാസിസത്തെയും, ഏകശാസനഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളെയും ധ്വംസിക്കുന്നതിനു സോഷ്യലിസ്റ്റ് റൂകാരും കമ്യൂണിസ്റ്റ് റൂകാരും നടത്തുന്ന പണിമുടക്കുകളും കലാപങ്ങളും, സാർവ്വഭൗമത്തെ പൊതുജനവോട്ടക്കൽ സംബന്ധിച്ച ഫ്രാൻസും ജർമ്മനിയും തമ്മിൽ നടന്നുവരുന്ന രൂക്ഷമത്സരങ്ങളും എന്നിങ്ങനെ അനേകം രാഷ്ട്രീയപ്രവാഹങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിത്തല്ലി നരയുപതയും ചുഴിയുമായി ഇളകിമറിയുന്ന ഒരു ഭയങ്കരമായ കാഴ്ചയാണ് യൂറോപ്പിൽ കാണുന്നത്. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് യൂറോപ്യന്മാരിലായ ഒരു രാജാവും ഫ്രാൻസിലെ വിഭേദകാലുചന്ത്രിയും ഘാതകന്മാരാൽ വധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആസ്ട്രിയൻനാസിപ്രസ്ഥാനത്തോടു് അനുകൂലമുള്ള ഒരു കക്ഷി യൂഗോസ്ലാവിയായിൽ വളർന്നുവരുന്നതെ സമചിത്തതയോടെ വീക്ഷിക്കാൻ ഫ്രാൻസിനു തരമില്ലാത്തതിനാൽ അലക്സാണ്ടർരാജാവിനെ പാർസി ലേക്കു ക്ഷണിച്ചു് ഒരു തീരുമാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാരംഭാലോചനകൾ നടത്തിയശേഷം മുസോളിനിയെ കാണാമെന്നായ ഒരു ഹൃദയ വിഭേദമന്ത്രി എം. ബാർതോയുടെ ഉദ്ദേശം. വധിക്കപ്പെട്ട യൂഗോസ്ലവിയാരാജാവിന്റെ പുത്രനായ രാജകുമാരൻ ചെവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള മൈനറാകയാൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാതെ ഒരു റീജൻസി രാജ്യഭരണം നടത്തുമെന്നും കാണുന്നു. എം. ബാർതോയുടെ മരണത്താൽ ഒരു ഒന്നാന്തരം നായതന്ത്രജ്ഞനാണ് ഫ്രാൻസിനു നഷ്ടപ്പെട്ടത്. ജർമ്മനിയെ ഏകാധിപത്യത്തിൽക്കുത്തക്കവണ്ണമുള്ള രാഷ്ട്രീയകൂട്ടുകെട്ടുകൾ യൂറോപ്പിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടുകൂടിയാണെന്നു്, ലീഗിൽ അംഗമായി ചേർന്നത്. ജർമ്മനിയെ അവശമായ ഒരു നിലയിൽ വച്ചതും ആസ്ട്രിയയേയും മറ്റു മദ്ധ്യയൂറോപ്യൻസംസ്ഥാനങ്ങളെയും സാമ്പത്തികമായി ഉറപ്പുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാതിരുന്നതും വെഴ്സെയിൽസിൽവച്ചു

പടുത്ത സമാധാനക്കോട്ടയിലെ വലിയ വിടവുകളായിരുന്നു. വെഴ്സെയിൽ ഉടമ്പടി യോടുകൂടി ബീജാധാപം ചെയ്യപ്പെട്ട കലഹകാരണങ്ങൾ തഴച്ചുവളർന്നു് ഇന്നു യൂറോപ്പിനെ മുഴുവൻ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുകയാണ്. യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായി അന്ധനാശം വളർന്നുവരുന്ന മത്സരവും അസുഖവും പരസ്പരവിദ്വേഷവും നിമിത്തം ഓരോ രാജ്യക്കാരും യുദ്ധസാമഗ്രികൾ വെടിയിടിച്ചു യൂറോപ്പു മുഴുവനും ഒരു വെടിമരുന്നുശാലയായി കലാശിച്ചിരിക്കുകയാണ് പറയാം. യുദ്ധം തുടങ്ങിപ്പോയാൽ അവസാനമെന്നായിരിക്കുമെന്നുള്ള തീർച്ചില്ലായ്മതന്നെയാണ് യുദ്ധത്തിൽനിന്നും ഓരോ രാജ്യത്തേയും വിമുഖമാക്കുന്നത്. റഷ്യയുടെ പ്രവേശനത്താൽ പ്രബലമായിരിക്കുന്ന ലീഗും മറ്റു യൂറോപ്യൻരാജ്യതന്ത്രജ്ഞരും ഉറപ്പു ശ്രമിക്കാത്തപക്ഷം യൂറോപ്യൻവെടിമരുന്നുശാല തീപിടിക്കുവാനുള്ള തീർപ്പാറി ഏതൊരു നിമിഷത്തിലും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്.

* * *

ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷ് ഡയറിയുടെ ഏറ്റവും സജീവമായ രാഷ്ട്രീയവിഷയം അടുത്തുവരുന്ന അസംബ്ളി തിരഞ്ഞെടുപ്പാകുന്നു. കാൺഗ്രസ്സുകാർ നിയമസഭകളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു് സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നിർത്തിപ്പുറത്തുതാഴ്ത്തിയതോടുകൂടി തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരത്തിന്റെ ഉൾജ്ജ്വലത ശതബലമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉത്തരയിൻഡ്യയിൽ കാൺഗ്രസ്സ് നാഷണലിസ്റ്റ് കക്ഷിയും കാൺഗ്രസ്സ് പാർലമെൻററീബോർഡുമായി സംഘട്ടനമുണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ദക്ഷിണജന്മ്യയിലേക്കു കടക്കുന്നപക്ഷം കാൺഗ്രസ്സ് സ്ഥാനാർത്ഥികളും ജസ്റ്റി സുപാർട്ടി സ്ഥാനാർത്ഥികളും തമ്മിലാണ് പ്രധാനമായി തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരം നടക്കുന്നത്. ഈയിടെ നടന്ന സൗത്ത് ഇൻഡ്യൻ ലീഗ് റൽഫെഡെറേഷൻ ജസ്റ്റി സുപാർട്ടിയിൽ ബ്രാഹ്മണരെക്കൂടെ ചേർക്കാമെന്ന നിശ്ചയിച്ചതും തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയെന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. കാൺഗ്രസ്സ് പാർലമെൻററീബോർഡ് പ്രധാനത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രശ്നങ്ങളായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളവ എന്തെല്ലാമെന്നു പരക്കെ അറിവുള്ളതാണ്. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാൺഗ്രസ്സിലെ ജസ്റ്റി സുപാർട്ടി എതിർപ്പും തെക്കെജന്മ്യയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരത്തിൽ മറ്റൊരു രസകരമായവശംകൂടി പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്. രാജാകൃഷ്ണമാചാരിയെപ്പോലെ ചില സനാതനിസ്ഥാനാർത്ഥികൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. കാൺഗ്രസ്സുകാർ എതിരായി അവരെ സഹായിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിരീശ്വരന്മാരും നിർമ്മതന്മാരായ ആത്മാഭിമാന സംഘക്കാർക്കു ഓരോരുത്തർക്കും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടത്രെ. സനാതനികളും ആത്മാഭിമാന സംഘക്കാർക്കും കൈകോർത്തു പിടിച്ചുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാഴ്ച രസാവഹംതന്നെയാണ്. ഇങ്ങനെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരത്തിന്റെ ഗതി ചാലിയാകാത്തതു അവലംബിച്ചാണ് കാണപ്പെടുന്നത്.

നാളികേരം സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ വ്യവസായങ്ങളിൽ പുണ്യമായി ആചർഗ്ഗത്തിൽ പതിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ ഒരു വ്യവസായം ശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. അതു കയറുവ്യവസായമാകുന്നു. കയറുവ്യവസായത്തിനു പുറമേനിന്നു് ഇതുവരെ രൂക്ഷമായ മത്സരത്തെ നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഈ സുരക്ഷിതാവസ്ഥയ്ക്കു പെട്ടെന്നു കോട്ടം തട്ടുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. സിലോണിൽനിന്നു് ഈയിടെ രണ്ടു ഭോഗസ്ഥന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിൽ എത്തി ഇവിടെത്തെ കയറുവ്യവസായരീതികളെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി മടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി ഇതിനകം ഏവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. നമ്മുടെ വ്യവസായരീതികളെ അനുകരിച്ചും, അതിലുള്ള ന്യൂനതകളെ മനസ്സിലാക്കി പരിഹരിച്ചും വലിയ തോതിൽ കയറുവ്യവസായം ആരംഭിക്കുവാനാണ് സിലോൺ വെർമൻ രണ്ടുപേരെ ഇവിടെ അയച്ചു പ്രാരംഭാനുപാഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു് അല്പം ചിന്തിക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ള ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കയറുവ്യവസായം വലിയതോതിലോ ഒരു ഫാക്ടറിയുവസായം മെന്നനിലയിലോ അല്പ നടത്തപ്പെടുന്നത്. അതു വെറും ഒരു കടിൽച്ചുവസായമാകുന്നു. അന്നു പിരിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന കയർ കമ്പോളങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിറ്റുവശ്യത്തിനു ഞ്ഞൊക്കെ അന്നത്തെ വീട്ടാവശ്യത്തിനുള്ള സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന ദരിദ്രജനങ്ങളാകുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള കയറുവ്യവസായികളിൽ അധികംപേരും, സിലോണിലെ സ്ഥിതി ഉതിരുന്നിന്നു വളരെ ഭിന്നമാണെന്നു ഈയടെയായി ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ കേരളത്തിൽ വർദ്ധിച്ചതോതിൽ നടത്തുന്നതുകൊണ്ടാണ് ലാഭനഷ്ടപരിഗണനകൾക്കു തെളിയിച്ചതായ വിചയ്യം കൊപ്രയുഖവെളിച്ചെണ്ണയും മറ്റും അന്യമാക്കുറകളിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു സിലോൺകാർക്കു സാധിക്കുന്നത്. സിലോൺകാർ കയറുവ്യവസായം തുടങ്ങുന്നതും ഒരു ഫാക്ടറിയുവസായമെന്നനിലയിലും വിപുലമായ തോതിലും ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയലേശമില്ല. അപ്രകാരം ഒരു കയറുവ്യവസായപദ്ധതികൂടി സിലോൺ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കയറുസാമാനങ്ങൾ നമ്മുടെ സാമാനങ്ങളെ മാക്കുറകളിൽനിന്നും പുറത്താക്കുമെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയംതന്നെ. അല്ലാത്തതായി കയറുവ്യവസായം ചെയ്തു അതിൽനിന്നുള്ള ആദായത്തെ അവലംബിച്ചു് ജീവിച്ചുപോരുന്ന നമ്മുടെ സമുദ്രതീരവാസികളിലെ ജനങ്ങൾക്കു സിലോണിന്റെ ഈ പുതിയ സംരംഭമുലമുണ്ടാകാൻപോകുന്ന മഹാവിപത്തിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻതന്നെ ഭയമാകുന്നുണ്ട്. ഈ ആപത്തിനെ നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിനു നേരത്തേ വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു നടപ്പിൽവരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവർണ്മെന്ററനും വാണിജ്യമണ്ഡലങ്ങൾക്കും പൊതുജനപ്രമാണികൾക്കും ഉള്ള കർത്തവ്യം എത്രയും ഗൗരവാധീനമാണ്.

* * *

കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും തിരുവി
താംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും
ട്രെയിനിംഗ് കാളേജിൽ.

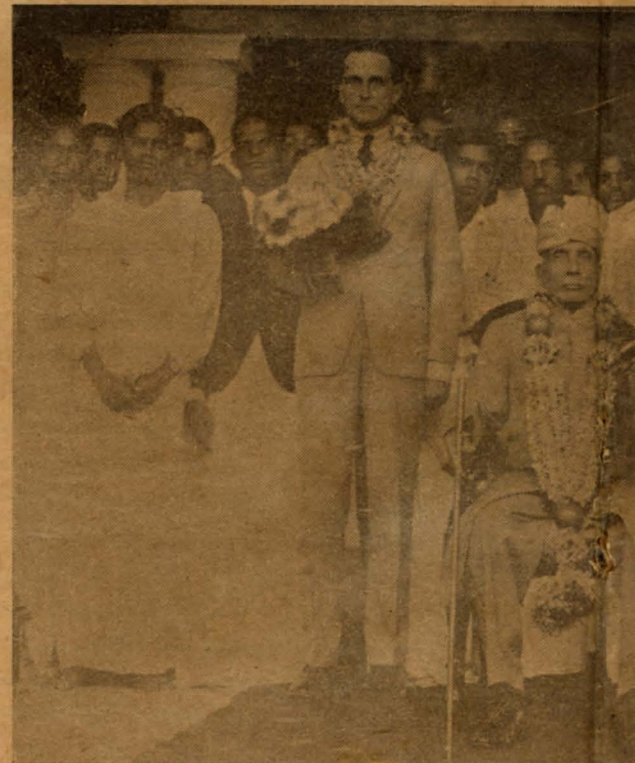
കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സി

കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ സയൻസുകാളേജിൽ.
പ്രിൻസിപ്പാൽ ത.ര. മനീഷ്യാത്രയയയ്ക്കുന്നു.

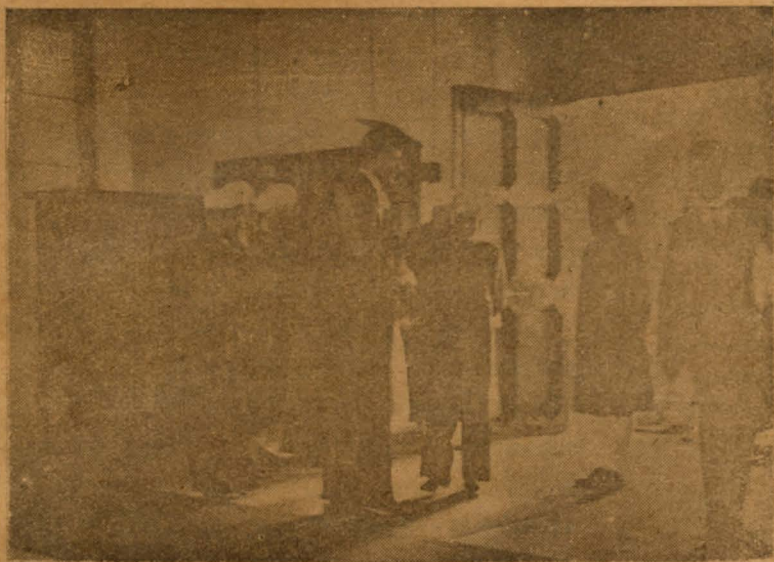

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും
കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സ്വീകരിക്കുന്നത്.

കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ
മംഗളപത്രം

തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനം

തിരുമേനിമാർ ആർട്ട്സ് കാളേജിൽ ഏതാനും പ്രിൻസിപ്പാലും സ്റ്റാഫും കൂടി സ്വീകരിക്കുന്നത്.

കൊച്ചി മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ട്രെയിനിംഗ് കാളേജ് സന്ദർശിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഡ്രീൽ തുടങ്ങി മാർച്ച്.

തിരുവനന്തപുരം വിദ്യാർത്ഥികൾ
മമ്മി കുന്നത്ത്
Royal Studio, Trivandrum.

കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരാ
ഇളയ രാജാക്കന്മാരും.
Photos, Krishnan Nair Bros., Trivandrum.

പ്രതിഭാപതി

കീരവാണി

കവനകാമിനി.

പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ

വിദ്വാൻ ആർ. വാസുദേവൻകുറുപ്പൻ

(എൻ ലളിതാബികാ നാർജ്ജനം)

കേട്ടറിയുമെന്നാലുമിതേവരെ
 കണ്ടതില്ലൊരനോക്കു നിൻരൂപത്തെ
 പേർത്തുമാത്രം, മെങ്ങുകവിതേനി
 പാർത്തുപോരും സമലമെന്നറിയുവൻ:
 വിണ്ണിൻവെണ്മ പകർത്തിയെടുക്കമാ-
 വെണ്ണിലാവിൻ, തുളുമ്പുമോളത്തിലോ,
 അമ്പളിക്കലമന്ദംതുറക്കുമൊ-
 രമ്പലിൻ, കൊച്ചുവെള്ളിയുക്കിലോ,
 അക്ഷയമാം പരിമളംതുകുന്ന
 നക്ഷത്രത്തിൻറെറമ്പിഞ്ചിതളിലോ,
 മന്ദം സംപാഴിഞ്ഞുനല്ലുന്നതാം
 മഞ്ഞുതളിതൻമഞ്ജുഭാവത്തിലോ,
 വിൻമുമ്പേപ്പിടിച്ചുപിടിച്ചൊട്ടു
 പിമുഖമെപ്പിടിക്കാൽവെപ്പിലോ
 യെ വനാസംഗമോന്തിയപൊൽപ്പനിർ
 പ്പുവതൻ, തുടുംകപോലത്തിലോ,
 പച്ചതേച്ചേതുമുദ്രയോകാട്ടുമാ
 പ്രവൃത്തിന്റെ നിഷ്പന്നിപ്പിലോ,
 പാടിപ്പാടിതളൻറാക്കിപ്പുന്ന
 വാടിതൻമണമേതുനവീപ്പിലോ,
 ഉഴിതൻവക്ത്രത്തിനേക്കാറോ
 നട്ടിക്കാണിച്ചുനീലോൽ പലംപോലെ
 നൽസുഖാഞ്ജനംകണ്ണിലെഴുതിക്കും
 വാണലത്തിൻ, വിദൂരനോട്ടത്തിലോ,
 പാരിതിൻഗൃഹപാശത്തിൽവ്യഗ്രമാം
 മാരുതൻറമുട്ടനെടുവീപ്പിലോ,
 വെണ്ണിലാവിൽക്കളിക്കും, രജനിയ-
 മപ്പുസ്സിന്നഴകൊലിയിങ്കലോ,
 പാവമാംകല്ലുവെട്ടുകാരനെയും
 ജീവിതത്തിൻറപല്ലമാടത്തിലോ

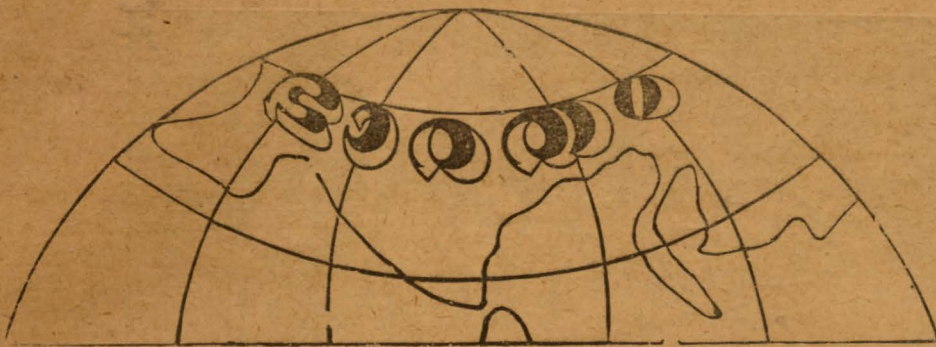
II

ഞാൻമടങ്ങിയാത്താവിലേയ്ക്കായല-
 യാഴിയിൽതപ്പിവിണ്ടുമെൻരത്നത്തെ;
 ഭാവനതൻചിറകടിയാലല-
 പാദമാസുസമുദയമാംരാജ്യത്തെ
 പാവനമാംമധുമയസ്വപ്നങ്ങൾ
 പൂവിതരുന്നസൗന്ദര്യലോകത്തെ
 ജീവിതാശതൻപൊൻകമ്പിമോഹന
 ഗീതിമന്ദംതളിക്കയായ്കണ്ണത്തിൽ
 വാണപററിയെൻറെറമേലപ്പൊഴെൻ
 വത്സലാംജനനിതൻചുംബനം
 ജീവിതത്തിൻകുടീരത്തിനുള്ളിലേ-
 യ്ക്കാവിയദാഭയത്തിനോക്കിടവേ
 കണ്ടറിഞ്ഞുഞാനെൻറയാത്മാവിലും
 മിന്നിടുന്നൊരനക്ഷേപമുള്ളതായ;
 അപ്പലരിയിൽകണ്ടുഞാൻസർവ്വം
 ചൽപ്രകാശത്തിൽമുങ്ങിക്കളിപ്പതായ്;
 ഉന്മമെന്തുമണൽത്തരിയിങ്കലും
 ഗാനസത്തുനിറച്ചുവെച്ചുള്ളതായ്;
 അപ്പനിനീർമുക്കുത്തിലൂടെയു-
 മിപ്രപഞ്ചംവിരിഞ്ഞുവരുന്നതായ്;
 എങ്ങുമെങ്ങുമഭിന്നമായ് പ്രേമമാം
 മംഗളത്തിൻമതംപ്രചരിപ്പതായ്

“ഭൂതലത്തിലേററം ഭൂർലഭ്യമായ്
 പ്രീതിപ്രദമായ വസ്തുക്കളിൽ
 പ്രാപ്യമഹാപുണ്യ പതംഗമേനി-
 യേതൊരുഭിക്കിൽനിന്നിങ്ങുവന്നു?”
 “മന്നിൽമനോജ്ഞമായുള്ളതെല്ലാ-
 മൊന്നിച്ചുകാണാൻ ജഗന്നിവാസൻ
 തന്നുള്ളിൽജാതമാമൃതസുകൃത്തിൽ
 നിന്നല്ലോനമ്മുടെ ജന്മഭൂമിയിൽ.”
 “മാധുര്യസർവസ്വസംഗ്രഹമായ്
 ചേതോഹരംതന്നെ നിൻറെരൂപം
 ഏതാദൃശംതവ പഞ്ചവണ്ണം
 ഏതൊരുഭിക്കിന്നു സന്യാസിച്ചു?”
 “ഭൂമിയിലില്ലാത്തകാന്തിയെല്ലാം
 സീമവിട്ടാകാശംതന്നിൽകാണുമ്മു.
 മാമകമേനിയിൽ പഞ്ചവണ്ണം
 വാർമഴവില്ലിൽനിന്നാമരിച്ചു.”
 “ചേണററത്തമ്പരിച്ചുപോലെ
 കാണുന്നനിന്നുടെ കണ്ണുണ്ടും
 ക്ഷോണിയിലില്ലാത്തഭിവൃദ്ധി
 പൂണമി നേത്രങ്ങളെങ്ങുകിട്ടി?”
 “വാനാകും നന്മണിപ്പേടകത്തിൽ
 നാനാപ്രകാരത്തിൽ കാണുന്നില്ലേ?
 താരങ്ങളായതിൻ ജോടിയായി
 ചേരുന്നതെങ്ങണ്ണും ചേർന്നിതെന്നിൽ.”
 “ഇപ്പവിഴപ്പൊളിച്ചുണ്ടിൻകാന്തി
 യ്ക്കൊപ്പമായ് മറ്റൊന്നുംകാണുന്നില്ല.
 അതുതാകാശമാമീയംഗത്തിൻ
 ശില്പവൈശിഷ്ട്യം ലഭിച്ചതെങ്ങോ?”
 “സാധ്യമേഘത്തിനിടയ്ക്കുകൂടി
 ഞാൻതനിച്ചിങ്ങോട്ടുപോന്നനേരം
 കാന്തിയമ്മട്ടിലെൻചുണ്ടിനുണ്ടാ-
 യെന്തിതൻമൂലമെന്നൊരാഞ്ഞു?”
 “പാരിങ്കലെങ്ങും ശ്രവിക്കാഞ്ഞൊരി-
 ച്ചാസ്വരംനാനക്കെങ്ങുകിട്ടി?”
 “പോരുന്നതിൻമുൻപേ പീഡയ്ക്കത്തിൻ
 സാരമെൻനാവിന്മേൽതേച്ചുടൈവം.”
 “ഇമ്മട്ടിലുള്ളനീയിപ്പൊഴെൻറ
 കൺമുൻപിലെത്തുവാണെന്നുബന്ധം?”
 “ഈശൻഭവാനെയിന്നോമ്മിക്കയാ-
 ലാശുഞാനിങ്ങോട്ടുപോന്നതല്ലോ.”

മെല്ലെമെല്ലെയുന്മപോയ് ഭാവനോൽ-
 ഹല്ലമായസോപാനത്തിലൂടെവെ;
 ഭവുദിപ്തിപൂർവ്വവിരിച്ചൊരു
 ദിവ്യമാമുഷ്ടിന്റെരാജ്യത്തുഞാൻ
 അങ്ങുനിന്നുംപ്രചരിച്ചിതെന്നിലേ-
 യ്ക്കംബതൻ, മണിവിണതൻധാകാരം!
 ആമധുരലോകത്തിൻപ്രതിധ്വനി-
 യായിക്കണ്ടുഞാൻമന്ത്രിപ്രപഞ്ചത്തെ!

കവിതകൗതുകംകേളികളാടുവാൻ
 കവനബാലയെത്തേടിനടന്നുഞാൻ
 അവളെയോർത്തും തിരഞ്ഞുപലതരം
 ദിവസമെത്ര കഴിഞ്ഞുപോയീവുമൊ
 നിഖിലമോഹിനിയാകുമ്പട്ടുടെ
 കഴലടിഞ്ഞൊപ്പു കേൾക്കാം ചിലദിനം
 സഖിതയാശിച്ചുപാഞ്ഞുഞാനെന്തവേ
 നിഴലുപോലവെള്ളങ്ങളോ മറഞ്ഞുപോം.
 ഉദയരശ്മിതൻ കാന്തിയിൽകാണമാ-
 സുദതിയെന്ന ഭൂമിച്ചുഞാനെന്തവേ
 പുലരിതൻതുടപ്പാൻ കവിഴ്ത്തട-
 മനനിമിഷവും കോപപ്രതപ്തമായ്
 കിളികൾപാടുന്ന പാട്ടിലവളുടെ
 കളകളും കേട്ടുതിരയവേ
 മലമിതെന്നൊരു ഭാവത്തിലായവ
 ചലചലച്ചിലളെങ്ങോ പറന്നുപോയ്.”
 ഭൂമരപാളികളാക്കുനാപുകാവി-
 ലവളുടെ മൃദുമാസങ്ങൾ കാഞ്ചനാൽ
 അവിടെയുകേറി നോക്കിനടന്നുഞാൻ
 നവകളൊക്കെയനുഷ്ഠനം പാടുന്ന
 അതിമനോഹരസായാഹ്നവേളയിൽ
 കതിരവനോടു ചോദിച്ചുനോക്കിഞാൻ
 അതിനൊത്തതരമോതിയില്ലായവൻ
 പതിതനായിതാ പശ്ചിമവാർദ്ധിയിൽ
 നിറയുമശ്ശുരിങ്കളിങ്കൽമിന്നുന്ന
 ചെറിയതാരയെസ്സാശ്രുപായ് നോക്കിഞാൻ
 അവളുമൊന്നുമുച്ചതില്ലെന്നുപോൽ
 തിരകയാണെന്നു തോന്നുന്നിതാരെയോ
 പരണതനായ് പ്രകാശിച്ചുവന്നൊരാ-
 പനിമതിയോടുചോദിച്ചു പിന്നെഞാൻ
 ഘനമഴുന്നൊരു പുഞ്ചിരിയുകിയാ-
 ക്കറിവെഴാത്തവൻ നന്നനിരക്ഷരം
 അരികിലെത്തിയെൻ മേനിതലോടീടും
 പവനനോടുംപറഞ്ഞു വിനിതയായ്
 പറകനീസഖേ കണ്ടിതോയാത്രയിൽ
 കവനരൂപിണി സുന്ദരകന്യയേ
 മൃദുലമർമസാന്തപനമോതിയെൻ
 വിഫലസംരംഭമോത്തവൻപോകയായ്
 ഹൃദയമർമചാഭേദനമാകമാ-
 കടന പാരിയലാണ്ടു ഞാനങ്ങനെ.
 വിഗളിതാശ്രുപായ് തന്നോടുതാൻചൊന്നി-
 തെവിടെവാഴുന്നി തെങ്ങാഴമോരിക.
 തരിവളുകൾ ചിലമ്പിവയ്ക്കാപ്പമാ-
 ചെറുചിരിതൻ നിന്ദാമുഴങ്ങവേ
 റിരവിലെങ്ങുന്നോപാഞ്ഞുഞാനെന്നെന്നേ
 പുണരുകയാണെൻ പ്രാർത്ഥിതസുഖോദ്യം
 അതുവരെയ്ക്കെന്നയക്ഷമയാക്കിയോ-
 രതുലമോഹിനി ചൊന്നാറംമധുരമായ്.
 സഖാതിരയേണ്ടാ വേറെനെയെങ്ങുമേ
 സുഖമേകാന്തമാത്മാവിലെന്നിയേ.

ഭാരതം.

ചക്രവർത്തിത്വമനസ്സിലെ രജതജ്വലിലി ആ ഘോഷാവസരത്തിൽ ഒരീസായ ഒരു പ്രത്യേക പ്രാവീൻസാക്കുന്നതാണെന്നു യുണൈറ്റഡ് പ്രസ്സ് ലണ്ടനിൽനിന്നറിയുന്നു.

യു. പി-യിലെ അസംബ്ളിയെത്തെയെടുത്ത സംബന്ധിച്ച മാളവ്യയുടെ പേരു ലിസ്റ്റിൽ ഇല്ലെന്ന കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമിനേക്കൽപേപ്പർ തള്ളിപ്പോയി.

മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ബാംബൈ സർവ്വകലാശാലയെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പേരുന്നതിനുള്ള തടസ്സങ്ങൾ പിൻവലിച്ചതായി ബാംബൈ സർവ്വകലാശാലാജിസ്ട്രാർ മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലാജിസ്ട്രാറെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

പഞ്ചാബിലെ ചില നാട്ടുഭാഷാപത്രങ്ങളിൽ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ചില വനിതകൾ എഴുതുന്ന ലേഖനങ്ങൾ പഴമക്കാരെസംഭ്രമിപ്പിക്കുന്നവയാണു്. സഹവിദ്യാഭ്യാസാത്ഥപ്പാരി ഒരു വനിത എഴുതുന്നു - "ബോലിക്വാണ്ടലന്മാരിൽ അസന്മാറ്റികതയും വളർന്നുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ ഒന്നിച്ചു കളിച്ചും ചിരിച്ചും ജീവിച്ചും ഉല്ലാസഭരിതരായി കഴിച്ചുട്ടെ ജനനിയന്ത്രണത്തിനു ശഃസ്രജ്ഞന്മാർ ധാരാളം വഴികൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്". മറ്റൊരാളിൽ കുറച്ചുകൂടി കടന്ന അഭിപ്രായക്കാരിയാണു് - "മുഖാളിതാഴിലാളിയുടെ എന്നപോലെ പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ രക്തം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതായതു വിവാഹബന്ധത്തിൽ കുടക്കി പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. പേശ്വാലയങ്ങളെല്ലാം വിവാഹത്തിന്റെ ഫലമാണു്. വിവാഹം വേണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ ലോകത്തു പേശ്വാലയമേ കാണുകയില്ല വിവാഹം എന്നതു മുഖവും ഹാനികരവുമായ ഒരു നമ്പ്രാളയമാകുന്നു".

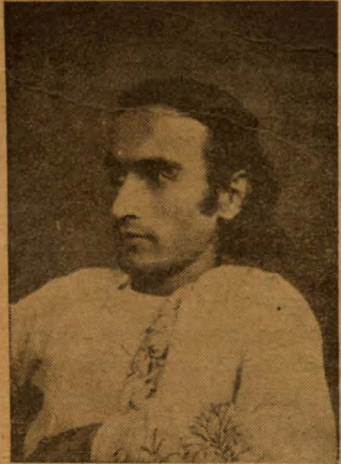
മി. ജിന്നാ ബാംബൈനഗരത്തിലെ മുസ്ലീം നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു് അസംബ്ളി സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിൽക്കുന്നു. എതിരാളമില്ല.

അടുത്തുതന്നെ മദ്രാസ് നഗരം സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിനു പൗരന്മാരുടെ വകയായി ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കണമെന്ന മദ്രാസ് കാർപറേഷൻ തീരുമാനിക്കയും അതിലേക്കായി 250-രൂപാ നിക്ഷേപവക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അക്ടോബർ 6-ാംനു- അവസാനിച്ച ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം ബാംബൈയിൽനിന്നും 76,69538-രൂപാ വിലവരുന്ന സ്വർണം കയറ്റുമതിചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടു് സ്വർണ്ണമാനദണ്ഡം ഉപേക്ഷിച്ചതിനാലാണു് ഇന്നുവരെ ബാംബൈയിൽനിന്നു് ആകെ 19,78,40,886-രൂപയുടെ സ്വർണം കയറ്റുമതിചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ വൈസ്രായിയെ എത്ര ഉന്നതമായ ബഹുമതിയോടെയാണു് പരിഗണിക്കുന്നതെന്നുള്ള വസ്തുതയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും, ഈ രാജ്യവുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുദീർഘമായ ബന്ധത്തിന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തുന്നതിനും ആയി ഡൽഹിയിൽ വില്ലിംഗ്ടൺ ഹൗസിൽ സ്മാരകമായി സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രതിമയുടെ ചെലവിനായി നാട്ടുരാജാക്കന്മാരിൽ പ്രധാനികൾ ഒരുലക്ഷത്തിയുപരിയും രൂപാ സംഭാവനചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭവൻപുരം, ബറോഡ, ബറോസ്സ, ബോപ്പാൾ, ബിക്കാനീർ, കൊച്ചി, ഗാളിയർ, ഹൈദരാബാദ്, ഇൻഡോർ, ജയപ്പൂർ, കാഷ്മീർ, ജവേറ, ജോഡ്പൂർ, ജന, ഗസ്, കേരളാപ്പൂർ, ഹമീർപൂർ, നവനഗർ, പാട്ടാലാ, റാംപൂർ, തിരുവിതാംകൂർ, ഉദയപൂർ, എന്നിവിടങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർ അയ്യായിരം രൂപാ വീതവും, കോട്ടായിലെ രാജാവു് രണ്ടായിരം രൂപയും പ്രസ്തുത പ്രതിമയ്ക്കുവേണ്ടുന്നതിനായി സംഭാവനചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഭാരതീയഗുണം

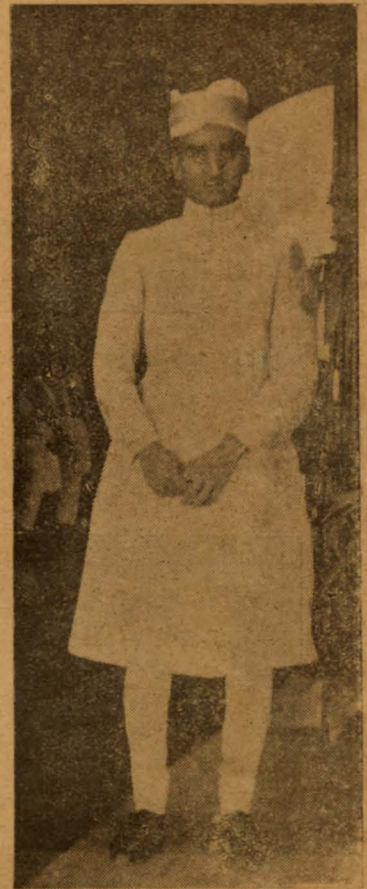
ഗുണവിശേഷൻ ശ്രീമാൻ ഗോപിനാഥൻ.

ശ്രീമതി രാഗിണീദേവിയും ഭക്ഷിണമുൻഡയിലെ ശ്രീ. ഗോപിനാഥനും പുരാതന ഭാരതീയരുടെ ഗുണവൈശേഷ്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രകാശകരാണു്. ഇരുവർക്കു് അർപ്പിക്കത്തായി ഒരു വിശിഷ്ട സമ്മേളനത്തിലുള്ള ഭക്ഷിണമുൻഡയിലെ ചില ഗുണമാതൃകകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച വാർത്ത വായനക്കാർ കാക്കുമല്ലോ.

ഭാരതം

കൊച്ചിമഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരം, കന്യാകുമാരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ എഴുന്നള്ളി ബഹുലമായ കാർപ്പൂരിപാടി കര നിവഹിച്ചശേഷം, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു ഈ എഴുന്നള്ളത്തിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇക്കഴിഞ്ഞ വെള്ളിയാഴ്ച കൊല്ലത്തു് എഴുന്നള്ളുകയും, മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ മംഗളപത്രം സ്വീകരിക്കുകയും പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, മുൻസിപ്പൽസിഡിന്റെ തുടങ്ങിയ അനുദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയും ഉണ്ടായി.

ഗോദവർമ്മത്തമ്പുരാൻ.

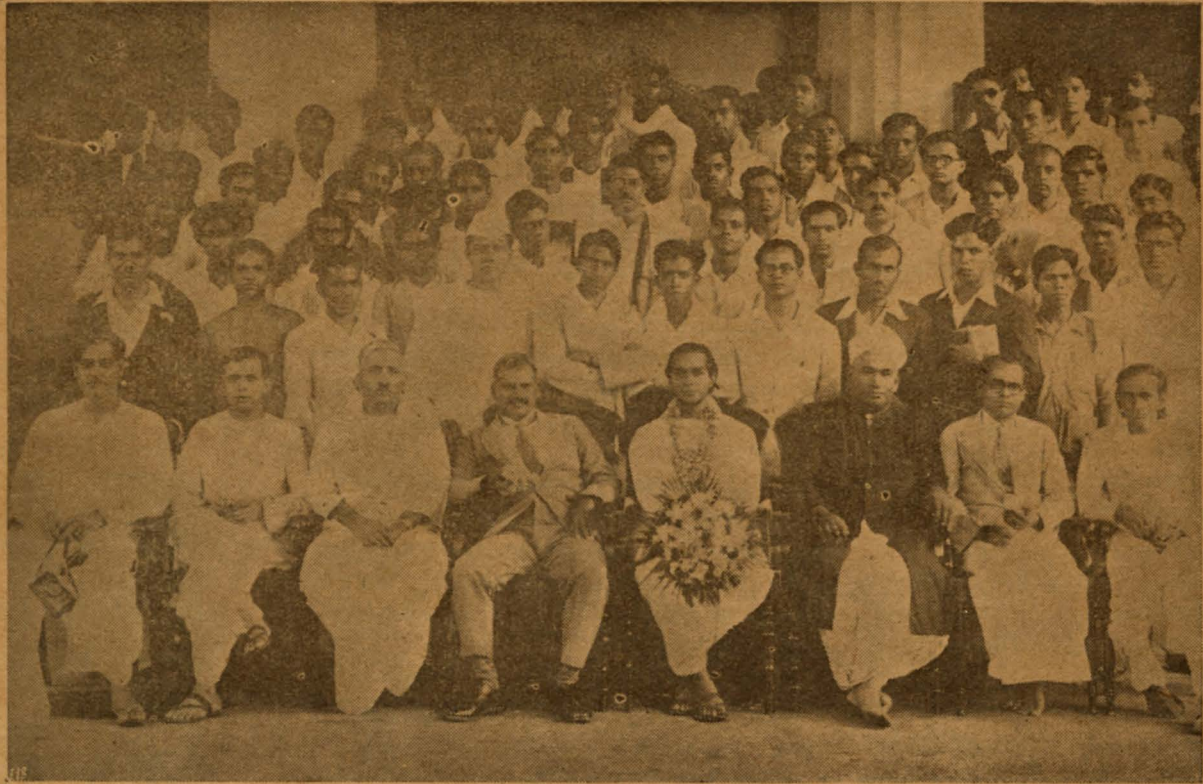

തിരുവനന്തപുരം റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ കൊച്ചിമഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സിലെ സ്വീകരിക്കുന്ന "അവസരത്തിൽ".

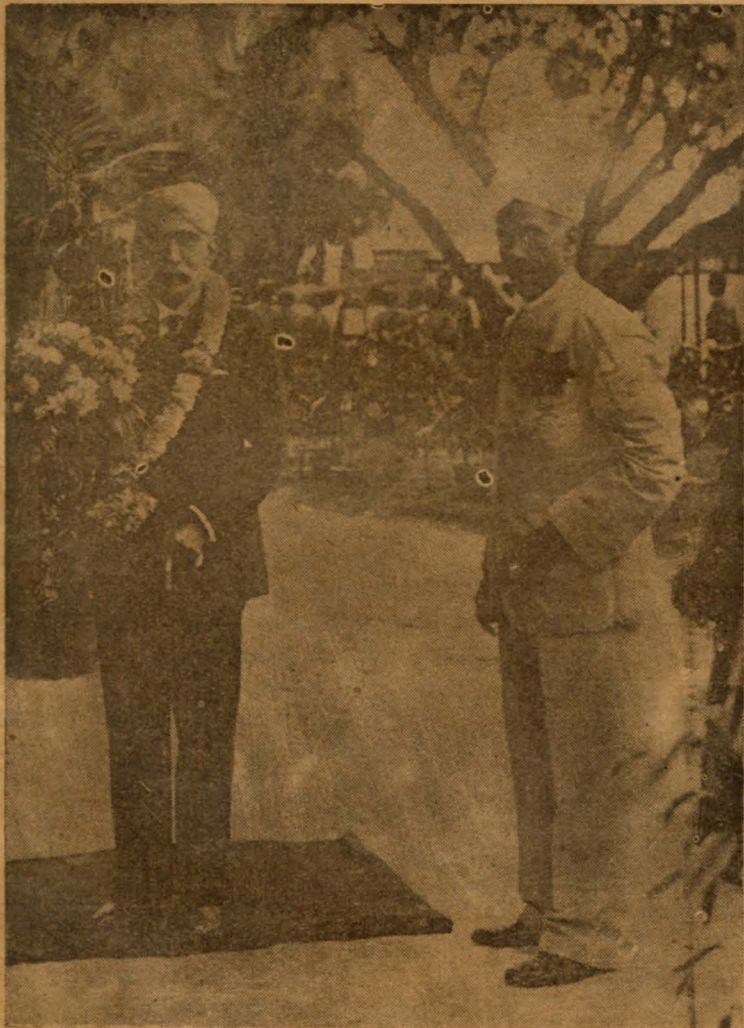
കേരളസംസ്ഥാനകാബ്ഗസ്സ കമ്മറീപ്രസിഡൻറ് ശ്രീമതി കുഞ്ഞിക്കാവമ്മയാൽ റോസ്റ്റാലത്തു് ഒരു ഹരിജനബാലികാസഭനും ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എസ്. എൻ ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ വാക്ചിസമ്മേളനം ഈമാസം ഡിസംബർ-തൊട്ടാഴ്ച കൊല്ലം കണ്ടൻറാബ്ബെൻറുമെത്തുന്നതിൽ കാബ്ഗസ്സപന്തലിന്റെമാതിരിയിൽ മൂന്നു നിലകളോടുകൂടി നജ്ജാക്കിയിരിക്കുന്ന അതിവിശാലമായ പന്തലിൽവെച്ചു് ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. സമ്മേളനം ഈ വരുന്ന ചൊവ്വാഴ്ചവരെയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.

സിദ്ധോൺ ഗവണ്മെൻറിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു മി. മിൻലസ്സ് എം. എ ആലപ്പുഴവന്നു് അവിടത്തെ കയറ്റുമതിവസായത്തിന്റെ നട്ടെത്തിപ്പുകളും രീതികളും കണ്ടുപഠിച്ചിരിക്കുന്നു. മി. മിൻലസ്സിന്റെ നിർദ്ദേശനന്തരം സിലോൺഗവണ്മെൻറ് ഒരു കയറ്റുമതിവസായശാല സിലോണിൽ ഉടനെ തുറക്കുമെന്നും, ആലപ്പുഴനിന്നും കിടേ വട്റ്റ്നാറെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി എടുക്കുമെന്നും കാണുന്നു.

സ്തംഭകലാവിദ്യയിൽ ലോകപ്രസിദ്ധിസമ്പാദിച്ച മി. ഉദയശങ്കർ തിരുവനന്തപുരം ലോക്കോളേജ് നന്ദർശിച്ച ആചാര്യത്തിൽ എടുത്ത ഫോട്ടോ.
Royal Studio, Trivandrum.

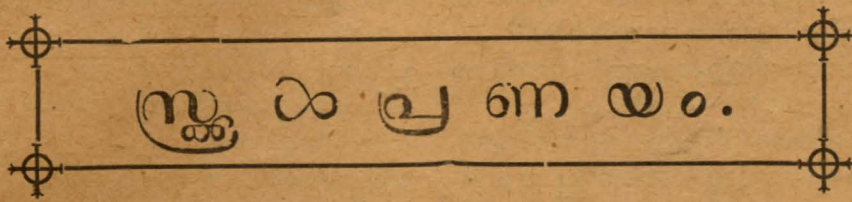
തിരുവനന്തപുരം ജൂബിലിസെന്റേഴ്സ്മാളിൽവെച്ചു ൧൧൧൦ കന്നി ൧൮-ാംന- നടത്തിയ എട്ടാമത്തെ കടോത്സവോത്സവം സംബന്ധിച്ച സന്നിഹിതനായ ദിവാൻ സർ എം ഹാബിബുള്ള സഹിബ് അവർകളെ കലോത്സവാലോഷ് ഹെസ്ത്രസിദ്ധൻ ശ്രീമൻ മജ്ജർ കെ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകൾ സാദരം സ്വീകരിക്കുന്നവസരത്തിൽ എടുത്ത ഫോട്ടോ.
Royal Studio Trivandrum.

കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സ്വീകരണത്തിനു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻജി, ചീഫ് സെക്രട്ടറി, കമാനിംഗ് ഓഫീസർ, സർവ്വീകാർ, മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലർ മുതലായവർ പ്ലാറ്റഫോമത്തിൽ.
Photo, Krishnan Nair Bros.

* * * * *
മയ്യഴിയിലെ ചില യുവജനങ്ങളുടെ അശ്ലീല പരിശ്രമമൂലം ഇവിടെ പുതുതായ ഒരു ഫിസിക്സ് കോളേജ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് തുറന്നിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കണ്ണൂർ ഫിസിക്സ് കോളേജ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ ശ്രീമാൻ കരുണാകരൻ രാഘവൻറെ ശിഷ്യന്മാർ കഴിഞ്ഞമാസം ഇവിടെവന്നു ഇവിടുത്തെ കാർഷ് അമ്പലത്തെ അഭ്യസരീതികൾ കാണിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു മയ്യഴിലേഖകൻ അറിയിക്കുന്നു.
* * *

ചെറുകഥാപംക്തി.

എൻ. ലളിതാബികുമാരൻജിജ്ഞാം.

സസ്യസമയത്തേ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ ആ പുഞ്ചപ്പാടത്തിന്റെ അരികിൽ രണ്ടുപേർ ബലപ്പെട്ടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു - ഒരു വെളുത്ത യുവാവും ഒരു കറുത്ത യുവതിയും. നാലുവശത്തുമൊന്നു കണ്ണോടിച്ച് റ്റളരെ പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ യുവാവു പറഞ്ഞു. “നീയിതു വാങ്ങിക്കണം. എന്നെയും നിന്നെയുമൊത്ത് നിശ്ചയമായും ഇപ്പോഴിതു ചെയ്തേ തീരൂ.” യുവതിയുടെ വിറയുന്ന കൈകളിൽ ഒരു പൊതി ബലമായി വെച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടുമയാൾ പറഞ്ഞു. “ഒരുവിചിത്രം നിന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കയില്ല. അത്രമാത്രമകന്നതാണു നമ്മുടെ സാമൂഹികനില. പിന്നെ വെറുതെ ഈ അപവാദം ശേഷിപ്പിക്കുന്നതെന്തിന്?” യുവതി ഗാഢാലോചനയിൽനിന്നുണർന്നു പതറിയ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. “ഈ തത്വം പക്ഷേമൊന്നും അന്നു തോന്നിയില്ലല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ ഞാനല്ലെ ആദ്യമറിയേണ്ടവൾ? ഞാൻ തലമുറക്കു എണ്ണതേച്ചു. അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഏതായാലും ഈ മഹാപാതകം ഒരിക്കലും ചെയ്തയില്ല. (അവൾ പൊതി ആറ്റിലേക്കൊഴുത്തു.) എന്നാൽ ഇവളെ ഇനി ലോകം കാണുകയേ ഇല്ല. അതോടുകൂടി അവിടുത്തെ അവമാനഭാവവും - ലോകത്തിന്റെ അജ്ഞാതരഹസ്യങ്ങളിലൊന്നായി എന്റെ കഥയും - അവശേഷിക്കട്ടെ എന്നാൽ എന്നെന്നേക്കുമായി വന്ദനം.”

അവൾ തിരിഞ്ഞുനടന്ന് ആ തെങ്ങിൻ കൂട്ടത്തിലെ തിങ്ങിയ നിഴലിൽക്കൂടി അകലെയുള്ള ചെറുകുടിലിൽ കയറിമറയുന്നതു് യുവാവ് നിശ്ചേഷ്ടനായി നോക്കിനിന്നു - അവൾ ആത്മഹത്യചെയ്യുമോ - അവിവേകിയെങ്കിലും അലിവുറ്റ യുവാവ് ഇങ്ങനെ ആത്മഗതംചെയ്തു. ഇതവളുടെ അന്ത്യദർശനമോ എന്തോ. മറിഞ്ഞുവരുന്ന കാലത്തിന്റെ മായാമയകൂട്ടത്തിൽ എന്തുതന്നെ സംഭവിക്കുകയില്ല. നമുക്കു കാത്തിരിക്കാം.

* * * *

ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം പതിനേഴു വത്സരവയുക്കളെ ഭ്രമി സ്വീകരിക്കുകയും തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു വരാത്തവ വരികയും, വളരാനുള്ളവ വളരുകയും, മറയാനുള്ളവ മറയുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും കാലവും പ്രേമവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം അന്നത്തോപ്പോലെതന്നെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു.

രാമചന്ദ്രൻനായർ ബി. എ.എൽ.ടി. ഒരു ഫൈസ്കൂൾ ഉപാദ്ധ്യായനാണ്. ഒരു ഭാര്യയും ആറുകുട്ടികളും. പ്രതാപമേറിയ

ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, മാസം 175 ശമ്പളം, പ്രമോഷനുള്ള ശുപാർശയും, - ഇത്രയും സ്വായത്തമാണു. പക്ഷേ പറവൂരേക്കു സ്ഥലംമാറിയതുമാത്രം വിഭാഗത്തുപിടിച്ചില്ല. എന്നാൽ അടുത്ത ഒഴിവിൽ സ്വദേശത്തേക്കു മാറ്റവും ശമ്പളക്കൂട്ടലും കൊടുക്കാമെന്ന വാഗ്ദാനത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

തല ചീകിമിനുക്കി, ചാത്തുപൊട്ടം തൊട്ടു നല്ലവെള്ള “ഡ്രെസ്സി”ൽ പ്രസന്നവദനനായി നടക്കുന്ന നാരദക്കുണ്ടാൽ അയാൾക്കുള്ള മുപ്പത്തിഎട്ടിൽ പതിനെട്ടുകുറച്ചു ആരും മരിക്കൂ. നിശ്ചയം. സഭാമന്ദിരം, സാഭാഷണചതുരത, സുഭഗമന്യുത്വം ഇവയാൽ അയാൾ ആരെയും വശീകരിക്കും. യുവവിദ്യാർത്ഥികളെപ്പിന്നെ പറയണമോ? ഫിഫ്താഫോറത്തിലായിരുന്നു അയാൾക്ക് അധികം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു്. ആ ക്ലാസ്സിലോ പെൺകുട്ടികൾ ധാരാളവും!! അയാളുടെ മധുരമധുരമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കണക്കിനെപ്പറ്റിയായാലും രസതന്ത്രമായാലും ഒടുവിൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്നതു ഒരു ഗ്രംഗ്രാമരോഗത്തിലായിരിക്കും ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിലും അയിത്തോച്ചാടനത്തിലും അയാൾ അത്യാവേശം പ്രകടിപ്പിച്ചു. സ്കൂളിലെ അധ്യക്ഷതവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സൗജന്യമായി രണ്ടു മണിക്കൂർ ട്യൂഷൻ നൽകാമെന്നും തീർപ്പുപെട്ടു. ഇതുവക പ്രവൃത്തകളൊക്കെ പൊതുജനപ്രമാണിത്വം കൈക്കലാക്കാനുള്ള വിദ്യയാണെന്നു് ആരും അറിഞ്ഞില്ല.

സുമതിക്കുട്ടിയും ഒരു ഫിഫ്താഫോറം വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരുന്നു. സാറിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തെ നല്ല പോലെ സ്പർശിച്ചു. ഒരു ദിവസം അവൾ അമ്മയോടു ചോദിച്ചു: “അമ്മേ നമ്മൾ എന്തു ജാതിയാണ്? എത്രനാളായി ഞാൻ അമ്മയോടുചോദിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും പറയുന്നില്ലല്ലോ”

അമ്മ - “വൈവസ്വത്തിൽ മനുഷ്യർ ഒരു ജാതിയേ ഉള്ളൂ. ആ ജാതിയാണ് നമ്മളും വേറെയുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ അതിനു ഇരുപാലിമുഗങ്ങളെന്നാണ് പേരു്.

സുമതി - അമ്മക്കുപ്പൊഴും നേരമ്പോക്കുള്ളൂ. സ്കൂളിൽ ചെന്നാൽ ഓരോരുത്തരും എന്നെയാണ് ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ജാതിയില്ലാത്ത പെണ്ണാണ്.

അമ്മ - പറഞ്ഞോട്ടെ. നിനക്കവരെയും പറയരുതേ. മനുഷ്യരല്ലാത്ത ജാതിയെന്ന്.

സുമതി - അതുപോകട്ടെ; ഞങ്ങളെ പുതിയ സാറു് ഒരു കാര്യം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അധ്യക്ഷതവിദ്യാർത്ഥികൾക്കെല്ലാം വൈകിട്ടു ട്യൂഷൻകൊടുക്കാമെന്നു്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും ഒരുധ്യക്ഷതയാണോയെന്നുവിചാരിച്ചു ചോദിച്ചതാണ്.

അമ്മ - ആരാണ് ആ പുതിയസാറു്; അത്ര മഹാനാഭാവൻ. ഹരിജനങ്ങളോടു പണ്ടേ പലരും ഭയവിചാരിക്കാറുണ്ടു്. പക്ഷേ അതിർക്കടന്നുപോകയാതെന്നുമാത്രം.

സുമതി - അമ്മയെന്താണ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു്. മഹാത്മജിപോലും -

അമ്മ - മഹാത്മാക്കളുടെ നിഴലിൽനിന്നു മഹാദ്രോഹം ചെയ്യുന്ന എത്ര മനുഷ്യരുണ്ടു്. മകളേ, നിനക്കെന്തിനാണ്?

സുമതി - ശരി; അമ്മയെങ്കിലുമുണ്ടല്ലോ നേരസ്ഥയായിട്ടു്. എന്നാൽ പറഞ്ഞുതരുന്നമ്മുടെകാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ. എല്ലാം എന്നെ ഒളിക്കുകയല്ല.

അമ്മ - യഥാവാസരം പറഞ്ഞുതരാം; ഇപ്പോൾ ഇത്രയും അറുത്തൊൽമതി; തയ്യൽക്കാരി പാറുവമ്മയുടെമകളാണു നീയെന്നു്.

സുമതി - അമ്മയുടെതന്നെയായിട്ടു മക്കളുണ്ടോ? അച്ഛനാണെന്നുചിലപറയു.

അമ്മ - എല്ലാവർക്കുമുണ്ടല്ലോ ഒരുച്ഛൻ; ജഗൽപിതാവു്. അതുതന്നെ നിന്റേയും അച്ഛൻ.

സുമതി - ഇങ്ങനത്തെയാളോടു ചോദിക്കാൻനില്ക്കുന്നല്ലോ ഞാൻ.

പലപ്പോഴത്തെയുംപോലെസുമതി മുഖവുംവിപിച്ഛ മാറിപ്പോയി. പാറുഅമ്മ പതുക്കെ മന്ത്രിച്ചു. “പാവപ്പെട്ടകുട്ടി, അവളുടെ മനുഷാക്ഷിയേക്കൂടി വലക്കുന്നതെന്തിനു്. അച്ഛന്റെ വാത്ത് നിശ്ചയമായും അവളെ വേദനിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളൂ.”

II

തിരുനാളാഘോഷദിവസം മംഗളപ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി പ്ലാറ്റഫോറത്തിലേക്കു കണക്കിക്കുനിൽക്കുകയരുന്നതിനടയ്ക്കാണ് സുമതിക്കുട്ടി നായരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ആദ്യമായിപ്പെട്ടതു്. അവിചാരിയമായി അയാൾ ഒന്നു തെളി. തന്റെ തനിമുഖപ്ലാവ - ഇതെങ്ങിനെ വന്നു!! വെറുതെ തോന്നുകയായിരിക്കാം. അല്ലാതെ ഈ പറവുരിൽ - പതിനേഴുകൊല്ലാമുമ്പു - ആ സംശയത്തിന്നേ വകയില്ലല്ലോ.

ഏതായാലും സുമതി നായരെത്തന്നെ ആകർഷിച്ചു - അയാളും ആകർഷണീയനാണല്ലോ. സ്കൂളിൽവെച്ചുള്ള ആദരപ്രകടനങ്ങൾ സ്നേഹനാട്യങ്ങൾ എന്നിവകഴിഞ്ഞു സുമതിയെ തനിയെ കണ്ടുമുട്ടാനായി അയാൾ അവളുടെ വീട്ടിനടുക്കൽ ഒരു സ്നേഹിതനെ സമ്പാദിച്ചു. താമസിയാതെ ആ പ്രതീക്ഷയും സഫലമായി. ഒരു രാവിലെ അവൾ സ്കൂളിലേക്കു തിരിച്ചപ്പോൾ - നായർ സ്നേഹിതഗൃഹത്തിൽനിന്നും മടങ്ങുകയായിരുന്നു. അവളെക്കണ്ടു വെളുക്കെ ഒന്നു ചിരിച്ചു. “എന്താ സുമതി, ഇത്ര നേരത്തേ?”

അവൾ പരുങ്ങി തലതാഴ്ത്തി.

“നീ ബുദ്ധിമതിയാണ് - നിന്റെ ഭാവി ശോഭനമായരിക്കും.”

ഇങ്ങനെ ആദ്യംഗത്തിനു അടിസ്ഥാനമിട്ടു, ചതുരനായ നായർ വലവീശി. അവളിൽ കുടുങ്ങാതിരിക്കുകയില്ല - നിശ്ചയം - രണ്ടേരണ്ടുവടക്കുകൾ - അതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയോ അപരമിതം. നീ ബുദ്ധിമതിയാണെന്ന സർവ്വഫീക്കറു, അതോടുകൂടി നന്നായിവരുമെന്നു് ആശംസയും. സാ

റിനെപ്പറ്റി ബഹുമാനത്തോന്നാൻ ഇതിലധികം എന്തുവേണം?

സ്കൂളിൽവെച്ച് അതിർക്കടന്ന് പക്ഷപാതം വഴിയിൽവെച്ച് വിശദമായ ഭവ്യഭാവം എന്തിനധികം? - ഗുരുശിഷ്യന്മാർമൂത്ത കാമിനീകാമുകരാവൻ കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നില്ല. പ്രേമംഗളം വണ്ണിക്കുന്നില്ല. (നായരുടെ നിലയോത്തൽ അതു ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.) കളപ്പുരയിലും, വഴിക്കരികിലും വെച്ചുകിട്ടുന്ന ഏകാന്തസന്ദർഭങ്ങളിൽ അവ നിർബാധം നടന്നു. വീട്ടിൽചെന്നുമാത്രം വിമർശിക്കുവാൻ ആ ക്രമം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചില്ല. വെളുത്തുപടച്ച സുമതിയുടെ കരളുതുടിച്ച അമ്മയെപ്പറ്റിയും അവരുടെ മുൻസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും അയാൾ ധാരാളം കേട്ടിരുന്നു. പോരുകിൽ സുമതി അനുഭവസ്ഥയുമാണല്ലോ.

കിംവദന്തികൾ പലതും പ്രചരിച്ചു. “ആ ജാതിയും കലവുമില്ലാത്ത തച്ചൽക്കാരിയുടെ മകൾക്ക് ഇതൊരു നല്ല കേരളംതന്നെ” - എന്നു ചിലർ. “ഓ! അയാൾക്ക് ഭാര്യയും കുട്ടികളും ഇല്ലാതിരിക്കുമോ ഇവളെ വഴിയലക്കുവാൻതന്നെ” എന്നു മറ്റു ചിലർ. “ഇതൊരു സ്കൂൾപ്രണയം! സാരമില്ല, ഗുരുശിഷ്യബന്ധം!” എന്നു പുഞ്ചിരിയോടെ വേറെ ചിലർ. ഏതായാലും ഈ നാടോടിവർത്തമാനം പാഠവമ്മയുടെ ചെവിയിലുളളതല്ല. ഭദ്രകാളിയെപ്പോലെ ഉറങ്ങിയിരുന്ന അവർ വൈകിട്ട് മകളെക്കണ്ടപ്പോൾ അർപ്പിക്കാൻ തന്നെ പറഞ്ഞു. “അന്നുതുറന്നുവെണ്ണ! ഇതിനാണോ നി സ്കൂളിൽ പോകുന്നത്? എന്റെ മാനം വിറുത്തിന്നാൻ”. മകൾക്കും കോപം വന്നു. അമ്മയുടെ മകളല്ലേ? “അമ്മയുടെ മാനം ഞാനെങ്ങനെയാണമ്മേ വിറുത്തിന്നത്? എനിക്കു അതിനു കഴിയുമോ?”

അമ്മ - “ശരി എന്റെ മാനം ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു. എന്റെതന്നെയോ - നിന്റെയും. ഇനി നീയും അതിന്നൊരുവെട്ട് വേറൊരു മാനമില്ലാത്ത ജീവിയെക്കൂടി സൃഷ്ടിക്കാൻപോകയാണോ?”

സുമതി - “എന്താണമ്മേ പറയുന്നത്?”

അമ്മ - “ഞാൻ പറയുന്നതോ? നീ നാളെ മുതൽ സ്കൂളിൽ പോകേണ്ടതല്ലേ? ഞാൻ എത്രയും അധ്വാനിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഈ കുറച്ചിലിനല്ലേ?”

സുമതി - “എന്താണോ കുറച്ചിൽ?”

അമ്മ - “തെരുവിലും തിണ്ണയിലുമൊന്നു പോലെ നീ ഇങ്ങനെ കണ്ടുവരോട് ആടിക്കഴിഞ്ഞുനടക്കുന്നത്.”

സുമതി - “ആരുപറഞ്ഞു ഈ ചെറുകുളം? ഞാൻ സ്കൂളിലല്ലാതെ മറ്റൊരുകാരെ പോകാറില്ലല്ലോ.”

അമ്മ - “അതു മറിയല്ലോ. ഇപ്പോഴത്തെ സ്കൂളുകൾ അതിനുള്ളതല്ലേ? ഇപ്പോഴത്തെല്ലെ, പണ്ടുതെയുമതെ. ആട്ടെ, നീ നാളെ മുതൽ സ്കൂളിൽ പോകേണ്ട. ഇവിടെയിരുന്നു എന്റെ ജോലിയിൽ സഹായിച്ചാൽമതി.”

സുമതി - “അമ്മേ! ഇങ്ങനെ പറയരുതേ! എന്നോട് തീരെ ദയയില്ലാതെ.”

അമ്മ - “ദയ - അതെന്തിക്കാരോട്മില്ല. എന്നോട്തന്നെയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ രാപ്പ

കൽകൂടാതെ അധ്വാനിക്കുമോ? ഇനി സൂത്രമൊന്നു എന്നോട് വേണ്ട. ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ട് നീ പഠിക്കണമെന്നായില്ല.” -

പാഠവമ്മ തീർത്തുപറഞ്ഞു അകത്തേക്കു കയറിപ്പോയി. സുമതി മിഴിച്ചു നന്നു. അമ്മയുടെ ദുർവ്വാശി ഇതുകൂടാതെ ഒരിക്കലും അവളെ വേർപിരിച്ചിട്ടില്ല. “ഇതാർക്കുപോലുമില്ലാ. ഈശ്വര! ഈ അമ്മയുടെ മകളായി ജനിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ - രണ്ടുമൂന്നുദിവസമായി സുമതിയെ കാണാതായപ്പോൾ നായരൊന്നു പരിഭ്രമിച്ചു. അവർക്കെന്തൊ വല്ല സുഖക്കേടും - സൂത്രത്തിലന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അതല്ല കാരണമെന്നു മനസ്സിലായി. നയശാലിയായ നായർ തരംനോക്കി നടന്നു. ഒഴുതിലൊരുദിവസം കളപ്പുരയിൽവെച്ച് തനിയെ കണ്ടുമുട്ടി. “എന്താ സുമതി! ഈയിടെ തടവിലാണോ?”

സുമതി - “അതേ; ആരോ ചെന്നു അമ്മയോട് അവിടുത്തെപ്പറ്റി എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുപിടിച്ചിട്ടു.”

നാ - “എന്തൊക്കെണ്ടെന്നു പറയാനുള്ളതു?”

സു - “നാം തമ്മിൽ സ്നേഹമാണെന്നും ഞാൻ അവിടുത്തോടു സംസാരിക്കാറുണ്ടെന്നുംമറ്റും.”

നാ - “അതുകൊണ്ടെന്നു ദൂഷ്യം?”

സു - “അവിടുത്തേക്കു ഭാര്യയും കുട്ടികളുമൊക്കെയുണ്ടല്ലോ. പിന്നെ -”

നാ - “ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ. ആ വിവാഹബന്ധം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, അവർ വീട്ടിലുമാണ്.”

സു - “എന്നാൽ പിന്നെ അമ്മയും നാട്ടുകാരും അറിഞ്ഞു ന്യായമായി അരുതേ”

നാ - “അധികൃതരായി മറ്റൊരു ബന്ധം വിട്ടുത്തന്നതിനുമുമ്പെങ്ങിനെ?”

സു - “എന്നാൽ അതുവരെ നാം തമ്മിലും അകന്നിരിക്കുവാൻ നല്ലതു്. അല്ലെങ്കിൽ അമ്മയോടെങ്കിലും പറയാമല്ലോ”

നായർ ആലോചിച്ചു. കുറേനാളത്തേക്കുണ്ടെന്നും പറയാനും. അപ്പോഴേക്കു തനിക്കു സ്വലംമാറ്റവും - അതുവരെ ഏതായാലും ഈ സ്നേഹബന്ധം വിടരുതു്. പുഞ്ചിരിയോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു. “നിന്റെ അമ്മ വലിയ ഗൗരവക്കാരായൊന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഏതായാലുമാട്ടെ, ഞാൻ വൈകിട്ട് വീട്ടിൽവരും. അമ്മയോടു നേരത്തേ പറഞ്ഞേക്കൂ.”

സുമതി സംശയിച്ചു ചോദിച്ചു. “പിന്നെ, ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ - തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതു്. മറ്റൊരു ഭാര്യയെപ്പോലെ എന്നെയും കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞു് -”

നാ - “സുമതി! അങ്ങനെ ധരിക്കരുതു്. സത്യമായി നിന്നെയല്ലാതെ -”

അയാളുടെ നാവിൽനിന്നു ഉയർന്ന വാക്കുകൾ മുഴുവനായില്ല. പെട്ടെന്നു പുറകിൽ നിന്ന് ഒരു കാൽപെരുമാറ്റം കേട്ടു് ഞെട്ടി വിരമിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ ഈശ്വരൻ തന്നെ ഈ മിഥുനപ്രതിജ്ഞയെ പ്രതിരോധിച്ചതായിരിക്കുമോ - നെഞ്ചിടിയോടെ സുമതി ചുറ്റും നോക്കി. ആരെയും കണ്ടില്ല. പിന്നെ ആ ശബ്ദമോ? വല്ല പട്ടിയുടെയോ പൂച്ചയുടെയോ ആയിവരാംല്ലോ. പക്ഷെ അതിനിത്രദൃഢതകാണുമോ.

“ഞാൻ പോകുന്നു. അമ്മയിപ്പോൾ കോപിച്ചിരിക്കുകയായിരിക്കും ഈശ്വര! -” സുമതി പോയി. ചീകിവെച്ച പുരംകൂപ്പ് കാറ്റിൽ പറന്നതു കൈകൊണ്ടൊതുക്കി ചൂളമിട്ടു തെളിഞ്ഞ കണ്ണുത്താൽ മധുരമായ ഒരു പ്രണയഗാനം മൂളി കൈവിടുകയും ഇളക്കി ഞൊടിച്ച് - ധാരാളമായുപയോഗിച്ച സെൻറിന്റെയും അത്തറിന്റെയും പരിചളത്താൽ പരിസരങ്ങളെ സൗരഭ്യപ്രവാഹത്തിലാറ്റിച്ച് മന്ദമാരുതനേറ്റിളകുന്ന വെള്ളവസനത്തോടെ നായരായ ചന്ദ്രികാശകലം ആ ഇളവെലിൽ മന്ദം മന്ദം നടന്നുപോയി. സ്നാനത്തിനായി വരുന്ന വല്ല സന്ദർശനങ്ങളെയും വഴിക്കുവെച്ചു കണ്ടുമുട്ടിയേക്കാമല്ലോ.

... പലേതരത്തിലുള്ള തുണികൾ വെട്ടിച്ചിതറി അതിനിടയിൽ കത്രികയും വിവിധവണ്ണത്തിലുള്ള നൂലുകളുമായി അത്രാത്തപരിശ്രമിയായ പാഠവമ്മ തന്റെ അഹിസ്യ മുറിയിലിരിക്കുന്നു. എന്തൊരു ഗൗരവമേറിയ ആകൃതി! ഇരുണ്ടുയർന്ന ശരീരം! ആരെയും കൂറാത്ത ഉറച്ച നോട്ടം. ഉള്ളിലുള്ളതു പുറത്തുവിടാത്തപോലെ ദൃഢമുദ്രിതമായ ചുണ്ടുകൾ. ചൊടിചൊടിപ്പേറിയ കൈകൾ. ആകുപ്പാടെയൊരാറുനൂത്തും. ഇതാണു തച്ചൽക്കാരി പാഠവമ്മ. ഇവരുടെ മകളാണോ നമ്മുടെ സുമതി? അവളിതാ കേറിവരുന്നു. അതിമനോഹരമായ രൂപം ആരെയും മയക്കുന്ന പുഞ്ചിരി. ലജ്ജയൽ മുഹൂർത്തിച്ചു അവർ പറഞ്ഞു.

“അമ്മേ, ഞങ്ങളുടെ സാർവന്നിട്ടുണ്ടു്. അമ്മയെ കാണണമെന്നു പറയുന്നു.”

പാഠ - “മെനക്കെട്ടത്താതെ പോ പെണ്ണ!”

സു - “ഇതെന്തുശീലമാണമ്മേ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ അവമാനിക്കുന്നത് - കുറെ പതുക്കെക്കൈകിലും പറയരുതേ?”

പാ - “നിയെങ്കിലുമുണ്ടല്ലോ നല്ല ശീലവതിയായിട്ടു്. അതുകൊണ്ടു സന്ദർശകരും ധാരാളം കാണും - ഇന്നലെ കളപ്പുരയിൽവെച്ചുള്ള നിശ്ചയമായിരുന്നു, ഇല്ലേ?”

സുമതി തലചൊരിഞ്ഞു. “അമ്മ എങ്ങിനെ ഇതറിഞ്ഞു. ഇവൾ വല്ലാത്ത ആളുതന്നെ ആട്ടെ, ഇനി ഒന്നിങ്ങങ്ങിനോക്കാം. ഞാൻ വളരെ പണപ്പെട്ടു പറിച്ച ഈ സന്ദർഭം നല്ലതല്ലാത്തതാണോ?”

സു - “അമ്മേ, വീട്ടിൽ വല്ലവരും വന്നാൽ ഇങ്ങിനെയാണോ വേണ്ടതു്? അറിഞ്ഞുകൂടാതെയില്ലല്ലോ?”

പാഠവമ്മ എണ്ണീറു താനു ദൃശിച്ച അവസ്ഥയായി എന്നു അവർക്കു തോന്നി. കളത്തിൽവെച്ചു കണ്ടപ്പോഴേയുള്ള സംശയം തീർന്നു. പുക്കുഞ്ഞതെങ്കിൽ പുറത്തു നിശ്ചയം അടുത്തതെങ്കിൽ എടുക്കയും ചെയ്യാമല്ലോ മേലിലും മൂങ്ങിലും പററിയിരുന്ന തുണിക്കുണ്ടങ്ങളും നൂൽതുനൂലുകളും തട്ടിക്കളഞ്ഞു് തലയഴിച്ചൊന്നു കെട്ടി മകളോടു പറഞ്ഞു.

“ഞാനപ്പറഞ്ഞേക്കു പോകുന്നു. വല്ല കാപ്പിയോമറ്റോ ഉണ്ടോ?”

പുഞ്ചിരിയോടെ മകൾ പറഞ്ഞു. “കാപ്പി ഞാൻ കൊടുത്തു.”

പാ - “അതു നിന്റെ സല്ക്കാരമായിരു

ന്നു അല്ലെ. എന്റെ പംക്തം വേഗം കഴി
ച്ചേക്കാം. വരൂ."

പാറവമ്മ മുറിവിട്ടിറങ്ങി. സുമതി പ
തുക്കെ പിന്നിൽനിന്നു പറഞ്ഞു "അമ്മേ
എന്നെയെങ്കിലുമോക്കുണ്ടോ?"

പ്രേയസി നൽകിയ കാപ്പിയും കടിച്ചു
പരമാനന്ദത്തോടുകൂടി നായർ ചായകസാ
ലയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. പടിപ്പുറത്തു
പാദശബ്ദം കേട്ടപ്പോഴേ സമജമായ പ
ഞ്ചിരി സൽക്കരിക്കാനെത്തി. പാറവമ്മ
പ്രതൃഷ്ണയായി. രണ്ടുപേരും മുഖത്തോടു
മുഖം നോക്കി. സ്വപ്നമായ ഭാവവൈവർ
ണ്യത്തോടെ ആ കാമുകന്മാരായ് എ
ണ്ണിറ. "ആരോണിക്കാണെന്നത്. അയ്യോ!
അല്ല അതു നല്ല പട്ടമല്ല. രണ്ടുപേർത്തങ്ങ
ളിൽക്കൂടെയൊന്നു പലപ്പോഴും"

ബഹുമാനോപചാരമെന്ന മട്ടിൽ അയാ
ൾ തന്റെ ഭാഗ്യകളെ നിയന്ത്രിച്ചു. പാ
റവമ്മയും പരുങ്ങിയപ്പോൾ ആരെയും വ
ണങ്ങാത്ത പാറവമ്മ തന്റെ മുഖത്ത്
കാണുന്നതായെന്നു. ആ യുവശ്രീമാനെ
യോ? ആ ഭാവവിലാസങ്ങൾ. ആ പുതു
പഞ്ചിരി. അതേ ആകർഷകമായ നോട്ടം
അതെ, പതിനേഴുകൊല്ലത്തെ പഴക്കമുണ്ടെ
ങ്കിലും അവ അന്നുമിന്നും ഒന്നുപോലെ തിരി
ക്കുന്നു. പാറവമ്മയുടെ നേത്രങ്ങൾ അവ
രെ ചരിക്കുമോ. ആദ്യത്തെ അമ്പരപ്പുവി
ട്ടപ്പോൾ സാവധാനത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"ഇരിക്കാം."

രാമപ്രസന്നനായർ എന്താ പറയേണ്ട
തെന്നറിയാതെ കഴങ്ങി. തന്റെ ആഗ്രഹം
മറിയിക്കുന്നതോ പോലെ സംശയി
ക്കുന്ന ആൾ ആണെങ്കിൽ ഇവിടെനിന്നു
മാനമായി രക്ഷപെടുന്നതെങ്ങിനെ? "ഇ
രിക്കാം ബാല്യപ്പാട്ടിലു. സുമതിയെ പരി
ചയ്യമുണ്ട്. അടുത്തൊരു സ്നേഹതന്റെ
വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ഇവിടെയും കയറി.

പാറ... "ശരി, സുമതിയുമായി പരിചയ
പ്പെടാൻ ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഇടയായല്ലോ.
അവളും അന്വേഷിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു കൂട
ക്കൂടെ.

നായർ... (യെമ്പൊഴിയ്ക്കി!) "അതേയോ!
നിങ്ങളൊക്കെ നല്ലയാളുകൾ നിങ്ങളുടെ
സ്നേഹം എനിക്കൊരു ഭാഗ്യമാണ്"

പാറ— "അഥവാ നിർഭാഗ്യവുമാവാം. മ
നസ്സായിരിക്കാം."

നായർ— "എന്റെ നന്ദർശനം നന്ദർ
ഷ് ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ അതാണ് നിർഭാഗ്യം."

പാറ— "ഭാര്യയെത്തന്നെ ഇഷ്ടാനിഷ്ട
ങ്ങളോ യോഗ്യതായോഗ്യതകളോ അറിയുന്ന
തു അതിനുള്ള സന്ദർഭം വരുമ്പോഴല്ലെ.
എന്നാൽ സുമതി ചെറുപ്പമുതലേ നിങ്ങള
ളുടെ കയ്യിൽപെട്ടെന്ന് എന്നെ അല്പാ
ദമുണ്ട്."

നായർ— "എന്തു. ഞങ്ങൾതമ്മിൽ പ
രിചയമായിട്ട് കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലമേ ആ
യിട്ടുള്ളല്ലോ."

പാറ "നമ്മൾതമ്മിലൊ- അതൊന്നാ
ലോചിക്കണേ-കഴിഞ്ഞു. ഞാനെല്ലാം വി
ശദമായി പറയാം. വരട്ടെ സുമതികൂടെ
വരട്ടെ. ആ തിശ്ശീലയെടുക്കുമ്പോൾ അ
വർകൂടി വേണ്ടതാണ്. ഈ വൈസരം
ഈശ്വരൻനൽകിയ അപ്രതീക്ഷിതാനന്ദ
ഹമാണ് സുമതി!-മകളെ—"

അവൾ ആമോദഭരിതയായി അവിടെ
യെത്തി. തന്റെ ഗാന്ധർവ്വവിവാഹത്തി
ന്റെ ആദ്യഘട്ടം അമ്മയുടെ അനുമതി
യോടെ കൊണ്ടുവന്നത് അക്ഷമയായി പ്ര
തീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ മുന്നിൽവന്നുനിന്ന
മകളോടു പാറവമ്മ പറഞ്ഞതെന്താണത്?
കമതാവിന്റെ കരങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കാനല്ല.
ആരെയും തലതാഴ്ത്തേണ്ട ആ ഗംഭീര
ജ്ഞ ഇതാണ്. "കേന്ദ്രത്തെ അല്ലെങ്കിൽ പാ
ദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കൂ" അവൾ പകച്ചു
നോക്കി "അല്ലേനോ അമ്മേ! അല്ലെങ്കിൽ
വിടെ? അമ്മയെന്താ ഭ്രാന്തൊന്നാണത്?
കൈയ്യുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ പറഞ്ഞു.
"അതാ, അതാണ് നിന്റെ അച്ഛൻ. ഇ
തു പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹവും നീയും എന്നെ
ഭ്രാന്തിയെന്നു പറയുമായിരിക്കും. എന്നാൽ
ലോകമാകെ അവിശ്വസിച്ചാലുംശരി; ഇ
താണ് പരമം. അതു നിന്റെ മുഖത്തന്നെ
വിട്ടുപറയുന്നൂണ്ട്."

പരിഭ്രാന്തനായനായർ ചെട്ടെന്നിളകിപ്പ
റഞ്ഞു. "ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്ന
തു കൊണ്ടാണോ ഇങ്ങനെ അവമാനപ്പെടുന്ന
ത്? ഈ നാട്യങ്ങൾ വെറും പിള്ളേർക്കു
ളിക്കു മാത്രം ചേരും" ഒരു സാധാരണസ്ത്രീ
തത്തോടെ അവർ പറഞ്ഞു. "ശരിതന്നെ,
അന്നത്തെ അവരും പിള്ളേർക്കു മാത്രമായിര
ന്നു ഇന്നിങ്ങനെ വേറൊരു പിള്ളേർക്കു
ക്കും കൂടി ഒരുമ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇത് പെട്ടെ
പ്പുകയേ ഇല്ലായിരുന്നു ക്ഷമിക്കണെ
മകളേ; ഞാൻ പറയാം. ഇമ്മാതിരി ഒരു
ഘട്ടം വന്നില്ലെങ്കിൽ അന്തർനിഗ്രഹനം
ചെയ്തിരുന്ന പാറവമ്മയുടെ മുണ്ടുകൾ ഇ
തൊരിക്കലും ഉച്ചരിക്കുക ഇല്ലായിരുന്നു പ
ക്ഷെ മരണസമയത്തു സുമതിയോടുമാത്രം
പറഞ്ഞാലുമായി. എന്നാൽ ദൈവസങ്ക
ല്പം അങ്ങിനെയല്ല. ഇനിയും ഇതൊളി
ച്ചാൽ ചെടവവിരോധമായി വല്ലതും അക
പ്പെട്ടെങ്കിലൊ. നിങ്ങളുടെ കേൾക്കണ
മെന്നില്ലായിരിക്കാം എങ്കിലും എനിക്കു
തു പറഞ്ഞതറിയാം; നിശ്ചയം മകളേ! സു
മതി, ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കണം"

പാറവമ്മ പതുക്കെയൊന്നു നിശ്ചയിച്ചു.
ക്ഷീണനായ നായരേയ്ക്കു ക്ഷമിതയായ മക
ളേയും നോക്കി തുടർന്നു "സ്ഥലവും മയ
വുമൊന്നും പറയുന്നില്ല അവ പായമേ
വ വെളിപ്പെട്ടെ. പതിനേഴുകൊല്ലങ്ങൾ
ക്കുടമ്പു" അവിടെയൊരു സ്ത്രീയിൽ സമാപ
സ്ഥരായ രണ്ടുകുട്ടികൾ ഒരുക്കൂപ്പിൽ പറി
ച്ചിരുന്നു ആ ഒരു സംഗതിയിലൊഴിച്ചു
മറ്റൊല്ലാത്തിലും അവർ വ്യത്യസ്തരായിരുന്നു.
ആൺകുട്ടി പ്രാമാണ്യവും പ്രഭുതയും നിറ
ഞ്ഞ ഒരു ഒന്നാമതും നായർകുടുംബാംഗം.
കാളിയോ, ഒരു പാവപ്പെട്ട ഹരിജനപ്പെൺ
കുട്ടി. അധഃകൃതാധാരണത്തിന്റെ അ
ല്പാവേശമുണ്ടായിരുന്ന അന്ന് ആ നായർ
വീട്ടിലെ ഒരു കാരണവരുടെ നിർബ്ബന്ധപൂ
ർവ്വമായ നിഷ്കർഷയനുസരിച്ചാണ് കൃഷി
ക്കാരൻ ചാത്തൻപുല്ലൻ മനസ്സിലാമന
സ്സോടെ മകളെ സ്ത്രീയിൽ അയച്ചത്. പീ
സ് സൗജന്യംകുട്ടി സ്കൂൾചിലവെല്ലാം
തമ്പുരാൻ വഹിച്ചു. അങ്ങിനെ ഭാഗ്യം ല
ഭിച്ച കാളിക്കുട്ടി പല്ലരിയാനും നെല്ലുകാ
ക്കാനും പോകാതെ പുസ്തകവും കയ്യിലിട
ക്കി സ്കൂളിലേക്കു പോയി. ആളുകൾ അ

തുടർച്ചപ്പെട്ടെങ്കിലും തമ്പുരാനെപ്പേടിച്ച്
ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പുലമാടത്തിൽ പുസ്ത
കംവയ്ക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അ
വളുടെ കൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു തമ്പുരാൻ
തന്നെ ആ പുസ്തകങ്ങൾ ഏറ്റും. അവർ
തമ്മിൽ അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹം ഉദിച്ചു.
അറിവില്ലാത്ത ആ സാധു അതനുഗ്രഹമാ
യിക്കരുതുകയും ചെയ്തു. ഇല്ല. അധികം
വിസ്തരിക്കുന്നില്ല അതു യുക്തവുമല്ലല്ലോ.
അവൾ അന്നു തേയ്ക്കാൻ പഠിക്കുകയാ
യിരുന്നു. ആ അവിഹിതകൃത്യം അതി
ന്റെ പരമാവധിയിലെത്തി—കാളി ഗർഭ
വതിയായി—ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ യുവാ
വ് പേടിച്ചുവിറച്ചു. അതിരില്ലാത്ത അ
പവാദവും സമുദായഭ്രാന്തും അയാൾക്കു വ
രികയില്ലെ? അയാൾ കേണുകൊണ്ടു പറ
ഞ്ഞു. "കാളി! ഇതിനൊരറ്റവഴിയേ ഞാൻ
കാണുന്നള്ള. വീ"
കാളി കരഞ്ഞു. ആ ആനന്ദഭാരം നശി
പ്പിക്കുകയോ? അതിൽഭേദം സ്വയം മൗന
മല്ലെ! തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ യുവാവു താണു
പേക്ഷിച്ചു. അഹോ! അയാൾ ചെയ്ത ക
രത്തിന്റെ ഭയങ്കരത ഇപ്പോഴാണ് അറിയുന്ന
ത്. രാത്രി മാട് തിരിൽ ചെന്നപ്പോൾ അ
ച്ഛൻ ചില സംശയങ്ങൾ തോന്നി അയാൾ
അവളെ നിഷ്കരുണം പ്രഹരിച്ചു. ഇങ്ങ
നെ സർവ്വ ശാസനയും ശങ്കാരവുമേറേ കാ
ളിയെ അർദ്ധരാത്രിയിൽ കാണാനില്ലാതായി.
പുലമാടങ്ങളിലെല്ലാം നോക്കി സമീപ
ത്തിലുള്ള കുളങ്ങളിലും കിണറുകളിലും കൂടി
തിരയാതിരുന്നില്ല എന്നാൽ അന്നു മറ
ഞ്ഞ കാളിയെ ഇന്നും ലോകം കണ്ടിട്ടില്ല.
ആ പാതിരാക്കൂട്ടിരുട്ട് അ പള്ളിപ്പുറം എ
ന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. അവമാനംകൊ
ണ്ട് ആററിൽ ചാടിയെന്നു ചിലരും.

ഏതായാലും അതു കഴിഞ്ഞത് കഴിഞ്ഞു
പത്തുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എത്രയോ
ദൂരെ ഈ പറവുറിന് ഒരു പാറവമ്മയെ കാ
ട്ടി. ജാതിയുമില്ല കലവുമില്ല, നാടുമില്ല
വീടുമില്ല. ഉറവരായിട്ടായിരുന്നു. അങ്ങ
നെ കരഞ്ഞിട്ടൊമ്മ അവർക്കു വെളുത്തൊ
രു മാളം. എവിടെനിന്നോ വന്ന് ഇവി
ടെ താമസമാക്കി. സ്വതേയുള്ള തുണയ്ക്കൊ
ണ്ടും നൂൽത്തുല്പാദനംകൊണ്ടും ഇതുവരെ കാലം
കഴിച്ചുവരുന്നു. ആരായി സഹവസിക്കാ
ത്ത ആ പാറവമ്മയെ ആദ്യമതു ഇഷ്ടമി
ല്ല അവർക്കോ ആദ്യത്തെ അനുഭവം ആ
ജന്മപാപവുമാണ്. ഇതാണുകഥ. ആ
ലോചിച്ചു യുക്തംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളു.

വികാരവിവശയായ അമ്മയേയും വിഷാ
ദഗ്രസ്തനായ നായരേയും സുമതി വിസ്തൃതസ്ത
ബ്ധയായി മാറിമാറി നോക്കി. "എന്താണി
തിന്റെ അർത്ഥം?" എന്ന ചോദ്യം അ
തിൽ നല്ലവണ്ണം സ്ഫുരിച്ചിരുന്നു. നായർ
ആലോചിച്ചു. "ഇതിൽനിന്നൊഴിയുന്നതെ
ങ്ങിനെ! സുമതിയുടെ മുഖം പരിപൂർണ്ണ
ക്ഷയമായി മിന്നുന്നു. പോരേങ്കിൽ തന്റെ
ആത്മസാക്ഷിയും. ഈശ്വര! സർവ്വേശ്വ
ര!! ഈ നാടകത്തിന് അവസാനമെങ്ങി
നെ?" ഭീനനായ അയാളുടെ കണ്ണിൽ
രണ്ടുമൂന്നുബാഷ്പകണം തിളങ്ങി!! തീവ്രവേ
ദനയോടു കൂടിയ സുമതിയുടെ അന്വേഷ
ണനോട്ടങ്ങൾക്കുത്തരമെന്തു്?

"അച്ഛാ! ഞാനങ്ങിനെതന്നെ വിട്ടിട്ടു

൫൦൦൦൦-വയസ്സു തികയുമ്പോൾ.

അമേരിക്കയിലെ നയാഗ്രാ ജലസമ്പാതമെന്ന വിശ്വവിഖ്യാതമായ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ് മേൽ കാണുന്നത്. വെള്ളക്കാർ അമേരിക്കയിൽ കടികയറിപ്പാർത്തുടങ്ങുന്നതിനു എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ അവിടത്തെ ആദിമനിവാസികളെ ഈ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിന്റെ മനോഹരത ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വെള്ളച്ചാട്ടം ഉണ്ടായിട്ട് 20000-വർഷത്തിൽ കുറയാതെയായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ഈ വെള്ളച്ചാട്ടം അതിന്റെ പതനസ്ഥലത്തുനിന്നു പുറകോട്ടുപുറകോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജലനിപാതസ്ഥാനത്തെ വൻ ഓരുകൾ ഇടിഞ്ഞുവീഴുകനിമിത്തമാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആരംഭത്തിൽ ഈ വെള്ളച്ചാട്ടം നയാഗ്രായിൽനിന്നു ഏഴുമൈൽ താഴെയുള്ള ലൂവിസ് റാബ് എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ജലസാധനസ്ഥാനത്തിന്റെ പുറകോട്ടുള്ള പ്രയാണം തുടർച്ചയായി നടന്നുവരികയാണെന്നും ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ രീതിയിൽ ഇതു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നാൽ വെള്ളച്ചാട്ടം നദിയുടെ മാറ്റമല്ലാത്ത സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 'ഇറി' തടാകത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു ലയിച്ചേക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുൻപറഞ്ഞ പിൻവാങ്ങൽ പൂർണ്ണമാകുന്നതിനു ഇനിയും 30000-വർഷത്തിൽ കുറയാതെ വേണ്ടിവരുന്നത്രേ ഒരു പ്രധാന മധുവിധുക്രേറ്റമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ഭൂഭാഗം അനേകജനങ്ങളെ അവിടത്തേയ്ക്കു ആകർഷിക്കുന്നു. 175-അടി പൊക്കത്തിൽനിന്നും മണിക്കൂർതോറും 10-കോടി ടൺ വെള്ളംവീതം പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ വെള്ളച്ചാട്ടത്തെ ആദിമനിവാസികൾ ഒരു ദേവതയായി കല്പിച്ചു ആരാധിച്ചുപോന്നിരുന്നു. അത്യന്തം സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതിയെ ആണ്ടുതോറും ഈ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിനു ബലികൊടുക്കുകയും പരിവായിരുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നുവർഷങ്ങളായി അവിടെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അപകടങ്ങൾ ആദിമനിവാസികളുടെ 'റെക്കാ ഡി' നെയെല്ലാം ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. അറുപതുപേരോളം ഈ മൂന്നുവർഷത്തിനിടയിൽ നയാഗ്രാ ജലനിപാതത്തിന്റെ ബലിസാധനങ്ങളായി തീർന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. മറ്റുപതിനായിരംവർഷംകൂടി കഴിയുമ്പോൾ ഈ നയാഗ്രാവെള്ളച്ചാട്ടം, സർവ്വം നശമാകുന്ന നിയമത്തെ ഉദാഹരിച്ചേക്കാം. ഈ വെള്ളച്ചാട്ടത്തെപ്പറ്റി പരിഷ്കൃതലോകത്തെ ആദ്യം അറിയിച്ചതു ഏ. ഡി. 1678-ൽ ഇതു കണ്ടെത്തിയ 'ഫാൾ ഫെനി പിൻ' ആയിരുന്നു.

N. I. A.

ഒട്ടേയോ?" സുമതി വിനീതയായി ചോദിച്ചു.

"ഇതിന്നുത്തരം ഈശ്വരനേ അറിയാവൂ സുമതി. ഞാനെന്തുപറയണം?" അയാൾക്കു വാക്കുപറപ്പെട്ടില്ല. സുമതി സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "അച്ഛാ! സങ്കടപ്പെടരുതേ! അച്ഛനിഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ ഈ ബന്ധം എന്നും അജ്ഞാതമായിത്തന്നെയിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരിക്കൽകൂടി ഞാൻ അച്ഛനെ വിളിച്ചുകൊള്ളട്ടെ."

അമ്മോ! എന്തു നിഷ്ഠുരമായ വാക്കുകൾ! അയാൾ അവളെ പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു മാറ്റോട്ടുചേർത്തു ചാഴ്ന്നു.

രണ്ടാലയ മാൻകിടാവിനെപ്പോലെ അവൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. അതിപാവനവും അത്യന്താത്മീയമായ പിതൃപ്രേമം! ഏകീകൃത ഭക്തിത്തിന്റെ ഏകാന്തചൈതന്യം.

അതിനു കീഴ് പെട്ടു നിന്ന പിതൃപത്രം കളുനോക്കി അമ്മ പരമാനന്ദമനുഭവിച്ചു. ആ പരിവേഷകാലത്തിനിടയിൽ അന്നാളുമായി അവർക്കു മനഃശാന്തലഭിച്ചു.

ഒരാൾക്കു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ, കെ. എം. പണിക്കർ എം. എ.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പ്രധാന ദോഷങ്ങൾക്കു വിധേയമായിത്തന്നെ ഒരു യുവതിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ഒരു ചിത്രമാണ് ഇതിലെ കഥാപാത്ര അഗാധപണ്ഡിതനും നിരീക്ഷണകുശലനും ആയ കവിയുടെ ഒരാൾക്കുനിസ്സൃഷ്ടി എത്രമാത്രം ഹൃദയംഗമമായിട്ടുണ്ടെന്നു വർണ്ണിക്കാവുന്നതല്ല.

വില 1 രൂപ.

ശ്രീരാമവിലാസംപ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

മഹാനവമിമഹം.

വിഭാഗം പി. കെ വേലുപ്പിള്ള.

‘പുളകം.’

(എ. സി. ശങ്കരവാര്യർ, ഹരിപ്പാട്.)

റപ്ലരിപ്പൊൽക്കുതിർത്തുകിത്താരാട്ടം

വൈദികകാലംമുതലേ ഭാരതത്തിലെങ്ങും കൊണ്ടാടിവരുന്ന ഒരു മഹമാണ് മഹാനവമി; അഥവാ നവരാത്രി. പണ്ഡിതന്മാർ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച ശാസ്ത്രരഹസ്യങ്ങളെ വെളിവാക്കിയും, നവീനശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ ലോകസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചും നവരാത്രിയുത്സവത്തെ ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരാദി യാതാവർണ്യങ്ങളിൽ ഹാജരായി ശാസ്ത്രചർച്ചയിൽ പങ്കെക്കൊണ്ടു നവമിഘോഷത്തെ മോടിപിടിപ്പിച്ചുവന്നു. ഉല്ലാസഭരിതരായ ലോകർ പണ്ഡിതജനങ്ങളെ യഥായോഗ്യമാദരിച്ചും, ഔദ്യോഗികത്തിൽ സ്വീകരിച്ചും പണ്ഡിതന്മാരെപ്പോത്സാഹിപ്പിച്ചുവന്നു. വിഭാഗന്മാരാകട്ടെ സമുചിതദർശനവും വാഞ്ചി പിന്മാറ്റവും നവരാത്രിമഹോത്സവം സമാപിക്കുകയും ചെയ്യുക ഭാരതത്തിലെങ്ങും പതിവാണ്. എന്നാൽ യവനരാജ്യം മുതലായ ഭൂമിയിലും നവരാത്രിമഹോത്സവം കൊണ്ടാടിവന്നു. അതെങ്ങനെ എന്നറിയുന്നതു രസാവഹമാണല്ലോ.

നവരാത്രി ആഗമികമാണെന്നു പറയാം. ഭാരതത്തിൽ രണ്ടുതരമാധാരമുണ്ട്; വൈദികം, ആഗമികം (താന്ത്രികം). ഇവരണ്ടും പാലിൽ വെള്ളമെന്നപോലെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവിധം കലർന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ വൈദികം പുരാതനായതായാലും ഇടയിൽ നടന്നിരുന്നതും അവരുടെ പുരാതനധനമായ ‘നിഗമ’സമ്പ്രദായം, അതുതന്നെ വൈദികം. മറ്റൊന്നു ഭേദമിയായ ത്രിവിഷ്ണുപത്തിൽനിന്നും (Tibet ടിബറ്റു) വന്നുപേർ ‘ആഗമികം’ അതിനെ താന്ത്രികമെന്നും പറയുന്നു. നിതകർമ്മങ്ങൾ, യാഗങ്ങൾ മുതലായവ വൈദികങ്ങളും, ഈശ്വരാരാധനകൾ മുതലായവ താന്ത്രികങ്ങളുമാകുന്നു. നവരാത്രിമഹം ആഗമികം താന്ത്രികം-ആണെന്നു കാണാൻ കഴിയും ആഗമകൃതികളിലെ പ്രധാനതത്വം ബ്രഹ്മത്തെ പുരുഷൻ എന്നും പ്രകൃതിയെന്നും വ്യവഹരിക്കുന്നതുതന്നെ. പുരുഷൻ നിവ്വികാരം, പ്രകൃതി സവികാരിണിയും ആകുന്നു. അതിനെത്തന്നെ ആണല്ലോ, ശിവനെന്നും ശക്തിയെന്നും പറയുന്നത്. രണ്ടിനേയും ഒരുമിച്ചു ഗണിച്ചാൽ സർവ്വപഞ്ചാത്മകമായ പരബ്രഹ്മവുമായി. യവനരാജ്യത്തിലുമിരിക്കുന്ന കാണാം.

ആഗമ കസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഭാരതത്തിൽ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിൽ പലേടത്തും ആചരിച്ചുവന്നുവരുന്നു. ഈജിപ്റ്റ് ഗ്രീസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ ചരിത്രം അതിന്നു തെളിവാണ്. ഈജിപ്റ്റിൽ ഓഡ്രിസ് (ഈശ്വരൻ) സർവ്വഭൂതങ്ങൾ നിവ്വികാരമാകുന്നു. ഈശിസ് (Isis) ഈശ-വികാരിണിയും, പ്രപഞ്ചസ്വരൂപിണിയും, ശിരസ്സിൽ ചന്ദ്രക്കലാധാരിണിയുമാണ്. ല

ളിത് (Lalith) എന്നു പേരുമുണ്ട്. ഈ വിവരണത്തിൽനിന്നും ഈശിസ്, ഭാരതീയരുടെ കടംബാവനാസിനിയായ ലളിതാദേവി ആണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ!

ഈജിപ്റ്റ് രാജ്യവാസികൾ ഓഡ്രിസിനെ സൂര്യനിലും, ഈശിസിനെ ചന്ദ്രനിലും അധിവസിക്കുന്നതായി സങ്കല്പിച്ചു ആരാധിച്ചുവന്നു. ആരാധനാസമ്പ്രദായത്തിന്നു തെളിയായ Teletai, അർഗ്വ (Orgia) എന്നെല്ലാം പേരും പറഞ്ഞിരുന്നു. അർഗ്വ, നമ്മുടെ താന്ത്രികത്തിലെ അർഘ്യംതന്നെ ആണ്. ഇങ്ങനെ അർവ്വ രണ്ടു മഹാദേവകൊണ്ടാടിവന്നു. ഒന്ന്, ഇപ്പോഴത്തെ കാലഗണന അനുസരിച്ചും ഫെബ്രുവരി മാസത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ കൃഷ്ണചതുർദശിനാളിലും, മറ്റൊരു സെപ്റ്റംബർ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലെ ശുക്ലപ്രഥമമുതൽ ഒൻപതുനാളിലും നടത്തിവന്നു ഇതിൽ ആദ്യത്തേതു ശിവരാത്രിയെന്നും, രണ്ടാമത്തേതു നവരാത്രിയെന്നും തുല്യവുമാണല്ലോ.

ഭാരതത്തിൽ നവരാത്രിമഹം, ഭാദ്രപദ മാസത്തിലെ ശുക്ലപ്രഥമമുതൽ ആരംഭിച്ചു ഒൻപതുദിവസം കൊണ്ട്, അഥവാ രാത്രി കൊണ്ടു അനുസാനിക്കുന്നു ഇതേസമയത്തുതന്നെ യവനരാജ്യത്തും ദേവമാതാവിന്റെ (Demeter) ഉപാസന നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഏതാണ്ടോരോണ്ടാളും ഗുരുദൃഷ്ടിയിൽ ഭജിച്ചിരുന്നവരെ ഉപാസനാസംഘത്തിൽ ചേർന്നു; അവരെ ഭിക്ഷുകഴിപ്പിക്കുന്നു.

“ഏകദിഗ്വിപതൃപഞ്ച
വഷാണാലോചയോഗ്യതാം
.....
പശ്ചാദുക്തകൃതമേനൈവ
വദേദിദ്വാമനന്യധീഃ”

എന്നു കല്പസൂത്രത്തിലെ വിധിതന്നെയാണ് അവിടെയും അനുഷ്ഠിച്ചുകാണുന്നത്. യവനന്മാർ ഷഷ്ഠിനാൾ രാത്രിവരെ സാധാരണഭിക്ഷുചെയ്തുവന്നു. ഭാരതത്തിലും ഷഷ്ഠിവരെ ഭരതസങ്കല്പവും, മറ്റുമുണ്ടെന്നാളിൽ സർവ്വപരമായ സങ്കല്പത്തിന്മേൽ ദേവീധ്യാനവും ഭിക്ഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഭിക്ഷുകഴിയുന്നവരെ യവനന്മാർ ശികാസ് (Sykas) എന്നുവളിക്കുന്നു. ഈശവും ശിഷ്യശബ്ദത്തോടു ഏറ്റവും സാമ്യമുള്ളതാണല്ലോ. ഇവരെ കലശാദികൾ കൊണ്ടു ശുദ്ധീകരിച്ചു വിശേഷാർഘ്യം സേവിപ്പിച്ചു കണ്ണുകെട്ടി മണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. ഇതേരീതിതന്നെ “തന്ത്രവസന്താസ്യമുഖം ബദ്ധം” എന്നു കല്പസൂത്രത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു അതിനുശേഷം, ആപ്തമാർക്കമാത്രം കാണത്തക്ക സന്ന്യസിയെ കാണിച്ചു മന്ത്രോപദേശം ചെയ്യുന്നു; ക്രിയയും സമാപിക്കുന്നു.

ഇതിനുശേഷം യവനന്മാരുടെ ഇടയിൽ

മലരിൻപുഞ്ചിരിപ്പതുമയിൽ,
അളികൾച്ചാഞ്ചിച്ചു മതിമയങ്ങളിടും
കളർമചേരുമല്ലങ്ങളിൽ,
മലയ മാരുതനന്ദിനംകവ
നിലകുപൂശിക്കുംമണമതിൽ,
വിലയംകൊള്ളുന്നുണ്ടൊരുള്ളിക്കണ്ണി-
ലേലുസന്ദർശ്യവിരതിയിൽ;
അതുതടയ്ക്കുവാനായതും കൈവിര-
ലൊളിയിൽക്കാണുമുത്താനന്ദരാഗം.

* * * *

ഗമകത്തിലൂടെ ഗഗനം ചുംബിക്ക-
മലസംഗീതലഹരിയിൽ,
പുളകനിർവൃതിയുള്ളൊരാഗത്തിൻ-
കളകളുതിപ്പുസരണിൽ,
നിയതമാത്രചിലതിനോജസ്സേകി
ലയമോലം താളവിരതിയിൽ,
തടവറാദ്യന്തമൊരുദീർഘമന്ദനം
തടവുന്നുണ്ടൊരു മറിയാതെ;
അതിനുസാന്തപനമുള്ളൊമെഞ്ചൊടി-
ദ്യതിയിൽക്കാണുമുത്താനന്ദരാഗം.

* * *

കനകകാന്തിയാൽ തെളിയുംകാല്യാഭ-
ക്കവിളിലുണ്ടൊരു കരിനിഴൽ,
അതിനെച്ചാഞ്ചിപ്പാനലിവുരംസാക്ഷാ-
ലന്ദരാഗംചേർപ്പു പുളകംമേ.

നവരാത്രിമഹത്തിന്നു റലിയ എഴുന്നള്ളിപ്പുമുണ്ടായിരുന്നു. ഭാരതത്തിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള ആഘോഷങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതായി കാണാം. വികാരരഹിതനായ പുരുഷന്റെയും വികാരരഹിതനായ പ്രകൃതിയുടെയും പ്രതിമകൾ ഈ അവസരങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്.

ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നപക്ഷം, ഭാരതത്തിലെ നവരാത്രിമഹംതന്നെ യവനരാജ്യത്തിലെ ദേവമാതാവിന്റെ ഉപാസന. ആഘോഷത്തിനുള്ളസമയം, ആചാരസമ്പ്രദായം, ഉദ്ദേശം മുതലായവതുല്യം; അഥവാ, ഒന്നുതന്നെ. അതിനാൽ ഒരുകാലത്തുലോകമുഴുവൻ കൊണ്ടാടിയിരുന്ന ഒന്നാണു നവരാത്രിമഹം എന്നു ധരിക്കാം.

രാജാക്കന്മാരും കവികളും.

ടി: ആർ. അനന്തക്കുറുപ്പ്.

കവിതയുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി പല ഭിന്നഭിന്നപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. വീരരാധനയിൽനിന്നാണ് ആദ്യമായി കവിതയുണ്ടായതെന്ന് ആദികാവ്യങ്ങളെ ഉദാഹരിച്ചുകൊണ്ട് ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതീന്ദ്രിയവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം തുടർന്നപ്പോൾ എല്ലാവരിലും ഉപരിയായി ഒരു ഈശ്വരനെ സങ്കല്പിക്കാനും അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കാനും തുടങ്ങിയതിന്റെ ഫലമായി ഭക്തിയിൽനിന്നാണ് കവിതയുടെ ഉത്ഭവമെന്നു മറ്റുചിലർ വ്യവഹരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയെ നിരീക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയ മനുഷ്യക്കുളവായ സന്ദർശ്യബോധത്തിന്റെ കണികകളാണ് ആദികവിതകൾ നിദാനമെന്നു വേറെചിലർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. രാജസ്തുതിയിൽനിന്നാണ് കവിതയുടെ ഉത്ഭവമെന്നു ഉൽക്കണ്ഠിക്കുന്ന ഇനിയൊരു കൂട്ടം ഉണ്ട്. രാമായണഭാരതാദിപ്രാഥമികകൃതികൾ രാജസ്തുതിപരമല്ലെന്നു എങ്ങനെ പറയാം? ഈ അഭിപ്രായങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു സഗതി പ്രത്യേകമായി തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു. അതായത് സ്തുതിയിൽനിന്നാണ് കവിതയുടെ ഉത്ഭവം. അത് രാജാവിനെയായാലും വേണ്ടില്ല, വീരനെയായാലും വേണ്ടില്ല, ഈശ്വരനെ ആയാലും വേണ്ടില്ല, പ്രകൃതിയെ ആയാലും വേണ്ടില്ല. സ്തുതിയാണ് കവിതയുടെ അടിത്തട്ടിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നത്.

സ്തുതി ആക്കാണ് പ്രിയമല്ലാത്തത്? ചിലർ വിചാരിക്കും, തന്നെ സ്തുതിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന്. തരത്തിനൊന്ന് ആ മനുഷ്യനെ സ്തുതിച്ചു നോക്കൂ. ഒരു തവണ കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പലതവണ കൊണ്ട് ഏതൊരാളും പ്രസാദിക്കും. സ്തുതിക്കു പല ഗുണങ്ങളുമുണ്ട്. അതു പ്രയോക്താവിന്റെ മനസ്സിനെ മലിമസമാക്കുന്നില്ല. സ്തുതിപാത്രമായിത്തീരുന്ന ആൾക്ക് അതു അതിരസം. ഇനി അതുകേൾക്കുന്ന മറ്റുള്ളവർക്കോ യാതൊരു ഹാനിയും വരാനില്ല. സ്തുതിയുടെ വിപരീതം നോക്കുക. നിന്ദ. അത് പ്രയോഗിക്കുന്നവനും എല്ലാവനും കേൾക്കുന്നവനും കണ്ണുനീർക്കുമായിരിക്കുന്നു. അതു അന്തരീക്ഷം പോലും മലിനപ്പെടുത്തുന്നു. അത്ര ദുർഭഗമായ നിന്ദയെ ആത്മ എതിന് കൈക്കൊള്ളുന്നു?

സ്തുതിയെപ്പറ്റി ഇവിടെ സ്തുതിച്ചതുകേട്ട് അഭയം ഭൂമിച്ചുപോകരുത്. ഏതു സലസുവും കൈവശക്കാരന്റെ മനസ്സിതി അനുസരിച്ചു ഭൂഷിച്ചു പോകാവുന്നതാണ്. സ്വാർത്ഥം ഒന്നുമാത്രമാണ് അപകടം. സ്തുതിവിഷയത്തിലും ആ പാശാച്ചകടന്ന കൂടിയാൽ “നിർമ്മലനഭീജലം സാഗരം തന്നിൽ ചേർന്നാൽ” എന്നു പോലെയായിത്തീരുന്നു. ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നിപാസ്തർത്ഥ

മായ സ്തുതിയുടെ മാഹാത്മ്യമാണ് മുൻ കീർത്തിച്ചതെല്ലാം. നിസ്സ്പർത്ഥമായ സ്തുതി— പരമാർത്ഥമായ സ്തുതി— ഏതവസരത്തിലും ഗുണമേ ചെയ്തുകയ്ക്കട്ടെ.

നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയം നീണ്ടുനീണ്ടു പോകുന്നു. രാജാക്കന്മാരും കവികളും എന്ന ഉപന്യാസത്തിന് കവിതാനിരൂപണം അത്ര വളരെ ആവശ്യമില്ല. അതിനാൽ നമ്മുടെ ആ വിചാരണയ്ക്കു ഒരു വിരാമം നൽകിക്കൊള്ളട്ടെ.

രാജാക്കന്മാരും കവികളും എന്ന വിഷയത്തിൽ രണ്ടു സംഗതികൾ അന്തർഭവിച്ചു കിടപ്പുണ്ട്. രാജാക്കന്മാരിൽത്തന്നെ പലരും കവികളും ആയിരുന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. രാജാക്കന്മാർ കവികളുടെ കല്പദ്രുമമായും ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടുകൂടും നമ്മുടെ വിഷയപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിൽ പ്രധാനമായി മൂന്നു മണ്ഡലങ്ങളാണല്ലോ ഉണ്ടായിരുന്നത്. തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബം കവികളുടെ നിലയിലും സമ്പന്നമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. കോഴിക്കോട്ടെ ‘മാനവക്രമൻ’ ഒരു കേരളവിക്രമാഭിത്വനായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തിയില്ല. കൊച്ചി രാജകുടുംബവും ഭേദം കവിസങ്കേതം തന്നെ. ഇതു കൂടാതെ ചില ചില്ലറ രാജകുടുംബങ്ങളുള്ളതും കവിവരന്മാരാൽ പ്രകീർത്തിതമാണ്. കോട്ടയം കേരളവർമ്മയുടെ രാജകവിത്വം സുവിദിതമാണല്ലോ. ചെമ്പകശ്ശേരിത്തമ്പുരാൻ തുഞ്ചനേയും കഞ്ചനേയും പരിലാളിച്ചതായി കേൾവിയുണ്ട്. കോട്ടയം രാജാവിന്റെ കഥകളിയെപ്പറ്റി കേരളീയരോടു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർത്തമ്പുരാക്കന്മാർ പണ്ടും വിദഗ്ദ്ധരായിരുന്നു. അടുത്തകാലത്തു ദിവംഗതരായ പന്തളം തമ്പുരാനും കേരളകാളിഭാസപ്രഥിതനായ പപ്പിളത്തിയും തത്തലംശുഭ്രഷണങ്ങളായി പരിലസിക്കുന്നു. വടക്കുംകൂർ രാജാക്കന്മാരിൽ ചിലർ ഇന്നും കവികളായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കേരളചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽത്തന്നെ സ്വപരിശ്രമം കൊണ്ടും പ്രോത്സാഹനം കൊണ്ടും ഭാഷാഭൂമിയെത്തിനു സഹായിച്ചിട്ടുള്ള പല രാജാക്കന്മാരേയും കാണാവുന്നതാണ്.

രാജാക്കന്മാരുടേയും പ്രഭുക്കളുടേയും സഹായമില്ലെങ്കിൽ കവികൾ എങ്ങനെ ഉയർന്നുവരും? കവിതയും ഭാരിദ്രവ്യം തമ്മിൽ ഉററബന്ധമുണ്ടെന്നാണ് എനിക്ക് ഇപ്പോഴും തോന്നുന്നത്. കവിയുടെ ആ ഭാരിദ്രവ്യം കഷ്ടി അല്പമെങ്കിലും ഒന്നു പൂരിക്കണമെങ്കിൽ രാജാക്കന്മാരോ പ്രഭുക്കന്മാരോ ഒട്ടോന്നു കൈയയയ്ക്കുക തന്നെ വേണം. രാജാക്കന്മാർ കൊണ്ടാണ് പല മതങ്ങളും ലോകത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെ കവികൾ കവികളായിത്തീർന്നതും രാജപ്രസാദം കൊണ്ടത്രെ. പ്രോത്സാഹനം ല

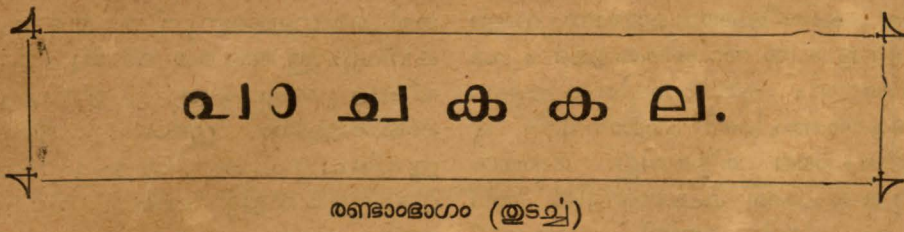
ഭിക്കാത്ത നിമിത്തം ഏതു കവികളാണു കോരകാവസ്ഥയിൽത്തന്നെ കരിഞ്ഞു മണ്ണടിഞ്ഞു പോകുന്നത്! ഒരു കാലത്തു മഹാകവികളായേക്കാവുന്ന ഏതു യോ കവികൾ മൂലങ്ങളും ഇപ്പോൾ ഈ മലയാളകരയിൽത്തന്നെ കാണാം. അവർ പലപ്പോഴും വനകസുമായിത്തീരുന്നു. ഈ വനകസുമങ്ങളിൽ ചിലതു ബാലാനിലസമ്പന്നമായി വല്ലയിടത്തും വല്ലകാലത്തും ആനന്ദം കരളും പൊഴിച്ചേക്കാം. അത് ഒരു അപൂർവ്വ സംഭവമായി മാത്രമേ കണക്കാക്കാനുള്ളൂ.

കവികളെ പോറ്റുന്നതുകൊണ്ട് രാജാക്കന്മാർക്കു പല ഗുണങ്ങളുമുണ്ട്. അതിലൊന്നു മുൻപറഞ്ഞ പോല മുക്കുവാസ്ഥയിൽ കരിഞ്ഞു പോകാതെ ശാശ്വതപരിമളം ലോകമൊട്ടുക്കു പരത്തുക എന്നുള്ളതുതന്നെ. പിന്നെ സ്വാർത്ഥമായും ചിലതുണ്ട്.

“എത്ര നാളേക്കീർത്തിനില്ലെന്നിതവനിയിലത്ര നാളേക്കു സ്വർഗ്ഗവാസവനാണാം” എന്നുണ്ടല്ലോ. രാജാക്കന്മാരുടെ കൃത്യംതന്നെ രഞ്ജിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. രഞ്ജിപ്പിക്കണമെങ്കിലോ അവർ ബഹുമാനാർഹരായിത്തീരുന്നു. കീർത്തിയാണ് ബഹുമാനം സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. കീർത്തി നേടണമെങ്കിൽ രാജാക്കന്മാർ കവികളുടെ കാമധേനുക്കളാകണം. സാക്ഷാൽ കവിവചസ്സു ജനഹൃദയങ്ങളിൽ പാഞ്ഞുകേറുക തന്നെ ചെയ്യും. പല രാജ്യത്തും രാജസംമാസനം ഉറപ്പു കുന്നതു കവിവചസ്സാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ എന്താണസംഗത്യം?

പണ്ടത്തെ രാജാക്കന്മാർ കവികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ പോരാ. കൊട്ടാരത്തിൽ കൂടെ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കവിത്വമില്ലാത്ത രാജാക്കന്മാർ പോലും ഈ നിയമത്തിനു ഭംഗം വരുത്തിയില്ല. അടുത്തകാലത്തു കവികളും രാജാക്കന്മാരും തമ്മിൽ അല്പം ഒരു ബന്ധശൈലിയും സംഭവിച്ചുകാണുന്നു. കവികളെ കൈവിട്ടതാണോ പോകത്തു രാജാക്കന്മാർക്കു കൂടുകൂടെ ഉലച്ചു തട്ടുന്നതിനു ഒരു പ്രധാനകാരണമെന്നു സംശയം തോന്നിപ്പോകും.

കാമകലാസഞ്ചിക കൾ.	
സ്രീപുരുഷബന്ധം	അ. 4
സ്രീപുരുഷതത്വം	3
പുരുഷധർമ്മം	3
വശ്യം അഥവാ ധനുപുഷ്പി	4
കൃത്രിമമായ ഇന്ദ്രിയസുഖം	4
വന്ധ്യതയും നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും	4
ജനനനിയന്ത്രണം	4
പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശരിയായി വായിച്ചറിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യജീവിതം പരമസുഖപ്രദം. അല്ലെങ്കിൽ ദുർവ്വഹഭാഗം. ദമ്പതിമാർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ഗ്രന്ഥതത്വങ്ങൾ എല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു	
ഏഴിനുംകൂടി 1 രൂ 8 ണ.	
ശ്രീരാമവിചാരണം ബുക്കഡിപ്പോ, കൊല്ലം.	

എസ്സ്. ഏ. പിള്ള; കടയ്ക്കൽ.

21. കത്തിരിക്കാമട്ട്നി:- (വേറെ രൂപകാരം) കത്തിരിക്കാ മട്ടു തോൽകളെന്തു ഒരു മൺപാത്രത്തിലോ കൽച്ചട്ടിയിലോ ആക്കി മത്തുകൊണ്ടു നന്നായി ഉടയ്ക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ചെറിയ കഷണങ്ങളായി കൊത്തിഅരിഞ്ഞാലും മതിയാകും. അതിൽ നല്ല പൂച്ചു തൈരും പാകത്തിനു പച്ചമുളകും ഉപ്പും പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയുംചേർത്തു കലക്കി-രണ്ടുമൂന്നു പപ്പടം കാച്ചിയൊ മുട്ടൊ പൊടിച്ചു അതിൽ യോജിപ്പിച്ചു ഇളക്കി ഉപയോഗിക്കണം.

22- മത്തങ്ങാ (പീയണിക്കാ)മട്ട്നി:- അധികം പഴുത്തുപോകാത്ത പാകത്തിലുള്ള മത്തങ്ങാ കടലും (അകത്തെ ചത) കരുവുപോക്കി നറുക്കി മുക്കാൽഭാഗം വേവുമ്പോൾ മുഴുവൻ വററത്തക്കവണ്ണം ശുദ്ധജലം ആദ്യംതന്നെ ഒഴിച്ചു വേവിച്ചു വെച്ചും വററിച്ചു കോരി അരചണിക്കൂർനേരം ഒരു വൃത്തിയുള്ള വട്ടിയിൽ വയ്ക്കണം. ഇതു കൂടുതലായ ജലമയം വാൻപോകുന്നതിനായിട്ടാണ്. പിന്നീടു മുളകുവററലും ഉപ്പുവായും ഉഴുന്നുപരിപ്പും കരിവേപ്പിലയും വെളിച്ചെണ്ണ പരട്ടി പ്രത്യേകംപ്രത്യേകം വറുത്തു പൂച്ചിയും ഉപ്പും പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയും അല്പം കായവും വേവിച്ചുപച്ചിട്ടുള്ള മത്തങ്ങയും യോജിപ്പിച്ച് അരിച്ചെടുത്തു വെളിച്ചെണ്ണയിൽ കടുകും, കരിവേപ്പിലയും ചേർത്തു മൂക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഇട്ടു ഇളക്കി അല്പം കട്ടിയായ പരുവത്തിൽ എടുത്തുകൊള്ളണം.

23. വെണ്ടയ്ക്കാമട്ട് നി:- തീരെ ചെറുപായത്തിലുള്ള വെണ്ടയ്ക്കാ, കരിവൊ, കരിയൊ പററാതെ മുട്ടെടുത്തു മത്തുകൊണ്ടു ചെട്ടൊ, ചെറുതായി കൊത്തിയൊ, ഒരു മൺപാത്രത്തിൽ ഇട്ട് അതിൽ നല്ലതുപോലെ പൂച്ചിയതൈരും, പച്ചമുളകും, ഉപ്പും, പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയും ചേർത്തു രണ്ടുമൂന്നു പപ്പടം കാച്ചിയൊ മുട്ടൊ പൊടിച്ചിട്ട് ശരിയായി ചുളക്ക ഒരുമണിക്കൂർനേരം കഴിഞ്ഞു ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു

2. പപ്പടച്ചട്ട്ണികൾ: (എ) നല്ല പൂച്ചു തൈരിൽ പാകത്തിനു ഉപ്പും ആവശ്യത്തിനു പച്ചമുളകും സുഗന്ധത്തിനും രുചിക്കൂടുതലിനുമായി പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയും ചേർത്തു കലക്കി കൊഴുത്തു് ഒരുവിധം കട്ടിയാകത്തക്കവണ്ണം പപ്പടം മുട്ടുപൊടിച്ചിട്ട് ഇളക്കിക്കൊള്ളണം.

(ബി) ആദ്യത്തേതിൽനിന്നു രുചിക്കേറാത്തുന്നതിനായി പപ്പടം മുട്ടുചേർക്കാതെ കാച്ചി പൊടിച്ചു ചേർത്തുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

(സി) നല്ല പൂച്ചു തൈരിൽ പാകപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പപ്പടച്ചട്ട്ണിയിൽ (പപ്പടത്തിന്റെ എണ്ണം അല്പം കുറച്ചുകൊള്ളണം) എണ്ണപിരട്ടാതെ ഉഴുന്നു നല്ലതുപോലെ ചു

വക്കെ വറുത്തു് തൊലിപോക്കി നേർച്ചയായി പൊടിച്ചു ചേർത്തിളക്കി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. രുചിക്കു വലിയ അന്തരം ഉണ്ടാകയും വളരുന്നനായിരിക്കുംചെയ്യും.

കോസ്സുകൾ.

ഇവ മിക്കവാറും കണ്ണാടകരീതി അനുസരിച്ചുള്ള പാകസമ്പ്രദായത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇതിലേക്കു മിക്ക സത്യാദികളും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ ഇവിടെയും പാചകന്റെ യുക്തിക്കതെന്നെയാണ് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതു്. സത്യാദികളിൽ ചേമ്പു മാത്രം ഈ വകയ്ക്കു വർജ്ജമാകുന്നു. ഏതാനും മലക്കറികൾകൊണ്ടു കോസ്സുണ്ടാക്കുന്ന രീതികളെ മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നള്ളൂ. ഈ രീതി അനുവർത്തിച്ച് ഒരു നല്ലപാചകൻ ഇതുപോലെ മറ്റനേകം സത്യാദികളെക്കൊണ്ടും പാകപ്പെടുത്താവുന്നതാണല്ലൊ. പാചകരീതി മിക്കവാറും ഒന്നുപോലിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു സംഗതിയുള്ളതു് എല്ലാത്തരം കോസ്സുകൾക്കും ക്ഷാരരസങ്ങൾ (ഉപ്പ് പൂച്ചി എരിവ്) അല്പം കൂടുതലായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു് അല്പം ശർക്കരകൂടി കലർത്തി കോസ്സുകളെ അധികം രുചിപ്രദമാക്കിത്തീർക്കാമെന്നുള്ളതു് മാണു്. ഇനി ഒന്നുകൂടി എടുത്തു പറയുവാനുള്ളതു് ഓരോ ജാതി കോസ്സുകൾക്കും ഓരോതരം കഷണമല്ലാതെ (സസ്യമല്ലാതെ) രണ്ടുതരം സസ്യങ്ങൾ കൂട്ടിക്കലർത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇവകളിൽ അല്പം ശർക്കരകൂടി ചേർത്തുകൊള്ളണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് മുനിട്ടനിൽക്കുന്ന ക്ഷാരവീച്ചത്തിനു് അല്പം കുറവുവരുത്തുന്നതിനും കൂടുതലായ സ്വാദുവരുത്തുന്നതിനുംകൂടിയാണെന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ശർക്കര അളവിൽ കൂടുതലായാൽ സ്വാദു കുറയും. ഇതിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഞാൻ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പൂച്ചിയുടെ അരയ്ക്കാൽഭാഗം മാത്രമേ ശർക്കര ചേർക്കാൻ പാടുള്ളൂ.

ശുദ്ധമായ പൂച്ചി ശുദ്ധജലത്തിൽ നല്ല കൊഴുപ്പിൽ കലക്കണം. അതിൽ പാകത്തിനു് ഉപ്പും പച്ചമുളകും പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയും കായവും ചേർത്തു ശരിയായി യോജിപ്പിച്ചു താഴെ കുറിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ സത്യാദികളെക്കൊണ്ടും ഓരോതരം കോസ്സുകൾ നമ്മിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതുകഷണമാണോ കോസ്സിനോടു യോജിപ്പിക്കുന്നതു് അതിന്റെ പേരു കോസ്സിനു നൽകാവുന്നതാണ്. ഇവ ഓരോന്നും പൂച്ചിവെള്ളത്തിൽ ചേർത്തു തിളപ്പിച്ച് വെളിച്ചെണ്ണയിൽ കടുകും വററൽമുളകും ഇട്ട് കടുകുവറുത്തു; തിളപ്പിക്കാതെ പച്ചയായിട്ടാണെ

ങ്കിൽ വെളിച്ചെണ്ണയും പച്ചക്കറിവേപ്പിലയുംകായവുംകൂടി (പച്ചയായി-വറുക്കാതെ) ചേർത്തും രണ്ടുതരത്തിൽ പാകംചെയ്യാവുന്നതാണ്. കടുകുവറുത്താണ് പാകപ്പെടുത്തുന്നതെങ്കിൽ കഷണങ്ങൾ ചേർത്തു കലക്കിയതിനുമേൽ കടുകുവറുത്തുകൊള്ളണമെന്നാണ് നിർബന്ധം.

കോസ്സുകൾക്കുള്ള പ്രധാനകഷണങ്ങൾ.

1. വഴുതനങ്ങാ എണ്ണമയംപിരട്ടി കനലിൽ ഇട്ട് മുട്ട് തൊലിപോക്കി ചെറുതായി കൊത്തിഅരിഞ്ഞുചേർക്കാം.
2. കത്തിരിക്കാ എണ്ണപിരട്ടി കനൽ തീയിൽ ഇട്ടു മുട്ട് തൊലികളെന്തു് ചെറുതായി കൊത്തിച്ചേർക്കാം
3. വാഴയ്ക്കാമുട്ട് അരകല്ലിൽ വച്ച് പൊടിച്ചുചേർക്കാം.
4. പിഞ്ചുവെണ്ടയ്ക്കാ (മുറിയത്തുന്നല്ല) കരിയും കരിയും പററാതെ കനലിൽ മുട്ടെടുത്തു കൊത്തിച്ചേർക്കാം.
5. ഉരുളക്കിഴങ്ങ് കനലിൽ മുട്ട് തൊലിപോക്കി പൊടിച്ചുചേർക്കാം.
6. ചേനമുട്ട് തൊലിപോക്കി നല്ലതുപോലെ പൊടിച്ചുചേർക്കാം.
7. കാച്ചിൽ കനലിൽ മുട്ട് തൊലികളെന്തുപൊടിച്ചുചേർക്കാം.

ഇതുപോലെ യുക്തിക്കനുസരണമായി മിക്ക സത്യാദികളും ഉപയോഗംയാഗ്യമാക്കാവുന്നതാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന പാകരീതിയിൽ വ്യതിചലിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല.

ഉപ്പേരികൾ.

സദ്യവിഭവങ്ങളിൽ ഇവയ്ക്കുള്ള പ്രാധാന്യം ഒന്നു വേറാതെന്നു. “നാലുകൂട്ടം വറുത്തതു്” എങ്കിലും ഇല്ലാതെ സദ്യയ്ക്കു പൂണ്ണത വരികയില്ല. സദ്യക്കു ഉപ്പേരി ആകാവു എന്ന് നിർബന്ധമാണുമില്ല. നിത്യോപയോഗത്തിനും ഉപ്പേരിക്കു പ്രധാനമുള്ളതാകുന്നു. ഉപ്പേരിയുടെ കുറഞ്ഞ തോതാണ് “മെഴക്കുപിരട്ടി” അതു മിക്കവാറും നമ്മുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ ഒരു നല്ല സ്ഥാനം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണല്ലൊ. ഉപ്പേരിയുടെ പാകസമ്പ്രദായങ്ങൾ മിക്കവാറും ഒരേ രീതിയിൽതന്നെ. ഇവയെല്ലാം വെളിച്ചെണ്ണയിൽ വറുത്തുണ്ടാക്കേണ്ടവയത്രെ. ഇവയ്ക്കുള്ള പ്രധാനസസ്യങ്ങൾ ഏത്തൻ (നേന്ത്രക്ക) കായ്, ചേന, ചക്കച്ചുള ഇവയാണ്. ഏത്തൻകായ്കാണ്ടു സാധാരണ ഉപ്പേരിയും ശർക്കരപിരട്ടി എന്നു അമൃതോപമമായ ഉപ്പേരിയും ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവ നാലുകൂടിചേരുമ്പോഴാണ് “നാലുകൂട്ടം വറുത്തതെ”ന്നുള്ള പേരിനു് അർത്ഥം യിതീരുന്നതു്. ഇവകൂടാതെ ഏത്തൻകായുടെസ്ഥാനത്തു ഉപ്പേരിയാക്കുന്നതിനു മുട്ടിയപക്ഷം പൂവൻ, മൊന്തൻ, പാളയംകോടൻ എന്നീവിളവുചെന്നിട്ടുള്ള കാവർഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ശർക്കരപിരട്ടിക്ക് ഏത്തൻകായെന്ന ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ അഭാവത്തിൽ തുളവു(പൂവൻ)നൊ, മൊന്തനൊ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളാം. മൊന്തങ്ക “ശർക്കരപിരട്ടിക്ക് നല്ല മാർദ്ദവവും ഇടിച്ചാൽ പൊടിഞ്ഞുപോകുന്ന സ്വഭാവവുമാണുള്ള

തും. എന്നാൽ ഈ രണ്ടുവർഗ്ഗം വാഴക്കാ കൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിവരുന്ന ശർക്കരപിരട്ടി കയ്യിച്ചു രണ്ടുഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കുകയും ചെയ്യാം. നേത്രക്കുഴൽക്കുഴൽ പിരട്ടി ഉപ്പേരി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതായാ മൂന്നുമാസം വരെ കേടുകൂടാതെ ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു. ഉപ്പേരികൾക്കുമേൽ വെള്ളം കഴിഞ്ഞാൽ ചിപ്പിൽ എന്ന പാത്രം (എണ്ണവാൻപോകുന്നതിന് സൂക്ഷ്മമുള്ള ഒരു പരന്നപാത്രം) ത്തിലൊ മറ്റൊ കോരി ഇട്ട് എണ്ണമയം തോർത്തി പുതിയ മൺകലങ്ങളിൽ അതു കലർത്തി വൃത്തിയാക്കി വെള്ളം കലർത്തി അത്യാവശ്യമാകുന്നു. പുതിയ കലത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അതിലുള്ള എണ്ണ മയം മുഴുവൻ കലത്തിൽ പിടിക്കുന്നതിനും തന്നിമിത്തം വേഗത്തിൽ തണുത്തുപോകാതിരിക്കുന്നതിനും, സൗകര്യമുള്ളതാകുന്നു. മേൽക്കാണിച്ച സസ്യങ്ങൾക്കുടാതെ, ചേമ്പൂ, മരച്ചീനി, കിഴങ്ങ്, ചീവക്കിഴങ്ങ്, ശർക്കരവള്ളിക്കിഴങ്ങ്, കാച്ചിലുകൾ, വഴുതനങ്ങ, ചക്കക്കുരു, എത്തൻകായുടെ പുറത്തെ തൊലി, ചീനി, അവാൾ, പാവയ്ക്ക, ഇവയും ഉപ്പേരികൾക്കു ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഉപ്പേരികളെല്ലാം വെള്ളം ചേർത്തുവെച്ചിട്ടുള്ളതായി മുക്കിക്കിടന്ന പാകത്തിനു മൊരിഞ്ഞെങ്കിലെ ശരിയായ സ്വാദു ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

1. വാഴയ്ക്കോപ്പേരി. വാഴയ്ക്കോപ്പേരിയുടെ തൊലിപോക്കി ഉടൻ ശുദ്ധജലത്തിൽ

ഇടണം. പിന്നീട് അവ ഒരുരോന്നും നാലായി കീറി വട്ടത്തിൽ നറുക്കിക്കൊള്ളണം. ഘനം മിക്കവാറും ഒന്നുപോലിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നറുക്കത്തക്കവണ്ണം എല്ലാത്തിനും മൂപ്പ് ഒന്നുപോലെ കിട്ടുകയില്ല. മഞ്ഞൾ ചേർത്തു കറപോക്കി കഷണങ്ങളിൽ ശരിയായി ഉപ്പുപിരട്ടി യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തിളയ്ക്കുന്ന വെളിച്ചെണ്ണയിൽ ഇട്ടു വെക്കണം. മൂക്കുമ്പോൾ അവയുടെ ഘനം കുറഞ്ഞു എണ്ണയിൽ നികരം അപ്പോൾ അവ ഇളക്കിനോക്കിയാൽ ഒരുമാതിരി നല്ല ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നതാണ്. കഷണം ഇടിച്ചാൽ പൊടിഞ്ഞുപോകുന്ന പാകത്തിൽ ഉപ്പേരിത്തവികൊണ്ടു കോരി എണ്ണമയം തോർത്തി ഒരു പുതുക്കലത്തിൽ സൂക്ഷിക്കണം. ശർക്കരപിരട്ടാത്ത വാഴയ്ക്കോപ്പേരികൾക്ക് സാധാരണ "വെള്ളപ്പേരി" എന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവ ഭക്ഷണത്തിനു ഒരു കൂട്ടുവാനായും കാചിക്ക് ഒരു പലഹാരമായും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചാൽ നാലുമാസക്കാലം കേടുകൂടാതിരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇതേപാകരീതിയിൽത്തന്നെ നേത്രക്കു തൊലികളെന്തു കീറാതെ കാൽത്തുലം ഘനത്തിൽ വട്ടമായി നറുക്കി വെളിച്ചെണ്ണയിൽ വെള്ളം ചേർത്തു പാകത്തിനു മൂപ്പിച്ചെടുത്താൽ ഇടനാട്ടിൽ, "തിരുവാതിര" നായമ്പിന് സ്ത്രീകൾ നിർമ്മിക്കാറുള്ള രുചികരമായ "നായമ്പുപ്പേരി" ആകുന്നതാണ്.

2. ചേമ്പുപ്പേരി. ചേമ്പു തൊലിയെ

ത്തി ഒരുത്തുലം ഘനത്തിൽ തകട്ടുപോലെ കീറി എടുത്തു അവയെ ഒരിഞ്ചുനീളം വീതിയിലുള്ള (മതിപ്പുകണ്ടു) ചതുരഖണ്ഡങ്ങളാക്കിക്കൊള്ളണം ശുദ്ധജലത്തിൽ കഴുകി ശുദ്ധിയെ പാകത്തിനു ഉപ്പുപിരട്ടി വെളിച്ചെണ്ണയ്ക്കു തുളച്ചു പാകത്തിനു വെള്ളം ചേർത്തു കൊള്ളണം വെള്ളം രണ്ടുമൂന്നുമാണിത്ര കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ തണുത്തുപോകുന്ന സ്വഭാവമാണിതിനുള്ളതെങ്കിലും രുചികരവും സംഭവിക്കുന്നതല്ല. ഒരു രാഴ്വരെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു നന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

3. കൊച്ചുപ്പേരി. ആകൃതിയിൽനിന്നു മാണിതിനു ഈ പേരു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. ചേമ്പു വളരെ ചെറുതായ കഷണങ്ങളായി കൊത്തി (പയർമണിവെച്ചപ്പോൾ) അർത്തുകഴുകി ശുദ്ധിയാക്കി പാകത്തിനു ഉപ്പു പിരട്ടി വെളിച്ചെണ്ണയിൽ ശരിയായ മൊരിച്ചെടുത്തുകൊള്ളണം. ഇതു രണ്ടുദിവസത്തെ ഉപയോഗത്തിനു മാത്രമേ നന്നായിരിക്കുകയുള്ളൂ എങ്കിലും ഏറ്റവും രുചികരമായ ഒരുതരം ഉപ്പേരിയാകുന്നു.

4. ചേമ്പുപ്പേരി. ചേമ്പു തൊലിയുടെ റിട്ടത്തിൽ കനം കുറച്ചു നറുക്കി മഞ്ഞൾ ചേർത്തു കഴുകി ഉപ്പുപിരട്ടി വെളിച്ചെണ്ണയിൽ വെള്ളം ചേർത്തുപയോഗിക്കണം. മഞ്ഞൾ ചേർക്കുന്നതുനിമിത്തം ചേമ്പു വല്ല ചോരിച്ചിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ദുഷ്ടവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

(തുടരും)

THE STATE AIDED BANK OF TRAVANCORE Ltd.

(Under the Patronage of and largely supported by the Government of H. H. The Maharajah of Travancore.)

CHAIRMAN:- K. C. PANDALAI B. SC. (LOND.)

Subscribed Capital :- 15,60,400.

Capital Paid up :- 7,93,589 3 - 11.

Reserve and other Funds :- 2,23,500.

HEAD OFFICE:- ALLEPPEY.

Branches- TRIVANDRUM, CHANGANACHERRY, COCHIN & QUILON.

SUB-OFFICES: ERNAKULAM, KAYAMKULAM & KOTTAYAM.

Current Deposit Accounts opened and Fixed Deposits received on terms which may be ascertained on application.

Every kind of Banking Business transacted

For Particulars apply to

or to the
CHAIRMAN
COLLEGE BUILDINGS
ESPLANADE, MADRAS.

C. KRISHNA MENON M. A.
MANAGER ALLEPPEY.

ച ളേ ളാ ദ യ ള .

(തുടർച്ച)

അദ്ധ്യായം ൩൦

കോന്തിയുടെ ഗൃഹത്തിൽ നാണി തല പൊട്ടിത്തകൻ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന വിവരം പിറേറ്റിവസം രാവിലെ പോലീസുകാർക്കു അറിവുകിട്ടി. കോന്തിയുടെ പെട്ടെന്നുള്ള തിരോധാനം അവനാണു കൊലപാതകി എന്നുള്ളതിന്നു ഒരു തെളിവായിരുന്നു. പോലീസുകാർ അവനെ അന്വേഷിച്ചു നാനാ ഭിക്ഷകളിലും സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങി.

ഈ സമയമെല്ലാം കോന്തിയും അവന്റെ പട്ടിയും കൂടി നെടുമങ്ങാടൻപ്രദേശങ്ങളിൽ അങ്ങമിങ്ങും അലഞ്ഞുനടക്കുകയായിരുന്നു. നടന്നുനടന്നു കാലതളൻ പട്ടി മുടന്തിത്തുടങ്ങി കോന്തിക്കും കാലനൊന്തിക്കും ഒരു ചുവടുവയ്ക്കാൻ വയ്യാതെയായി. പട്ടിയെ തല്ലിയോടിക്കാൻ അവൻ ആകുന്നതു ശ്രമിച്ചിട്ടും അതു വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല. ഒടുക്കം അതിനെ കൊല്ലാമെന്നതന്നെ അവൻ നിശ്ചയിച്ചു; തോക്കു അതിന്റെ നേരെ നീട്ടി. അപ്പോൾ പട്ടിക്ക് അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലായി. “മാധോ മാധോ” എന്നു കരച്ചുകൊണ്ടു അതു പിൻതിരിഞ്ഞു പാഞ്ഞു. വല്ലവരോടും വല്ലതും യാചിച്ചു കഴിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ നെടുമങ്ങാടൻപ്രദേശങ്ങളിൽ കറച്ചടിവസം കഴിച്ചു. ഒരിടത്തുതന്നെ താമസിച്ചാൽ പോലീസുകാർ അറിയാനും കണ്ടുപിടിക്കാനും ഏല്പുമാണെന്നു ഭയപ്പെട്ടു അവൻ വീണ്ടും തിരുവനന്തപുരത്തേക്കുതന്നെ തിരിച്ചു അവിടെ അവനു അഭയസ്ഥാനമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിന്റെ ഇരുട്ടുഗൃഹമാണല്ലോ. അതിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയായിരുന്നു അവന്റെ പ്രയാണം.

കോന്തി ഇങ്ങനെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതിനിടയ്ക്കു കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനെ പോലീസുകാർ പിടികൂടിയിരുന്നു കുഞ്ഞുരാമനും അവന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു അവൻ ഓടി രക്ഷപെടാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അവനേയ്യേ പോലീസുകാർ പിടികൂടി. അതുകൊണ്ടു ബാക്കിയുള്ള കള്ളന്മാർ അവരുടെ രഹസ്യ സങ്കേതത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ ഇപ്പോൾ കോമനാണ് സവാധിപതിയായി വാഴുന്നത്. “ജംബുകങ്ങൾക്കു” അവയുടെ വാസസ്ഥാനമായ ഗൃഹം വിട്ടു മനുഷ്യദൃഷ്ടിപഥത്തിലോ സൂര്യപ്രകാശത്തിലോ സഞ്ചരിക്കാനുള്ളതിലും അധികം ഭയമായിരുന്നു ഈ തസ്കരന്മാർക്കു വെളിയിലും വെളിച്ചത്തിലും സഞ്ചരിക്കാൻ. ഉള്ളന്മാർക്കു മാളത്തിൽ ഇരിക്കാൻ വലിയ ഭയമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല; എന്നാൽ പോരന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ സങ്കേതത്തിൽ ഇരിക്കാനും ഭയമാണ്. ഏതായാലും കോമനേയും ശിഷ്യരേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ അന്ധകാരഗർഭത്തിലെ ഇരിപ്പിടവും അത്ര ഉറപ്പുള്ളതായിരുന്നില്ല. കൊച്ചു

ഞ്ഞിനെ പിടികൂടിയ പോലീസുകാർ അവിരോധം തരേണ്ടതും ബന്തോവസ്തിലാക്കു മെന്നുള്ള ഭാവിജ്ഞാനംകൊണ്ടു ആ ദൃഷ്ടിസംഘം എന്തെങ്കിലും ഒരു ശബ്ദംകേട്ടാൽ പോലീസുകാർ വരുകയാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഞെട്ടുങ്ങുമായിരുന്നു.

അവർ ഇങ്ങനെ സംഗ്രസ്തരായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ശൂനകൻ അവിടെ കയറിവന്നു. അതു അവർക്കുപോലും പരിചയമുള്ളതായ കോന്തിയുടെ ശവായായിരുന്നു. ഭേദമാകെ ചേറണിഞ്ഞും ഒരു കണ്ണു മിക്കവാറും തകന്നും മുടന്തിമുടന്തി വന്ന ആ പട്ടി അവരുടെയെല്ലാം അനുകമ്പയ്ക്കു പാത്രമായി അതിന്നു അവർ കുറെ പച്ചവെള്ളം കൊടുത്തു. ഒരുതുളളിയും ബാക്കിവരുത്താതെ ആ വെള്ളം മുഴുവനും അതു നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

പുച്ചയ്ക്കു കയറിട്ടതുപോലെ മന്ദഗതിയിലാണു മണിശ്രോകരം നില്ക്കുന്നതെന്നു അവർക്കു തോന്നി. ശബ്ദംകേട്ടു പോലീസുകാർ കേറിവന്നെങ്കിലോ എന്നു ഭയന്നു ഉറക്കം സംസാരിക്കാൻപോലും അവർ അശക്തരായി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആരോ വാതലിനിട്ടുഇടിക്കുന്ന ശബ്ദം അവരുടെ ചെവിയിൽ കത്തിക്കയറി. പട്ടി ചെവി വട്ടംപിടിച്ചു കൊണ്ടു ഭാരസമീപത്തേക്കു പാഞ്ഞു. കോമനും അതിന്റെ പുറകേ അങ്ങോട്ടു പോയി. അയാൾ തിരിയെവന്നതു കോന്തിയുമൊരുമിച്ചായിരുന്നു. കണ്ണുകൾ താണും കവിൾ ഒട്ടിയും എല്ലാ തൊലിയും മാത്രമായുള്ള ഒരു കോലമായിട്ടാണു കോന്തി അപ്പോൾ കാണപ്പെട്ടത്. ഒരു നൂതന കൊലപാതകംകൊണ്ടു നിന്ദ്യമായ അവന്റെ ശരീരഗാഢപാത്തിൽ ഇരിക്കാൻ അറച്ചിട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറു വിശദവും വിശങ്കടവുമായ ആകാശത്തേക്കു പായുവാൻ അത്യാശയോടെ അവന്റെ പ്രാണൻകിടന്നു പിടിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി ഹൃദയം തുരുത്തു അടിക്കുന്നങ്ങായിരുന്നു. ആ നീചനോടു സംസാരിക്കാൻ അവിടെയുള്ള നീചന്മാർപോലും തയ്യാറായില്ല. ഒടുവിൽ അവൻതന്നെ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാവരും നട്ടങ്ങി.

കോന്തി:—ഈ പട്ടി ഇവിടെ എങ്ങനെ എത്തി?

കോമൻ: തനിയെ. ഒരു മൂന്നു മണിക്കൂറാ റിരിക്കും അതു വന്നിട്ടു.

കോന്തി:—കൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തെന്നു ഇന്നത്തെ പത്രത്തിൽ കാണുന്നു. അതു വാസ്തവമാണോ?

കോമൻ:—അതെ.

അവിടം വീണ്ടും നിഷ്പാദനയുടെ ഭാണത്തിന്നു അധീനമായി. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ മാതു അവിടെ കേറിവന്നു. കൊലപാതകിയായ കോന്തിയെ കണ്ടപ്പോൾ ആ ബാലൻ അറിയാതെ രണ്ടുമൂന്നടി പുറകോട്ടു വച്ചുപോയി. അവന്റെ മുഖം ഭയവിഹീനമായി.

ട്ടു വച്ചുപോയി. അവന്റെ മുഖം ഭയവിഹീനമായി.

മാതു: (മുഷ്ടിമുദ്രി കോന്തിയുടെനേക്കു ഓങ്ങിക്കൊണ്ടു) ഇവൻ ഒരു വെറും മൃഗമാണ്. പയ്യിനെ പുലി കീന്തിക്കുടിക്കുന്നതുപോലെയോ ഇവൻ ആ പെൺകുട്ടിയെ അടിച്ചുകൊന്നത്. ഇവനെ എനിക്കു ഒരു പേടിയുമില്ല. പോലീസുകാർ ഇവിടെ വരുന്നെങ്കിൽ ഈ ദ്രോഹിയെ ഞാൻ അവരുടെകയ്യിൽ ഏൽപ്പിക്കും. ആക്കെങ്കിലും ചംകറപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ഇവനെ പിടിച്ചു താഴെയിട്ടു ചവിട്ടട്ടെ.

മററാളും ഈ പോർവിളി കേട്ടിട്ടു അന്നങ്ങിയില്ല. അതുകൊണ്ടു അവൻതന്നെ കോന്തിയുടെനേക്കു ഒരു കതികുതിച്ചു. ഒറയടിക്കു അവൻ കോന്തിയെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു. പക്ഷെ ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ കോന്തി ഉരുണ്ടുപിരണ്ടെഴുന്നേറ്റു മാതുവിനെ താഴെ തള്ളിയിടുകയും കാലിന്റെ മുട്ടുകൊണ്ടു മാതുവിന്റെ കഴുത്തു ഞെരിയുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും ആയപ്പോഴേക്കും “ചുമ്മാ തിരികിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു കോമൻ കോന്തിയെ പിടിച്ചുമാറി.

ഈ സമയത്തു വാതിൽക്കൽ ആരോ തെരുതെരെ തൊഴിക്കുന്ന ശബ്ദം അവരുടെ കണ്ണുപുരസ്കാരങ്ങളെ ഭേദിച്ചു “തൊറക്കിനെ ഓ കതകു”, അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ വെട്ടിപ്പൊളിക്കും” എന്നുള്ള ശബ്ദം അവിടെ മുഴങ്ങി. കോന്തിയെ ജീവനോടെ പിടിച്ചു കൊടുക്കുന്നവർക്കു നൂറുരൂപാ സമ്മാനംകൊടുക്കുന്നതാണെന്നും ഈസമ്മാനത്തിന്നു പോലീസുകാർക്കും അർഹതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണെന്നും കേൾവക്കുറപ്പു പല പത്രങ്ങളിലും തുടരെ പരസ്യംചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു പോലീസുകാർ കോന്തിയെ പിടികൂടുന്നതിന്നു അത്യുജ്ജ്വലമായ അന്വേഷണം നടത്തിവരുകയായിരുന്നു. ഈ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി കള്ളന്മാരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനവും, അപ്പോൾ കോന്തി അതിലുണ്ടെന്നുള്ള വിവരവും അവർ ഗ്രഹിച്ചു. ഒരു ഹോഡും നെരണ്ടു കാങ്സ്റ്റബിൾമാരുംകൂടി പുള്ളിയെ പിടിക്കാൻ ചെന്നു കതകിന്നു മുട്ടുന്ന ശബ്ദംകോലാഹലമാണ് അപ്പോൾ കോന്തിയും കൂട്ടുകാരും കേട്ടത്. കൊലപാതകിയായ ആ മനുഷ്യന്മാരെ കാണുന്നതിന്നു ഉത്സുകരായ ഒരു പുരുഷന്മാരും പോലീസുകാരും അനുഗമിച്ചിരുന്നു.

വാതലിലുള്ള ഇടിയും തൊഴിയും, ഉച്ചത്തിലുള്ള വിളിയും ഒന്നും കേട്ടുവോ നടിക്കാതെ തസ്കരന്മാർ ശാസനമടക്കി അവരുടെ സങ്കേതത്തിനുള്ളൽ സ്ഥിതിചെയ്തു. ഇതുകണ്ടു ആകാശം പളുക്കുന്നതു ഉച്ചത്തിൽ മാതു ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

“കോന്തി ഇതിനകത്തുണ്ട്. വാതിൽ പൊളിച്ചു കേറിവന്നു ഒക്ക. ഇവർ വാതിൽ തുറന്നുതരികയില്ല. വെളിച്ചം കാണുന്ന മുറയിലോട്ടു ഓടി കേറിവരണം.

താഴത്തെ വാതലിന്നു നല്ല ബലമുണ്ടായിരുന്നു. അതു വിചാരിച്ചു കോന്തി അല്പം ആശ്വസിച്ച് അവൻ ജനലിൽകൂടി വെളിയിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളെല്ലാം ആവുന്നതു നോക്കിക്കൊള്ളിൻ. ഞാൻ ഇനിയും നിങ്ങളെ കളിപ്പിച്ചുവെച്ചു കടക്കും.” ഇതിന്നു മറുപടി

യായി ഒരു ശിലാവർഷമാണു അവനു ലഭിച്ചതു്. ഏണി കൊണ്ടുവരണം, കോടാലി കൊണ്ടുവരണം, എന്ന് ചിലർ വിളിക്കൂട്ടി. ആ വീട്ടിനു തീവെച്ചുകുളയട്ടെ എന്നുരോൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കള്ളൻ കടന്നുകളയും, വെളിച്ചുകൊണ്ടുവരണം എന്നു വേറെ ചിലർ ഉൽഘോഷിച്ചു. അരോ ഓടിച്ചെന്നു രണ്ടുമൂന്നു റാന്നൽവളക്കുകൾ കൊളത്തി കൊണ്ടുവന്നു. പക്ഷെ ആ വിളക്കുകളുടെ വെളിച്ചം അത്ര മേല്പോട്ടു വ്യാപിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു മുകളിൽ നടക്കുന്ന സംഗതി നല്ലവണ്ണം കാണാൻ വയ്യായിരുന്നു ജന സംഘവും പോലീസുകാരും അക്ഷമന്മാരും ക്രമന്മാരുമായി നിൽക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കോന്തിക്കു സ്വതസ്സിദ്ധമായ ധൈര്യവും സാഹസികത്വവും വീണ്ടും കരസ്ഥമായി. അവൻ ഒരു നല്ല കിണറുകയറ്റെടുത്തു അതിന്റെ ഒരു തല മറവശത്തുള്ള ഒരു ജനലിന്റെ അഴിയിൽ മുറുകെ കെട്ടി. മറ്റേതലയ്ക്കു കൂന്നാകരുത്തിട്ട് ഒരു കെട്ടുകെട്ടി. ആ വശത്തു വീതിയില്ലാത്ത ഒരു വഴിത്താരകഴിഞ്ഞാൽ ചേറിന്റെയും മറ്റു അഴിക്കുകളുടെയും ആവാസരംഗമായ കൊച്ചാറാണുള്ളതു്. ആ വഴിയിൽ അധികം അളുകൾക്കു നിൽക്കാൻ സൗകര്യമില്ലായിരുന്നു. കച്ചറിന്റെ ഒരറ്റം അരയ്ക്കു ചുറ്റിക്കൊണ്ടു കീഴ്പോട്ടു ചാടി എത്തുന്നിടത്തോളം താഴെ ചെന്നിട്ടു തന്റെ കയ്യിൽ നിറത്തിവച്ചിരുന്ന പേനാക്കത്തികൊണ്ടു കയർ അറുത്തുമുറിച്ചു നിലത്തു ചാടിക്കളയാമെന്നായിരുന്നു കോന്തിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അയാൾ പേനാക്കത്തി നിവർത്തു പിടിച്ചു കൊണ്ടു കുരുക്കു തലയ്ക്കുമീതേക്കൂടി ഇട്ടു് അരയ്ക്കുകൊണ്ടുവന്നു കെട്ടാൻതുടങ്ങി. കയറിന്റെ കുരുക്കു കഴുത്തിനുചുറ്റും വീണപ്പോഴേക്കും താഴെനിന്നുവന്ന ഒരു കല്ല് അവന്റെ കാൽമുട്ടിനു 'കിടിൻ' എന്നു കൊള്ളുകയും അതോടുകൂടി അവൻ കാലു തെറ്റി കീഴ്പ്പോട്ടു വീഴുകയും ചെയ്തു. കുരുക്കു അവന്റെ കഴുത്തിനുചുറ്റും ഇറുകി അവൻ ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ചു. കോന്തിയുടെ പട്ടി കരച്ചുകൊണ്ടു കരേന്തേരം ആ മുറിക്കുള്ളിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടന്നു. പിന്നീടു തന്റെ യജമാനന്റെ കഴുത്തിനു ചുറ്റും ഇറുകിയിരിക്കുന്ന കയറു കടിച്ചുപൊട്ടിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്താനോ എന്നു തോന്നുമാറു അവന്റെ തോളിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി അതു ജനലിൽക്കൂടി കീഴ്പ്പോട്ടു ചാടി. എന്നാൽ ലാക്കുതെറ്റി ആറ്ററിൻകരയ്ക്കുള്ള വേലിയുടെ ഒരു തൂണിൽ തലയടിച്ചു വെള്ളത്തിൽവീണു് ആ ജന്തുവും മൃതിയടയുകയാണു് ഉണ്ടായതു്

അദ്ധ്യായം ൩൧.

ഒരുദിവസം 'അസ്സഗിരിശ്വരമസ്തകസീമ മനി ഭാസ്കരഭഗവാൻ മറയുന്നേരം' കേശവക്കുറുപ്പു ഒരു കുതിരവണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി തന്റെ ബംഗ്ലാവിനകത്തുകയറി. മാംസളന്മാരായ രണ്ടാളുകളും ആ വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി മാളികയുടെ രണ്ടാംനിലയിലേക്കുള്ള സോപാനപരമ്പരയുടെ താഴത്തു ഗാട്ടുകാരെപ്പോലെ നിലകൊണ്ടു. മൂന്നാ

മതൊരാളും വണ്ടിയിൽ നിന്നു അവരോദ്ധണം ചെയ്തു. അയാൾ വേഗത്തിൽ ആ പ്രാസാദത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതു മുകുന്ദനല്ലാതെ മററാരുമല്ലായിരുന്നു. മുകുന്ദനെ മാളികയുടെ പുറകിലുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്കു കുറുപ്പു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. തടിയന്മാരായ ഗാട്ടുകാരോടു കുറുപ്പു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ പറയുന്നപോലെ ഇതുൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തപക്ഷം അയാളെ തെരുവിലേക്കു വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുപോയി പോലീസുകാരെ ഏല്പിക്കണം. വേണ്ട തെളിവുകൊടുക്കാൻ ഞാനും വരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം പോലീസുകാരെ അറിയിക്കണം. ചിന്നത്തെകാര്യമെല്ലാം ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കൊള്ളാം."

മുകുന്ദൻ:—എന്നെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിനു അങ്ങയ്ക്കു എങ്ങിനെ ധൈര്യമുണ്ടായി?

കുറുപ്പ്:—എന്നെക്കൊണ്ടു ഇങ്ങനെ പറയിക്കാൻ നിനക്കു ധൈര്യമുണ്ടായതെങ്ങിനെ?

മുകുന്ദൻ:—ഏതായാലും എന്നെ ബന്തോവസ്സു ചെയ്യണമെന്നില്ലല്ലോ.

കുറുപ്പ്:—ബന്തവസ്സു ചെയ്തേതിരുവെന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കു പോകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമുള്ളപക്ഷം പോകാം. ഞങ്ങൾ തടയുന്നില്ല. പക്ഷെ നിന്റെ പുറകെ വരാൻ ഞങ്ങൾക്കും തടസ്സമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. നീ തെരുവിൽ കാൽവച്ചാൽ ഉടൻ വഞ്ചന, പിടിച്ചുപറി എന്ന കുറ്റങ്ങൾക്കായി ഞാൻ നിന്നെ അറസ്റ്റു ചെയ്യിക്കും.

മുകുന്ദൻ ഭയസംവിഗ്നനായി. ആ മാംസളഗാത്രന്മാരായ പരിചാരകന്മാർ അപ്പോഴും വാതല്ലാൽ നില്പുണ്ടു്.

മുകുന്ദൻ:—എന്റെ അച്ഛന്റെ സുഹൃത്തു എന്നോടു ഇങ്ങനെതന്നെയാണു് പെരുമാറേണ്ടതു്.

കുറുപ്പ്:—വാസ്തവം തന്നെ നിന്നോടു ഞാൻ വളരെ ദയവായിട്ടാണു പെരുമാറുന്നതു്. നിന്റെ അച്ഛന്റെ ഒരു ഉത്തമ മിത്രമാണല്ലോ എന്നുവെച്ചാണു എനിക്കു ഇത്ര അനുകമ്പ. കഷ്ടം! അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരോടു നിന്റെ പേരും ചേർത്തു പറയേണ്ടിവന്നല്ലോ! അദ്ദേഹം എന്തൊരു പരിപാവനാത്മാവായിരുന്നു! നിയോ നിചൻ, നിന്ദുൻ, നിർല്ലജൻ.

മുകുന്ദൻ:—ഈ ശകാരമെല്ലാം ഞാൻ എന്തിനു കേൾക്കുന്നു? എന്നെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കെന്തു കാര്യം?

കുറുപ്പ്:—എന്തുകാര്യമാണെന്നോ? പറയാം കേൾക്കണം. നിനക്കു ഒരുസമോദരൻ ഉണ്ടു്.

മുകുന്ദൻ:—ഇല്ല. എനിക്കു സമോദരനല്ല ഞാൻ എന്റെ അച്ഛന്റെ ഏക സന്താനമാണു്

കുറുപ്പ്:—“അപ്പോൾ നിനക്കു സമോദരനുണ്ടെന്നു നീ സമ്മതിക്കയില്ലേ? എന്നാൽ കേട്ടോ. ചന്ദ്രശങ്കരൻപിള്ളയ്ക്കു നിന്റെ അമ്മയിരുന്നിരുന്നുണ്ടായതായി നീ ഒരുത്തനെ ഉള്ളു. നിന്റെ അമ്മയെ അദ്ദേഹം വിവാഹംചെയ്തതു അദ്ദേഹത്തിനു അത്ര സമ്മതമായിട്ടല്ല. പോരെങ്കിൽ നിന്റെ അമ്മയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ ഏഴുവയസ്സു കൂടുതലായിരുന്നു. അവരെ അദ്ദേ

ഹം കുറെക്കാലംകഴിഞ്ഞു നിയമപ്രകാരം ഉപേക്ഷിച്ചു. നിന്റെ അമ്മ അദ്ദേഹത്തെ മറക്കുകയുംചെയ്തു.

“ഏകദേശം ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിന്റെ അച്ഛൻ പട്ടാളത്തിൽനിന്നു പെൻഷൻപറ്റിയ ഒരു സുബേദാരുമായി പരിചയമായി. അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു പെൺമക്കൾമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ജാനകിക്കുട്ടി എന്ന മൂത്ത മകൾക്കു പതിനെട്ടുവയസ്സും സുളയെന്ന ഇളയമകൾക്കു രണ്ടോമൂന്നോവയസ്സും പ്രായമുണ്ടാവിരുന്നു. നിന്റെ അച്ഛൻ ഇവരിൽ മൂത്തവളുമായിട്ടുണ്ടായ പരിചയം സ്നേഹമായിവർദ്ധിച്ചു രണ്ടുപേരുംപരസ്പരം അനുക്രമമായി ഒരു ആറുമാസത്തിനകം അവരുടെ അനുരാഗം വിവാഹബന്ധത്തിൽ കലാശിച്ചു (ഈ അവസരത്തിൽ മുകുന്ദൻ അറിയാതെ കൈ കടിച്ചുപോയി.) വിവാഹാനന്തരം അവർ കുറെക്കാലം തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു ഒരുദിവസം ചന്ദ്രശങ്കരൻപിള്ളയുടെ അനുജനു രോഗമാണെന്നും അത്യാസ്വന്നിലായിൽ കിടക്കുന്നുവെന്നുംകമ്പിവന്നതനുസരിച്ചു അദ്ദേഹം കൽക്കട്ടായ്ക്കുപോയി. ആ രോഗം നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. അടുത്തിരുന്നു ശുശ്രൂഷിച്ച ജേഷ്ഠനും ആ വ്യാധി പകരുകയും അദ്ദേഹവും അകാലചരമം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണസമയത്തു നീയും നിന്റെ അമ്മയും അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നിന്റെ അമ്മയ്ക്കു സ്വത്തു മുഴുവൻ നിന്റെ അച്ഛൻ കൊടുത്തു എന്നും പറഞ്ഞു അവർ ഇവിടെ വന്നു താമസമായി. പക്ഷെ അതു ഞാൻ അത്ര വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജാനകിക്കുട്ടിയുമായുള്ള വിവാഹത്തിനു കുറച്ചു ദിവസത്താനുമുമ്പു ചന്ദ്രശങ്കരൻപിള്ള ഒരു പടം എന്നെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. അതു ജാനകിക്കുട്ടിയുടെ പടമായിരുന്നു. തന്റെ സ്വരത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും ജാനകിക്കുട്ടിക്കും മറ്റുമായി കൊടുക്കുന്നതിനാണു താൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിവരവും അദ്ദേഹം എന്നെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കൽക്കട്ടായ്ക്കു പോകുമ്പോഴും അദ്ദേഹം എന്നെ വന്നു കണ്ടവിവരം ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ. കൽക്കട്ടായിൽ ചെന്നാൽ ഉടൻ എഴുത്തയയ്ക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം ഏറ്റിരുന്നു. പക്ഷെ ദൈവവിധി മറിച്ചായിരുന്നു എനിക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹംകൽക്കട്ടായ്ക്കു പോയപ്പോൾ യാത്രപോലിച്ചതു എന്നെന്നേക്കുമായിട്ടാണെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല. ആട്ടെ, അതെല്ലാം പിന്നീടു പറയാം ഇപ്പോൾ നിന്റെ അനുജന്റെ കഥയാകട്ടെ. (തുടരും)

Cure for Tooth Trouble etc.
Consult Dr. Philip Modiel,
Surgeon Dentist,
Statue Road, Trivandrum

THE MALAYALA RAJYAM

വിദ്യാരംഭവിദ്യന - വില കുറച്ചിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാരംഭം പ്രമാണിച്ച് ഈ കന്നി ഗുഹ-രംഭം മുതൽ അടുത്ത തുലാം ഗുഹ-രംഭം വരെ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കു ൨൦ ശതമാനം കമ്മീഷൻ നൽകുന്നതാണ്.

നവരാത്രിദിനങ്ങളിൽ

പ്രത്യേകിച്ചും പാരായണയോഗ്യവും നവരാത്രിഗ്രാഹത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണവിവരണങ്ങളടങ്ങിയതും ആകർഷകമായ കാളിയുടെ വിവിധഭാവങ്ങളിലുള്ളതും ഇതിൽ കാണുന്ന വിധത്തിലുള്ളതും സപ്തചിത്രങ്ങളാൽ പ്രശോഭിതവും ആയ

ശ്രീമഹാഭാഗവതം

ഗദ്യഗ്രന്ഥം.

വിദ്യാരംഭവില രൂപ ൧൯.

ഭോഗാസക്തരായ ലൗകികന്മാരെ പിൻതിരിച്ച് മനസ്സിനു നിർവൃത്തി നൽകുന്ന അനവധി വിശിഷ്ട തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയ

ഭവ്യരഹസ്യപ്രകാശിക

ഒന്നാം ഭാഗം.

വിദ്യാരംഭവില രൂപ ൧.

ജീവപരമാണുക്കളുടെ സംയോഗവിധിയോഗങ്ങളാൽ ഭവിക്കുന്ന മായാചലനം, ഭൂശ്രാവാണങ്ങൾ, മരണാനന്തരം ആത്മാവ് അന്തരാളത്തിൽ കാൽക്കാരങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയിൽ പരിണമിക്കുന്ന രീതി, ശരീരഭയം തീർത്തെന്ന ജീവനുകയായി ഭീർഘകാലം ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള നിഗൂഢോപദേശങ്ങൾ എന്നിവ സമഗ്രമായി കഥാരൂപേണ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള

ഭവ്യരഹസ്യപ്രകാശിക

രണ്ടാം ഭാഗം.

വിദ്യാരംഭവില അഞ്ചു രൂപ.

മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആത്മീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവധാനപൂർവ്വം വായിച്ചു പരിശീലനം നടത്തുന്നവർക്ക് ലൗകികരീതിയിൽ കൂടി ആത്മീയജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും തദ്വാരാ സായുജ്യപദവി അടയുന്നതിനും അനായാസേന സാധിക്കുമെന്നു ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

N. B. ഈ സജന്യ ഫോഡാഫീനിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് മാത്രം.

ഇവിടെ ആത്മീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഇതിഹാസങ്ങൾ, പുരാണങ്ങൾ, വേദാന്തഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സ്തോത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ജീവചരിത്രങ്ങൾ, നോവലുകൾ, ചെറുകഥകൾ, വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ, വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുതലായ ഇനങ്ങളിൽ അനേകം ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളും, പലവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട അനവധി ബഹുരസികൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളും എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഈ കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ പ്രസ്സിൽ എല്ലാത്തരം അച്ചടിപ്പേലകളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അച്ചടിയുടെ യഥാർത്ഥ മഹിമ അറിയേണ്ടവർ ഒരിക്കൽ ഇടപെട്ടു നോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ ബ്ലാക്ക്മേക്കിംഗ്, റബ്ബർസ്റ്റാമ്പ്മേക്കിംഗ്, ബയൻറിംഗ്, റൂളിംഗ് മുതലായ എല്ലാ ജോലികളും കുറഞ്ഞ ചാർജ്ജിനു ക്ലിപ്തകാലത്തുതന്നെ വളരെ മിനസ്സായി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനും തയ്യാർ. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയേണ്ടവർ വലിയ ക്യാറ്റാലോഗിന് എഴുതുക.

മാനേജർ, ശ്രീരാമവിലാസം ബുക്കഡിപ്പോ, കൊല്ലം.

ബ്രാഞ്ച്:—തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം.